

NOVI TEDNIK

številka 52 • leto XXXVII • cena 12 din

Celje, 29. decembra 1983

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, SMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

Srečno, prijatelji

Izteka se zadnje ure leta 1983, ki je znalo biti do vseh nas trdo in neprizanesljivo. Leto iztreznitve smo ga imenovali. Leto, ko smo se zazrli vase, v svoje delo, svoje naloge.

Smo pri tem pozabili na svoj krog? Na družino? Humanost? Prijateljstvo? In če nismo, smo storili vse, da te vrednote našega življenja ne bi zamrle? Pomislimo tudi na to, ko si bomo nazdravljali polni želja srečno 1984.

Zadnjič letos se srečujemo tudi na straneh Novega tednika. A le za nekaj dni bo slovo, kajti že 5. januarja vas bomo spet srečali, naši zvesti bralci. Res da za nekaj dinarjev dražji – 17 din boste odšteli za številko. Toda, prepričani smo, da bomo še vedno sveži in zanimivi. Le Novi tednik poroča o dogodkih, ki so okoli vas.

Pa še nekaj, preden si zaželimo srečno. Letos v tedniku ne boste našli koledarja. Predrag je bil za našo že tako natrgano malho. Zato pa boste na 5. strani našli novoletno nagradno igro, na notranjih straneh pa obilo branja, ki vam ga še več, pestrega in razvedrilnega, obljubljam tudi v letu 1984.

In zdaj – srečno, prijatelji.

BRANKO STAMEJČIČ

Nikol ni b'lo tako hudo da ne bi nekak' b'lo

Koledar smo sneli z zida
do listka zadnjega obran,
manj ko bil kak dan je prida,
tol'k' lažje smo ga vrgli stran.

Saj sprebirali bi dneve
kot moljnat letošnji fižol,
odpihali bi z zrnja pleve
pa sapa daje nas vse bolj...

...sapa, ki smo jo lovili
drveč za cenami vse črni
in ob tem, ko smo čudili
se zamrznitvi zisovski.

Naš ZIS je dični, vsako pot,
ko enim spona je odvil;
drugim cenam – sapralot –
»stoj Cefizelj«, strumno vpil.

Pa te cene vrtoglave –
ko da bi Butalce brale –
ta stoj kot hop jim šine v glave
in so za sestrami zdivjale.

Ljudska se modrost ponaša
s reklom, da je ni stvari,
ki ne jê, če le zanjo vpraša
kdor na cvenka kup' sedi.

Kdor ima ga, kavo pije
že pol leta, da lahk' poč!
A ksiht štacunarju kar sije,
ko nudi prašek oberoč.

Benzin je dražji kot žefran.
Le zakaj še vedno boni?
Saj kdor prodajal jih le lan'
jih zdaj že daje za bogloni.

Je elektrika kot kafr.
Enkrat je, spet drugič ni.
In več ko kdo za njo se martra,
manj je v sušnih dneh dobi...

...ko šest fantičev karte špila
za deklico – elektriko:
Vsi bi radi ptičko imeli,
če zvalil jo le sosed bo!

Vsi radi jedli bi meso,
vsak pečenko mastno hoče!
Kje farma svinjska stala bo?!
Na Celjskem je pač nihče noče!

Ko s prstom kažemo na druge:
Glejte kje spet puf zori!
Pri seb' nihče ne sluti zgube,
ko vsak svoj OBROVAC gradi.

Kar prenehajmo se zmerjat'.
Narejeni smo po isti »štanci«.
Če že mormo se primerjat;
Kozjanci, Kranjci, vsi Balkanci.

Drugo leto bo povprečno;
pač slabše kakor letošnje,
zato zakličimo si »Srečno«!
od naslednjega bo boljše še.

Kdor na slabše se pripravlja
razočaranja se ubrani,
če priden je in ne zapravlja,
lahko slabš' živi kot lani.

Obesimo nov koledar
in čaše dvignimo, ni vrag,
kdaj nas zadost' je stisnilo,
smo zlodja zdegali čez prag.

Kako razumeti molk

Na zadnjem zasedanju zborov skupščine občine Šmarje pri Jelšah so razpravljali o pomembnih dokumentih za nadaljnji razvoj občine.

Rok za razpravo o osnutku resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju občine v letu 1984 so podaljšali do 20. januarja prihodnjega leta, prav tako besedilo predloga načrta ureditve dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije. Delegati so se med drugim seznanili tudi s poročilom o slabo in neobdelanih kmetijskih zemljiščih v občini. Pod točko »vprašanja in pripombe delegatov oziroma delegacij« pa je delegat občinske konference ZSMS opozoril na predlog samoupravnega sporazuma o usklajevanju načrtov zaposlovanja v prihodnjem letu, s katerim udeleženci opredeljujejo politiko zaposlovanja in usklajujejo vsakoletne potrebe po delavcih z dejanskimi kadrovskimi in dohodkovnimi možnostmi. Pa se je zataknilo prav pri udeležencih. Ob besedah predloga dokumenta jih je »stvar vzel resno v roke« le 18 oziroma četrtnina, vse ostale temeljne organizacije pa so ob tem ostale neme.

Ali to pomeni, da delovnih mest za mlade v občini Šmarje pri Jelšah v letu, ki prihaja, ne bo? Vzroka za molk treh četrtin udeležencev samoupravnega sporazuma sta lahko vsaj dva: ali da niso znali »prigospodariti« možnosti za zaposlovanje, ali pa so vzeli »stvar mladih« za manj pomembno zadevo našega časa.

MARJELA AGREŽ

Se bodo Šentjurčani držali dogovorjenega?

Nizka produktivnost, zmanjševanje izvoza in skromna rast zaposlovanja

Z resolucijo si želijo Šentjurčani zagotoviti takšno materialno osnovo, ki bo zagotavljala socialno varnost iz dela. Zato večeraj resolucije niso sprejeli in je tudi ne bodo, dokler ne bodo analizirane in upoštevane vse pripombe. Tako kot lani, jo bodo tudi letos sprejeli konec januarja.

Največ pomanjkljivosti v osnutku resolucije je videl sindikat. Po njegovem mnenju je nesprejemljivo, da se obdrži produktivnost na ničli. Čeprav je razmerje izvoz-uvoz v prid slednjega, je povečanje izvoza za nekaj manj kot 6 odstotkov prenizko. Zanima jih tudi, kaj se skriva za eno-odstotno rastjo zaposlenosti in kaj pomeni zmanjšanje okvirov za splošno in skupno porabo. V ta namen so v okviru izvršnega sveta občine ustanovili stabilizacijsko komisijo, ki je že obiskala nekatere delovne organizacije, da bi ugotovila dejansko stanje.

Delovne organizacije ne nasprotujejo stabilizacijski komisiji. Skupaj z njo iščejo primerne rešitve in ugotavljajo realno podobo gospodarske moči občine. Kot razlog za nizko planirano produktivnost in za zmanjševanje izvoza, največkrat navajajo pomanjkanje reprovitala. Koliko in kje to drži, bo pokazala analiza. Tudi glede zaposlovanja še ni jasno, ali bodo v delovnih organizacijah sploh zaposlili kakšnega novega delavca, ali pa namestijo zaposliti le tiste delavce, ki se prihodnje leto vračajo iz JLA. V zvezi z zmanjšanjem sredstev za skupno in splošno porabo, bodo naredili v občini analizo potreb posameznih interesnih skupnosti, tako da bodo vedeli komu dajati prednost.

Šentjurčani so vzeli oblikovanje letošnje resolucije izredno resno. Ko bo sprejeta, bo to dokument, ki bo prikazoval dejanske možnosti gospodarje-

nja v prihodnjem letu. Ves trud pa bo malo zalegel, če se posamezne delovne

Osnutek resolucije predvideva tudi 4-odstotno rast kmetijske proizvodnje. Čeprav se sliši malo, je program glede na novo politiko obrestnih mer, optimistično zastavljen. Selektivnih kreditov s 6-odstotno obrestno mero v prihodnjem letu ne bo več. Z novo politiko bodo najmanjše obresti znane okoli 21 odstotkov. Vprašanje je, če bodo zasebniki pripravili najemati kredite pod takšnimi pogoji. Ker šentjursko kmetijstvo sloni na zasebnem sektorju, se v občini sprašujejo, kako nadoknaditi razliko v obrestih.

organizacije in skupnosti sprejetega ne bodo držale.

VILI EINSPIELER

Starejši zgubili stik z mladimi

Zanemarjali smo socialistično samoupravno vzgojo

»Mladi potrebujejo dobre vzore pri starejših kolegi, zlasti komunistih. Zato je potrebno skozi delo ustvariti pogoje za drugačno vrednotenje mladih v kolektivu«, je dejal delegat iz Žalca na zadnji seji medobčinskega sveta ZK, na kateri so razpravljali o aktualnih idejno političnih vprašanjih položaja, družbenoekonomskega organiziranja in delovanja mladih.

Franc Jelen iz tovarne nogavic Polzela je to izjavo utemeljil s primerom iz te delovne organizacije. Mladi so se organizirali pri nekaterih akcijah za povečanje izvoza ob vsej podpori starejših kolegov. Ta aktivnost je za sabo potegnila večje zanimanje mladih tudi za področja športa, kulture in družbenopolitičnega dela. Vloga mladih in odnos starejših se spričo tega v tej delovni organizaciji spreminja.

Razpravljalci na seji so govorili tudi o nekaterih drugih vidikih položaja mladih. Silvo Koprivnikar, delegat iz občine Velenje, je opozoril na idejno gibanje mladih, na katero vpliva tudi šola. V zvezi s tem bi morali večjo pozornost nameniti idejni naravnosti učiteljev, zlasti v srednjih šolah. Učitelji se preveč oklepajo svoje izobraževalne vloge, premalo pa storijo za vzgojo. Zato v šolah še vedno niso presegli klasični odnos učitelj - učenec, kjer mlad človek še vedno ni subjekt v procesu vzgoje in izobraževanja. Sole se preveč ukvarjajo s svojim materialnim položajem, pre-

malo pa z vsebino dela, ki zaostaja za novimi družbenimi odnosi socialističnega samoupravljanja.

Taj domnevi je pritrdil tudi delegat iz občine Mozirje in dodal, da smo v obdobju razvoja samoupravljanja vso pozornost namenili ekonomskemu razvoju, zanemarjali pa samoupravno vedenje in oblikovanje samoupravne zavesti ljudi. Odraslega mlada generacija, ki je takšna, kakršno smo pač vzgojili.

Pavel Platovšek, predstavnik celjskih mladincev je opozoril na nenehni generacijski konflikt. Potrebno bo poenotiti stališča, kar bo možno le z dialogom med starimi in mladimi. Ne strinja se s trditvami, da so mladi neaktivni. Njihova ofenziva je močna, volja za delo tudi, vendar jim starejši ne dajo možnosti oziroma ne najdejo načina, da mladim priskrbijo in se jim približajo.

Razpravljalci so večkrat poudarili tudi že splošno znana dejstva. Slabša se položaj mladih. Veliko je neresenih vprašanj, od stanovanjske politike po kateri mladi težko pridejo do stanovanja, do problemov zaposlovanja, kjer bi morali spodbujati mlade tako, da začasno sprejmejo kakršno koli delo, ki je na razpolago. Ob tem pa zagotoviti možnosti, da imajo prednost pri zaposlovanju na ustrezno delovno mesto takoj, ko se ta sprosti.

Izhodišča za razpravo na 11. seji medobčinskega sveta ZK v Celju je bila 9. seja centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije. Stališča, ki jih je medobčinski svet sprejel, so izhodišča za delo komunistov pri izboljšanju položaja mladih v vseh življenjskih in delovnih okoliščinah.

VVE

Ni samo število pomembno

30 svežih moči v OK ZKS Šmarje pri Jelšah

Tridesetim novim članom, ki so bili letos sprejeti v Zvezo komunistov Jugoslavije, je občinski komitej ZKS Šmarje pri Jelšah pripravil prijetno skromno slovesnost v skupnih prostorih temeljne organizacije Lesna oprema Mestinja šentjurskega Boborja.

Novi člani šmarske organizacije Zveze komunistov so sami mladi ljudje, večinoma še mladinci. Dobra polovica jih je iz vrst neposrednih proizvajalcev, med njimi so tudi učenci, študentje, obrtniki in kmeti.

Srečanje novih, svežih moči, tako dobrodošlih pri premagovanju bitke, ki jo bjeemo za gospodarsko stabilizacijo, za politično stabilnost in ugled Zveze komunistov, je potekalo v prijetnem vzdušju. Novim članom je govoril Milan Pugelj, predstavnik medobčinskega študijskega središča pri MS ZKS Celje, Metod Černoša, direktor temeljne organizacije Lesna oprema »Bohor« iz Mestinja pa je navzoče seznanil s programom in delovnimi, zlasti izvoznimi načrti te temeljne organizacije, ki so si jo tudi ogledali.

»Občinska organizacija ZKS Šmarje pri Jelšah ni številna«, je ob tej priložnosti dejal Zvonko Murgelj, se-

kretar občinskega komiteja ZKS Šmarje pri Jelšah, in nadaljeval: »S sprejetjem tridesetih novih članov sicer ne bomo številčno napredovali, ker smo šli po 6. seji CK ZKS v akcijo ocenjevanja tedanjega članstva. Po dosedanjih podatkih imamo letos 28 primerov izključitev oziroma izstopov iz Zveze komunistov,

kar je v primerjavi s preteklimi leti neobičajna številka. Z novimi tridesetimi člani, se je število članov povečalo le za štiri. Prepričani pa smo, da ni pomembno število, ampak podatek, kdo odhaja iz ZK, ter kdo in ob katerem oziroma kakšnem času vanjo vstopa.«

MARJELA AGREŽ

Šentjur in brezposelnost

V Šentjuru so zmanjšali vse oblike pogodbenega in nadurnega dela na najmanjšo možno mero. Zaradi tega se možnosti za zaposlovanje niso povečale. V občini je še vedno 156 iskalcev zaposlitve. Med brezposelnimi prevladujejo mladi do 26. leta in težje zaposljivi invalidi raznih kategorij in starosti. Za zaposlovanje invalidov v delovnih organizacijah ni pravega zanimanja, tako da bodo še naprej odvisni od podpor. Mladina pa se premalo ozira na potrebe združenega dela. Zaposlovanje se želi v poklicih, ki jih delovne organizacije občine ne potrebujejo. Skupnost za zaposlovanje tudi ugotavlja, da posamezne delovne organizacije ne prijavljajo potreb po delavcih in da velikokrat prijavijo potrebe istočasno zasedbo delovnega mesta.

E. REČNIK

V žalski občini so zmanjšali izgube

Nevenka Bujanja je obiskala tovarno nogavic Polzela

Niso samo cene tiste, ki vplivajo na dobre gospodarske dosežke v žalski občini. Predvsem so dosežki odraz pripravljenosti delavcev, da storijo kar največ. To je med drugim dejal predsednik OK ZKS Žalec, Franc Kalšek, na petkovi seji komiteja ZKS, ki se je udeležila tudi članica CK ZKJ Nevenka Bujanja.

Pozitivno je, da so se izgube v občini občutno zmanjšale, pri čemer je treba povedati, da na izgubo v elektrogospodarstvu ni mogoče vplivati. V Montani se je izguba v primerjavi z enakim lanskim obdobjem sicer povečala za petnajst odstotkov, ni pa več v Slovinu, Avto-prevozu, Sigmii in preboldskem hotelu. Dobri so tudi izvozni rezultati, vprašati pa se je treba, koliko časa bo gospodarstvo žalske občine še lahko konkurenčno na tujih tržiščih. Razmisliti je treba tudi o tem, kako zmanjšati uvoz oziroma odvisnost izvoza od uvoza. Prva rešitev je seveda kar največja zamenjava uvoženih materialov z domačimi. V izvoz je v občini Žalec usmerjeno petnajst gospodarskih organizacij.

Ko je Franc Kalšek govoril o nalogah, je med drugim poudaril, da bo treba delati na povezavi malih obratov in to v repoverige z določenimi programi. Omenil je Sigmio na Vranskem, Mik in

Strojno, Inde ter tekstilno tovarno Prebold. Glede na predvideno zaključeno naložbo mlekarne v Arji vasi morajo komunisti sodelovati, da bo mlekarne pričela obratovati z vsemi zmogljivostmi. Komunisti v družbenopolitičnih organizacijah skupščini občine in samoupravnih interesnih skupnostih so dolžni v najkrajšem času izpeljati organiziranost skupnih služb samoupravnih interesnih skupnosti.

Franc Kalšek je povedal tudi to, da težave, s katerimi se srečujejo v žalski občini, še nikoli niso bile tako velike. Subjektivizem, ko nekateri nočejo iz svoje kože, križe v posameznih delovnih organizacijah, kadrovske težave v šolstvu in gospodarstvu, vse to ustvarja vtis, da v občini še nikoli ni bilo toliko nedela, odstopanj in drugih napak. Vse to povzroča dvome med občani, čeprav je res, da je treba vzroke iskati v preteklosti, ko smo brezmejno obremenjevali gospodarstvo in ni bilo čuta, kako se dinar ustvari in potem iz njega nova vrednost.

JANEZ VEDENIK

Druga osuševalna faza

Osuševalna dela v dolini pod Dramljami so končana. 110 hektarov pridelovalne zemlje, ki so jo pridobili, so v letošnjem letu posejali v glavnem s silažno koruzo. Kljub temu, da so se dela zaradi suše zavlekla, je bil pridelek dober. Vzporedno z izsuševanjem so opravili zaozračevalna dela in tako znatno zmanjšali veliko število majhnih parcel. Da bi bilo zaozračevanje kar se da učinkovito, je kombinat odkupil dodatnih 20 hektarov razpoložljive zemlje. Zemljo so plačali po največjih dovoljenih cenah.

Zdaj je v teku druga osuševalna faza od Dol proti Sohti, ki bo obsegala približno 83 hektarov zemlje. Ko bo izsuševanje končano, bodo tudi na tem področju izvedli zaozračevanje. Naročeni so že tudi načrti za tretjo fazo osuševanja, ki bo zajela dolino Voglajne. Struge Voglajne pri tem ne bodo spreminjali, tako bodo dela znatno cenejša in kar tudi ni nepomembno, ohranjena bo prvobitna pokrajina.

E. REČNIK

Božu Novaku, mlademu kmetu iz Kozjega, čestita Zvonko Murgelj, sekretar OK ZKS Šmarje pri Jelšah.

Celjski grb za himalajce

V torek ob 14. uri je predsednik celjske občinske skupščine Edo Stepišnik priredil sprejem za enajstčlansko celjsko alpinistično odpravo, ki je 1. novembra uspešno preplezala najtežjo, južno steno himalajskega vrha Gaurish Ankarja. Na slovesnosti v poročni dvorani, ki so se je udeležili tudi drugi celjski funkcionarji, so alpinistom izročili plaketo grb mesta Celje.

Stanko Cankar, vodja odprave na Himalajo, je ob sprejemu priznanja dejal, da gre za uspeh po dolgotrajnem in napornem delovanju celjskih alpinistov. Pri tem je Stepišniku izročil tudi nepalsko zastavo, ki so jo prinesli z osvojenega vrha Himalaje.

V Žalcu sprejeli dopolnjeni družbeni plan

iz njega so izvzeli lokacijo za farmo prašičev

Na izrednem zasedanju porov žalske občinske skupščine so delegati sprejeli predlog sprememb in dopolnitev družbenega plana občine Žalec, s tem da je bil predlog izločen predlog in varianta za gradnjo farme za 30.000 bekonov na Mali Pirešici. Zaradi pomorne lokacije farme zbor žalske občinske skupščine 1. decembra niso sprejeli predloga dopolnjenega družbenega plana.

Če le-ta ne bi bil sprejet, bi žalski občini prišlo do bi-

stvenega zastoja naložbene aktivnosti na področju stanovanjske in komunalne graditve, industrijskih in spremljajočih objektov in to v daljšem časovnem obdobju. Tako so na zasedanju sprejeli dopolnjeni družbeni plan, vključno s prostorskim delom, ki je usklajen z zakonom o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti.

Predlog glede lokacije farme bekonov na Mali Pirešici bo izvršni svet predložil zboru skupščine, ko bo v sode-

lovanju s strokovno službo sezda Hmezd pridobil ustrezno dokumentacijo o vplivu farme na okolje.

Seveda pa tudi na izrednem zasedanju ni šlo brez omenjanja sporne farme. Predsednik občinskega izvršnega sveta Ervin Janežič je zato delegatom jasno povedal, da bodo od investitorja, torej Hmezda, zahtevali strokovno utemeljene raziskave o tem, kako farma vpliva na varstvo okolja. Poudaril je tudi to, da izvršni

svet podpira gradnjo farme, ki je opredeljena tudi v vseh pomembnejših razvojnih načrtih v republiki, regiji in občini, seveda pa pod pogojem, da le-ta ne bo bistveno poslabšala ekoloških razmer. Izvršni svet vztraja na tem, je poudaril Ervin Janežič in zato pričakuje polno mero razumevanja in sodelovanja, ne pa podpihovanja takšnih ali drugačnih strasti, ki v končni fazi nikomur ne koristijo.

JANEZ VEDENIK

Največ težav bodo imeli v zdravstvu

V družbenih dejavnostih občine Mozirje so prejem planskih aktov preložili v prve mesece prihodnjega leta, ko bo mogoče trdneje planirati na osnovah že znanih rezultatov poslovanja uporabnikov. Porabo bodo tako uskladili z dejansko ustvarjenim dohodkom.

Pripravili so le prve, grobe ocene nalog, ki temelje na predvidenem 3 odstotnem realnem zmanjšanju sredstev za skupno porabo, kar pomeni, da lahko ta sredstva v prihodnjem letu v skladu z občinsko resolucijo nominalno naraščajo za 23 odstotkov. Ob tem, da bodo programi približno enaki kot letos, ter da bo prednosti deležno zdravstvo, otroško varstvo, izobraževanje in skrbstvo, bodo pri planiranju in vrednotenju družbenih dejavnosti v prihodnjem letu upoštevali tudi dovoljeno nominalno rast bruto osebnih dohodkov, ki ne bi smela preseči 21,5 odstotno rast.

Tudi v prihodnjem letu bo v najtežjem položaju občinska zdravstvena skupnost. Ob koncu leta bodo rdeče številke izgube dosegle že vsoto 100 milijonov in kljub temu da bo dana zdravstvu prednost, zaradi neresene solidarnosti položaj ne bo nič boljši. V občini imajo namreč enega upokojenca na dva delavca, ob tem pa se več kot 1000 delavcev dnevno vozi na delo izven občine. Po domicilnem principu ti napajajo ostale zdravstvene skupnosti, kjer je sedež tozda ali organizacije, kjer so zaposleni. V moziškem zdravstvu so v težkem položaju že vrsto let, in v tem času so sprejeli vrsto ukrepov, stabilizacijskih programov. Tako bo tudi v prihodnjem letu, a kot je dejal Jože Kumer, predsednik skupščine OZS, na stabilizacijskem pasu ni več veliko lukenj. Tistemu, ki je resnično bolan, bo treba nuditi pomoč, kajti zdravje je še vedno več vredno od denarja.

R. PANTELIČ

Dvom v izvoz papirnice in pivovarne

Bo največjima kolektivoma v občini Laško uspelo uresničiti cilje?

Največ dilem ob sprejetju resolucije za prihodnje leto v občini Laško je bilo okrog izvoznih predvidenih Papirnice Rače in pivovarne Laško. Na sobotni seji skupščine pa so se delegati vseh zborov zedinili, naj ostane v resoluciji zapisano 20 odstotno povečanje izvoza v obeh delovnih organizacijah.

Papirnica je po usklajevanju v delovni organizaciji in po predvidevanjih o pogojih gospodarjenja v prihodnjem letu ugotovila, da bodo lahko izvozili za 50 tisoč dolarjev manj kot predvideva resolucija. Predvsem zaradi

pomanjkanja celuloze, ki jo domači dobavitelji izvažajo, medtem ko jo mora Papirnica uvažati. Pivovarna pa bo zmanjšala izvoz za 5 tisoč dolarjev od predvidenih 35 tisoč. Zmanjšanje gre na račun izpada izvoza pivskega kvasa. Pivovarna, ki so do sedaj oskrbovale pivovarno s surovino, tega prihodnje leto ne bodo več dobavljale. Laška Pivovarna pa ima premalo lastnih surovin, da bi zagotovila normalne količine tega iskanega izvoznega blaga. Obe delovni organizaciji sta svoje izvozne plane uskladile tudi s SISEOT. Delegati pa so po daljši razpravi vztrajali, da ostanejo v pred-

logu resolucije izvozne naloge nespremenjene in da se morata obe delovni organizaciji maksimalno prizadevati za uresničitev načrtov.

Tudi sicer so izvozna prizadevanja v ospredju. Izvažati bodo začele še nekatere druge delovne organizacije, ki imajo za to pogoje. Predvsem Kora Rače z otroško konfekcijo, Elektrokovinar z malimi hidroelektrarnami, preko reprodukcijske verige pa še Predilnica in Metalles. Povečali bodo tudi kmetijski in industrijsko proizvodnjo ter turistično dejavnost ob boljšem izkoriščanju kakovostnih, naravnih in proiz-

vodnih zmogljivosti ter rasti produktivnega zaposlovanja. Prizadevali si bodo za višjo tehnično in tehnološko raven gospodarstva z večjim vključevanjem znanosti in znanstvenih dosežkov, iskali pa bodo tudi nove razvojne možnosti in programe. VVE

Vsa soglasja odslej pri zavodu

Prihodnje leto bo Zavod za načrtovanje v Žalcu praznoval 10-letnico

Zavod za načrtovanje iz Žalca bo prihodnje leto slavil desetletnico obstoja. V tem času je prebrodil mnogo kriz in mirno lahko zapišemo, da v tem času bistvenih težav ni in da v zavodu dobro gospodarijo.

Zavod za načrtovanje opravlja celo vrsto nalog. Skrbi za prostorsko in urbanistično načrtovanje, urbanistično izvedbene dokumentacije, od lanskega leta pa je trog svojih nalog razširil še na izdelavo projektov za višje in nizke gradnje. Pri tem velja poudariti, da imajo urbanisti s takšnim načinom dela vrsto prednosti, saj lahko sodelujejo pri urbanistični zasnovi, potem pa tudi pri sami izdelavi kot projektanti.

Med večjimi deli velja omeniti dozidavo osnovne šole v Sempetru, trgovine v Preboldu in adaptacijo saposredne trgovine v Žalcu. V tem času so se zlasti animivni tipski načrti za deonije, potem ko smo se preusmerili na trda goriva, viromoma premog. Po teh tipičnih načrtih je veliko povpraševanja.

Zaradi moratorija je bilo letos manj dela z urejanjem lokacijskih dokumentacij, zato pa je bilo veliko vlog za različne adaptacije in nadgrad-

nje. Sedaj, ko je skupščina potrdila prostorski del družbenega plana, bo prav gotovo precej več dela tudi z urejanjem lokacijskih dokumentacij. Novost, ki se jo bodo razveselili številni občani, ki žele graditi, pa je ta, da Zavod za načrtovanje za investitorje sedaj zbere prav vsa potrebna soglasja.

Na področju inženiringa prav tako opravljajo mnoga pomembna dela. Izdelujejo investicijske programe, pri gradnjah pa sodelujejo od začetka pa vse do opravljanja nadzora.

Ena izmed pomembnih nalog Zavoda za načrtovanje je izdelava dolgoročnega plana razvoja občine Žalec. Osnutek le-tega je že bil v javni razpravi, pri čemer je treba poudariti, da nekateri nosilci planiranja pri tem niso bili preveč aktivni. Do 15. maja prihodnje leto bo osnutek izdelan, do konca leta pa naj bi bil plan sprejet.

Pri tem je treba vse posege v prostor ponovno ovrednotiti in se dosledno držati načela, da se prvo območje zemljišč dosledno uporablja za kmetijske namene. Omeniti je treba tudi reambulacije vseh načrtov. Nova zakonodaja bo prinesla tudi krajinske rede, ki jih bo treba vnesti v plan podobno kot

urbanistične rede. Načrtovati bo treba razvoj družbenih dejavnosti in predvideti zanje nove objekte do leta 2000. Več pozornosti bo treba nameniti tudi zdravemu okolju. Žalska občina je namreč na sedmem mestu v Sloveniji po onesnaženosti zraka.

V REK so izpolnili načrt

Nekaj dni pred koncem leta so slavili delavci v Rudniku lignita Velenje in delavci v Termoelektrarni Šoštanj, saj so oboji izpolnili letni delovni načrt, ki ga bodo v preostalih dneh še presegli.

V TE Šoštanj so proizvedli doslej rekordno število ur električne energije in sicer kar štiri milijarde Kwh. Ta uspeh so dosegli z maksimalnim izkoriščanjem vseh petih blokov, s čimer pa je bila tudi v tem, da v letošnjem letu ni prihajalo do večjih okvar, manjše pa so njihovi za to usposobljeni strokovnjaki odpravili v najmanjšem možnem času. Za takšno količino ur so pokurili več kot pet milijonov ton premoga, od tega kar štiri milijone iz velenjskega rudnika, medtem ko so ostalo pripeljali iz bosanskih rudnikov in Laškega. V prihodnjem letu upajo, da bodo lahko opravili redni letni remont na štirih blokih. Z remontom naj bi končali do junija. Remontna dela morajo opraviti, kajti zaradi letošnje preobremenjenosti lahko pride do večje okvare, kar pa bi imelo težke posledice.

Prav tako so bili uspešni velenjski rudarji, ki so najprej nakopali 4,7 milijona ton premoga, zatem 4,8 in prav zdaj se verjetno že veselijo, da so tretjič zapored v svoji zgodovini nakopali več kot 5 milijonov ton premoga.

POGLED V SVET s kovinotehno

Vse vendarle ni bilo črno

Ravno zato, ker nismo nagnjeni k tarnanju in črnogledosti, je obnem prav, da smo ob koncu starega, na začetku novega leta realisti, da stvarno brez olepševanja zapišemo, kakšen je bil ta svet v 1983. letu.

Leto je bilo naporno, če se tako izrazimo. Polno pretresov je bilo, ki so razljali in trgali tkivo mednarodne skupnosti. Videti je bilo, kakor da je svet čedalje manj varen, čedalje manj obvarovan pred grožnjami vojne, prevratov, nevarnih spopadov.

V Evropi smo bili in smo priče nadaljnje razraščanja jedrske - raketne tekme med blokoma. Leto je bilo v znamenju raket SS-20 in pershingov pa manevrirnih raket. Zaradi tega so se razdrla dvojna pogajanja med Sovjetsko zvezo in ZDA v Ženevi o zaviranju oboroževalne tekme. Tista tretja pogajanja, na Dunaju, pa že tako v desetih letih niso prinesla niti za pedenj napredka.

Odnosi med obama supersilama, med obema vojaškopoličnimi blokoma so postali že bolj hladni, še bolj sovražni, polni nezaupljivosti.

Po drugi strani se je svetovna gospodarska kriza še naprej razrašča-

la. Zadolženost je še večja. Države v razvoju so morale zaprositi za nadaljnjih več kot 130 milijard dolarjev posojil - v glavnem za odplačilo zelo visokih obresti. Upanje, da bo oživiljanje gospodarstva v ZDA prineslo splošno ekonomsko olajšanje se (še) ni uresničilo.

To je bilo leto, ko so bile najbolj izpostavljene ravno male in srednje velike države. Vseh sort pritiskov na njihovo neodvisnost in samostojno pot je bilo, dejavnih poskusov podrediti jih blokovski sili in logiki. Bili smo priče dejanske-

Piše Jože Šircelj

mu razkosanju dveh nevrščenih držav - Libanona in Cipra. Bili smo priča razbijanju osvobodilnega gibanja, palestinske PLO. Bili smo priča ameriške invazije na Grenado, pri čemer sta na žalost sodelovali tudi dve članici gibanja nevrščenih.

Priče smo bili in smo še naprej sistematičnim prizadevanjem rasiistične Južne Afrike, da bi s neposrednimi napadi ali s podpiranjem upornikov spodkopala mlade neodvisne države, Angolo, Mozambik, Zimbabve.

Kri teče in je tekla vse minulo leto tudi na drugih koncih sveta. V Centralni Ameriki, zlasti se v Salvadorju in Nikaragvi. V Afriki v Čadu, kjer smo bili prav tako priče tujemu vmešavanju. Boji v Afganistanu prav tako potekajo še naprej in tako ostaja ta azijska država štiri leta po sovjetski vojaški intervenciji še naprej eno največjih mednarodnih kriznih žarišč.

Prav nič se ni premaknilo na boje v dolgotrajni vojni med Iranom in Irakom. Vsa mirovna prizadevanja so bila bob ob steno.

Se bi lahko nadaljevali črno listo letošnjih mednarodnih dogodkov. Ob vsem pa je tudi res, da se svet čedalje bolj zaveda vojne nevarnosti današnjega časa in je pripravljen povzdigniti svoj glas zoper brezumno oboroževalno tekmo in sila nevarno blokovsko rivalstvo.

To je bilo najhujše in najjašneje izpričano na sedmem vrhu nevrščenih marca letos v New Delhiju. Velja ponoviti, da so se na njem zbrali najvišji predstavniki sto ene države - največ v zgodovini nevrščenosti.

Vse torej v istekajočem se letu le ni bilo črno. Zato sta upravičena tako realistična presoja nevarnih stranpoti sveta, v katerem živimo, pa tudi upanje, da je človeštvo vsem navkljub na strani miru, sporazumevanja, sožitja.

Sprejem za nove komuniste

Občinski komite Zveze komunistov Slovenske Konjice je za ponedeljek nedeljek zvečer pripravil prijetno slovesnost ob sprejemu novih članov v vrste Zveze komunistov. Partijske izkaznice in Statut Zveze komunistov je prejelo 33 novih članov. Tako bo odslej v konjiški občini delovalo nekaj več kot 1000 komunistov. Osem so jih v letošnjem letu zaradi neaktivnosti in moralnih oporečnosti izključili iz zveze. MP

Na leto 50.000 ton več jekla

Za svojo naložbo so štorski železarji podpisali dolgoročni sporazum s celjsko Kovinotehno

V železarni Štore bodo s sovlaganjem finančnih sredstev Kovinotehne in njenih poslovnih partnerjev v višini 200 milijonov dinarjev lahko v prvi fazi naložbe povečali proizvodnjo jekla za 50.000 ton na leto, ali od sedanjih 130 na predvidenih 180.000 ton.

Pri tem pa ne gre samo za naložbo, ki bo pri jeklu količinsko pomembna, ampak bodo s tehnološkimi prijemi in opremo, zlasti drugo kontinuirano za ulivanje jekla, razširili svoj jeklarski asortiman in na ta način lažje ter uspešneje z izvozom prodrli na zahtevna tuja, v glavnem konvertibilna tržišča.

Podoben sporazum bodo štorski železarji oziroma jeklarji sklenili še z zreškimi Uniorjem in z mariborsko Metalno, s katero so splošen sporazum že sprejeli, vendar so se zdaj dogovorili še za nekatere posebne in konkretne stvari pri opremi.

Se posebej kaže poudariti, da v primeru železarni Štore ne gre za naložbo v tovarniške dvorane in zidove, ampak zgolj v opremo, ki bo ob zahtevnejši tehnologiji omogočala večjo kakovost jeklarskih izdelkov, ob hkratnem zmanjšanju stroškov na enoto proizvoda.

Na ekonomskem inštitutu Ljubljanske banke prav sedaj rešujejo naložbeni zahte-

vek štorske železarni, da bi lahko finančno konstrukcijo zaokrožili še pri banki ter nato v februarju 1984 celoten predlog naložbe v razširitev jeklarske proizvodnje predložili republiški komisiji za oceno naložb. Vse kaže, da bodo takšno naložbo v republiki podprli, saj so ugodno mnenje o njej že izrekli ob predložitvi prvega osnutka.

Po besedah predsednika kolegijskega poslovnega odbora železarni Štore, Dušana Burnika, računajo, da bi z uresničevanjem prve faze naložbe začeli v prvem četrtletju 1984, saj prav sedaj potekajo pospešene aktivnosti pri projektiranju in zaokroževanju finančne konstrukcije.

MITJA UMNİK

Konjiški DINOS živi od odpadkov

DINOS pomeni v prevodu kratice: **daj industriji nazaj odpadne surovine**. V konjiški poslovni enoti v Slovenskih Konjicah zberejo letno od 12 do 13 tisoč odpadkov. Na odlagališču mora tudi

med odpadki vladati strogi red. Drug ob drugem se tako najdejo kupi papirja, jekla, barvne kovine, gum, črepi in plastike. Odpadne surovine so seveda tudi koristne. Dinos jih odproda železar-

Kovinotehna in Merx

Zaradi dolgoročnih skupnih interesov na trgovskem področju sta se Kovinotehna in Marx sporazumela za sodelovanje in usklajeno delovanje pri oskrbi, trženju, nastopanju na tujih trgih, izkoriščanju oziroma racionalnejšem delu pri skladiščenju zmogljivostih in transportnih poteh ter pri oblikovanju informacijskih sistemov.

Pravkar pa sta v podpisovanju pri tozidih dva posebna sporazuma: o uporabi AOP in skupnem nastopu na tujem.

UM

Ingrad vstopa v drugo četrstoletje

Z 22. decembrom se končuje 25 let obstoja in uspešnega dela celjskih gradbincev

Z združitvijo petih samostojnih delovnih organizacij, Betona, Graditelja, Stavbenika, Savinjskega in Cementnika, je začel svojo ustvarjalno pot celjski Ingrad in tako postal nosilec razvoja in izvajalec gradbeništva na širšem celjskem območju. Združitev pa je hkrati pomenila predvsem združitev sredstev, opreme in kadrov, kar je bila osnova za prehod na sodobnejšo gradbeniško tehnologijo, boljšo organiziranost in večjo storilnost.

Tudi Ingrad ni bil v minulih 25 letih nedovzet za nihanja v gradbeniški dejavnosti, odvisne v glavnem od splošnih gospodarskih in naložbenih vplavov ter razmer. Potrebno se je bilo organizirati za zahtevna dela na tujem (nekaj let so delovali v Zvezni republiki Nemčiji in v Avstriji celo Ingradova podjetja) ter se zlasti po letu 1975 samoupravno organizirati v temeljnih organizacijah združenega dela in v okviru sozida Giposa.

Ingrad Celje se je pred dvema letoma združil z ljubljanskim Megradom, še prej s Hmezdovim tozdom Gradbeništvo, delno z žalsko Montano in Splošnim gradbenim podjetjem iz Rogaške Slatine. Danes Ingrad sestavlja 14 temeljnih organizacij združenega dela in delovna skupnost skupnih služb.

Na proizvodnem področju so se še posebej uveljavili z lastnim montažnim sistemom za industrijsko gradnjo in z mostogradnjami, prav tako so solidni izvajalci del v stanovanjski in družbeni gradnji, letos pa so se uspešno lotili prodora v kmetijstvo, ki mu ponujajo svoj »zeleni« montažni program. Ze dve leti delajo v Iraku, pripravljajo se na gradnjo v Alžiru, saj so 12. decembra v Oranu položili temeljni kamen za gradnjo 4000 stanovanj. Pri teh obsežnih delih pa bo v okviru Giposa sodeloval tudi celjski Ingrad.

MITJA UMNİK

Zmaga išče obrat v občini Mozirje

V delovni organizaciji Zmaga iz Ljubljane, kjer izdelujejo vse vrste obutve in usnjene galanterije s sedanjimi proizvodnimi zmogljivostmi ne dohajajo več svojih prodajnih in izvoznih želja.

Ker v Ljubljani ne morejo izdelati več izdelkov, iščejo možnosti odpiranja obratov tudi drugod po republiki. Obrnili so se tudi na izvršni svet skupščine občine Mozirje, saj želijo v Gornji Savinjski dolini ustanoviti obrat s približno 80 zaposlenimi delavkami.

Člani mozirskega izvršne-

ga sveta so o tem predlogu razpravljali na svoji zadnji seji in bili mnjenja, da bi ta proizvodnja lahko pomagala k prestrukturiranju občinskega gospodarstva, ter omogočila večje zaposlitvene možnosti. Dokončnega stališča še niso sprejeli, saj ponudba DO Zmaga ni popolna, tako da bodo o tem ponovno razpravljali na eni prihodnjih sej, ko bodo znani vsi pogoji.

Prostore v Mozirju imajo, saj bi bil lahko nov obrat za izdelavo obutve v opuščeni prostorih ukinjene proizvodnje učil v Bočni.

RP

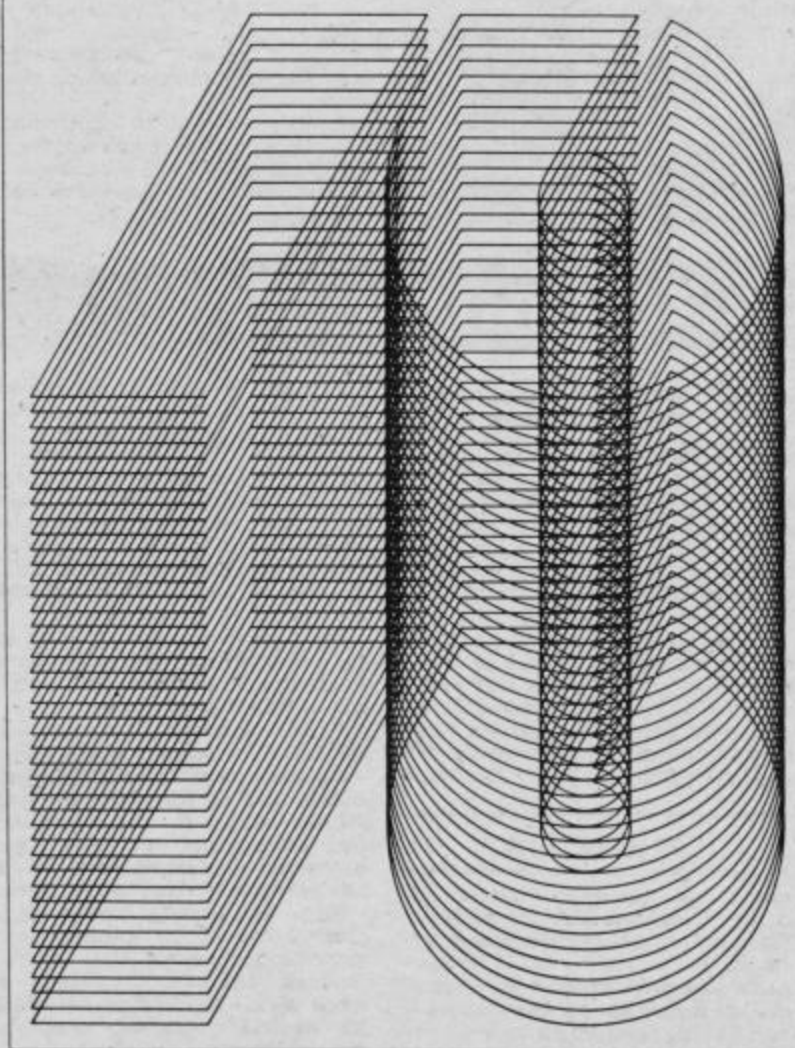
Kriza, ki vlada svetu in nam, se pozna tudi po odpadkih. To pozna tudi zakon ekonomije. Ni še tako dolgo, kar se je tudi na konjiškem odpadu znašel kakšen star, a še uporaben avtomobil in ki so ga potem plačali samo po ceni za kilogram. Ljudje so zdaj postali bolj varčni in odpad je zato slabše »založen«. A vendar ne toliko, da bi se 14 zaposlenim pri konjiškem Dinosu slabo pisalo.

M. PODJED

10

Ljubljanska banka

Splošna banka Celje

Delovnim ljudem, občanom, varčevalcem in poslovnim partnerjem
ŽELIMO SREČNO 1984

Dobri rezultati TZO Polzela

KZ Savinjska dolina, Temeljna zadruga enota na Polzeli združuje 140 kmetov kooperantov, skupaj z njihovimi družinskimi člani in zaposlenimi v zadrugi enoti pa jih je nekaj več kot 300.

Za konec leta so pripravili srečanje v počastitev 40. letnice AVNOJA in ob zaključku proizvodnega leta 1983 ter opravljenih gradbenih delih na zadrugnem objektu. Zbrali so se v dvorani Svobode Polzela, kjer so jim pevski zbor in učenci OŠ Vere Šlander Polzela pripravili lep kulturni program. O doseženih rezultatih je zbranim spregovoril Ivan Poteško, upravitelj TZO Polzela. Poudaril je, da je bilo izteka-joče leto za kmete dokaj uspešno. Proizvedli so 525 ton mesa perutnine kar je za 45 ton več kot so planirali, pri proizvodnji mesa pa so

plan 221 ton žive teže v celoti realizirali. Hmelja je bilo zaradi suše namesto 130 samo 100 ton. Oddali pa so tudi 850 tisoč litrov mleka.

V tem letu so opravili že dolgo načrtovano adaptacijo na zadrugi stavbi. Tako je sedaj v njej prostorna prodajalna Kmetijske preskrbe z vsemi potrebnimi skladiščnimi prostori. V zgornjem delu so poslovni prostori. Poleg tega so kupili nov škroplilnik in viličar. Zgradili in obnovili so večje površine hmeljskih žičnic v vrednosti 2,5 milijona dinarjev, skupaj pa so v letošnjem letu investirali kar 11 milijonov dinarjev.

Doseženi uspehi so predvsem rezultati dobrega sodelovanja zadruga, zadrugnih kmetov in delavcev KZ in TZO.

Na sliki: notranjost nove trgovine na Polzeli.

TONE TAVČAR

Visoka solidarnost Lučanov

S podelitvijo republiških priznanj vsem tistim, ki so darovali kri več kot 30 krat, ter z oceno dela v letošnjem letu, so na občnem zboru članov Rdečega križa v Lučah zaključili še eno uspešno leto dela te humanitarne organizacije.

Kar tretjino prebivalcev, približno 600, iz te majhne krajevne skupnosti, je članov Rdečega križa. Tudi lepos so na Kozjansko odpeljali poln tovornjak oblačil in obutve, organizirali pa so tudi dve krvodajalski akciji. Krvodajalcev je v Lučah kar 180 in kadar je kri potrebna, so vedno med prvimi. Takšno zavest izkažejo tudi pri

zbiranju oblačil ob elementarnih nesrečah. Letos se je mnogim, ki so darovali kri več kot 30 krat, pridružilo še 16 novih članov, ki so prejeli republiška priznanja rdečega križa.

»Med vojno, pa tudi kasneje, smo okusili težave siromašnega življenja in mislim da je dolžnost vseh, pomagati vsem, ki so pomoči potrebni«, je dejal **Janez Zupanc**, aktivist Rdečega križa, ki je že 23 let predsednik v krajevni organizaciji. Podoben staž ima tudi njegova žena **Stefka**, ki mu pomaga pri urejanju evidenčnih kartic za krvodajalce in pri ostalih admi-

nistrativnih opravilih. Tudi **Anica Pečnik**, blaginjičarka organizacije, je ena tistih, ki ne razmišlja veliko, kadar je sočloveku potrebno priskočiti na pomoč. Veliko je še takšnih v Lučah, ki zaslužijo javno pohvalo, med njimi **Bogomir Kos**, ki je že 59 krat daroval kri, pa vodstvo osnovne šole, ki ob krvodajalskih akcijah daje na voljo šolske prostore. A naj na koncu obvelja beseda **Janeza Zupanca**, ki je dejal: »Ni nas treba veliko hvaliti, saj ne počenjamo tega za priznanja, temveč zato da pomagamo drugim.«

RADO PANTELIC
FOTO: EDI MASNEC

Janez in Anica Zupanc pri usklajevanju kartoteke krvodajalcev.

PAPIR PRENESE VSE, VI TUDI?

Piše Brane Piano

Borci in upokoјenci

Osnutka dveh pravilnikov, stanovanjskega za borce NOV in stanovanjskega za upokoјence sta bila objavljena v Delegatovem poročevalcu občine Celje že meseca junija. Po javni obravnavi sta bila objavljena predloga omenjenih pravilnikov, v Poročevalcu št. 18, 20. decembra, pa sta bila natisnjena v dokončni obliki.

Vsak pravilnik obsega dobrih šest strani tiska, dva torej dvanajst strani. Objavljena sta bila trikrat, torej sta v Poročevalcu zasedla kar šestintrideset strani. Do sem je vse lepo in prav.

Pač pa se pravilnika razlikujeta le s po eno alinejo v delu, ki obravnava vire in namene sredstev za zadovoljevanje stanovanjskih potreb in pa v tem, da v enem vsake toliko piše »borci«, v drugem pa »upokoјenci«.

Ali ne bi bilo enostavneje, če bi bili oba pravilnika združili v enega? Verjamem, da bi strokovnjaki, ki so pravilnika sestavljali, to znali!

Sploh pa, ali niso tudi nekateri borci, ki jih eden obeh pravilnikov upošteva, upokoјenci in ali niso nekateri upokoјenci obenem tudi borci? Bodo zdaj nekateri upokoјenci, borci, izbirali po katerem pravilniku želijo uveljavljati svoje pravice? Po kakšnem kriteriju?

In - ali je potrebna posebna objava sprejetih pravilnikov, če sta bila že objavljena dokončna predloga? Se predlagatelj boji, da delegati nimajo več starih števil Poročevalca? Le kaj mislijo, da delegati počnejo s starimi izvodmi?

Zelim vam več razumljivih in manj odvečnih gradiv v letu 1984.

Halo, Zreče!

Pred dnevi so delavci PTT Celje v Zrečah priključili novo elektronsko centralo s 768 priključki, ki se je že vključila v promet in tako je zdaj konec z neuspešnimi telefonskimi klici v Zreče in okolico. Vzporedno je bilo namreč zgrajeno tudi omrežje v Skomarju, Resniku in Gorenju.

Zaenkrat je zasedenih okoli 400 priključkov, kar pomeni, da ima centrala še proste zmogljivosti.

Pošta ima zdaj tudi nove prostore. Preselila se je v pritličje stanovanjskega bloka sredi Zreč, ki jih je pošti dal zreški Unior. Le-ta je bil namreč investitor tega bloka, medtem ko je Comet prispeval nekaj sredstev pri širitvi omrežja.

Investicija nove pošte v Zrečah je veljala 21 milijonov dinarjev, od tega prostori, ki jih je zagotovil Unior 5 milijonov dinarjev. Odslej bo lažje doklicati telefonske naročnike v Zrečah in okolici, zlasti pa tamkajšnji delovni organizaciji - Comet in Unior.

M. PODJED

Dve lovski iz Gornje Savinjske

Prvega lovca pa tudi njegovo trofejo bralci našega tednika že poznajo. Vežo stanovanjske hiše Vinka Knapiča že nekaj časa krasi medvedja mrcina, o kateri smo več pisali in govorili kot o bencinski krizi.

Dokler v Lučah ne bodo našli pravnega prostora, ki bi ogled medveda dovoljeval tudi radovednim očem obiskovalcev in turistov, bo nagačen kosmatinec v stanovanju lovca, ki je prekinil medvedovo romanje in ropanje. Spretno roke preparatorja so medvedu vrnile toliko življenja, da Vinku Knapiču ni treba več zaklepiti vežnih vrat. Morebiti nepovabljeni obiskovalec bi se namreč ob vstopu skozi vhodna vrata tudi v tem, za medveda nenaravnem prostoru, mrcine krepko ustrašil.

Peter Kranjc, lovec in lovski čuvaj iz Bočne pa je povedal, da se je zadovoljil kar z muflonom, kajti medvedov je v Gornje Savinjski dolini zmanjkalo po zaslugi Vinka Knapiča. A kljub temu je tudi on doživel svojevrstno lovsko srečo. Muflona, ki ga je ustrelil pri Solčavi, je sploh prvič v življenju tudi videl v naravnem okolju, poleg tega pa ga je dobil veliko prej, preden je sprožil petelina na svoji puški. Kot drugo nagrado si ga je namreč zaslužil na strelskem tekmovanju solčavske lovske družine, torej gre za gojitveni odstrel. V prevodu iz lovskega jezika to pomeni, da je ustrelil ranjeno žival in jo tako rešil trpljenja.

lil ranjeno žival in jo tako rešil trpljenja.

RADO PANTELIC

Novoletna nagradna igra

Dragi bralci! Finančno nam iztekajoče se leto ni bilo naklonjeno. Tednik se je sicer dobro prodajal, celo zelo dobro. A kaj, ko smo ga prodajali ceneje od njegovih proizvodnih stroškov. In tako je skopnela še zadnja rezerva, namenjena tradicionalnemu koledarju. Tako v tej številki koledarja ni in prepričani smo, da nas boste razumeli. Samo tisk skromnega zidnega črno-belega koledarja bi nas stal 60 tisočakov. Skupaj s stroški vlaganja in drugimi bi se ta številka domala podvojila.

A, da vam vseeno ponudimo vsaj nekaj, smo se odločili za skromno toda pošteno nagradno igro. Nič drugega vam ni treba storiti, kot izpolniti priloženi kupon in že boste prišli v naš boben sreče. Iz njega bomo v petek, 6. januarja 1984 ob prisotnosti strogih oči komisije izžrebali 10 nagrajencev. In kaj bodo

dobili srečni nagrajenci? Nagrade so lepe. Slikar **Adi Arzenšek** nam je za vas podaril eno svojih slik. Hotel **Prebold** vam podarja večerjo na način flambiranja v vrednosti 1.500 din za dve osebi. **Bistro Storman** vam podarja gostinske usluge v vrednosti do 1000 din. Hme-zad bo podaril nagrajencem

10 piščancev (2 kg), 50 kg krmil za piščance in 90 jajc, in **Franjo Verdnik** pa nam je za vas podaril praktičen smučarski prtljažnik z možnostjo zaklepanja. Preostalih pet nagrad vam v obliki stenskega koledarja za tolažbo ponujamo mi.

Sodelujte v novoletni nagradni igri.

kupon

novoletna nagradna igra Novega tednika

ime in priimek

naslov

SREČNO 1984

Zavod Golovec organizira v četrtek, 29. 12. 1983 od 16.00 do 20. ure

ŽIV-ŽAV Z DEDKOM MRAZOM

Glasbene pravljice, ples snežink, risanke, rajanje ob zvokih ansamblov in pevcev, **Vlada Kalemberja** in drugih

Program je za otroke od 2. do 15. leta.

VABLJENI!

Vrhunski šport v Gornjem gradu

Trije lokostrelci v dresu z državnim grbom

Lokostrelski klub Gornji grad, ki so ga pred kratkim ustanovili v kraju pod Menino planino, je 13. lokostrelska organizacija v Sloveniji. Kljub temu, da je 32 članov kluba šele na začetku tekmovalne poti, pa je med njimi vrsta takšnih, ki že posegajo po najvišjih državnih naslovih. Z organiziranim delom se bo krog odličnih lokostrelcev iz Gornjega grada še razširil.

Lokostrelstvo ima v Gornjem gradu že dvoletno tradicijo. Najprej so začeli vaditi taborniki odreda IV. operativne cone, ki so že lani osvojili Zlato puščico, republiško taborniško prvenstvo. Ta uspeh so ponovili tudi letos, ko so kar za 808 krogov

V državni reprezentanci v lokostrelstvu je 8 članov. Štirje tekmovalci prostega sloga, (med njimi najbolj znan Bojan Postružnik) ter štirje lokostrelci instinktivnega sloga. Razlika med obema je v športnikovi pripravi, saj lok tekmovalca instinktivnega sloga nima stabilizatorja, ki bi ublažil tresljaje, prav tako na tem loku ni merilne priprave ter klikerja, naprave, ki tekmovalcu sporoči, kdaj je najugodnejši trenutek, da lahko spusti puščico. Tekmovalec tega sloga mora imeti dober občutek za razdaljo.

premagali drugouvrščene ljubljanske tabornike: »Z lokostrelstvom smo se začeli resneje ukvarjati takrat, ko je prišel kot pedagog službovat v naš kraj Vojko Colnar, večkratni državni prvak in reprezentant. Mladi, ki so spremljali njegove treninge, so se ogreli za ta zanimiv in neznan šport,« je povedala Anda Kavčič, letošnja državna prvakinja v instinktivnem slogu. Anda je bila tudi druga na letošnji zaključni tekmi za Alpski pokal, kjer je sodelovalo šest držav. Je tudi članica državne reprezentance, poleg nje pa je v vrstah z jugoslovanskim

grbom med člani Vojko Colnar, ter med mladinci Robi Stradovnik. Vojko Colnar je letos osvojil Alpski pokal ter državno prvenstvo v instinktivnem slogu, na zaključni tekmi letne sezone za državno prvenstvo sta se s 3. in 9. mestim odlično odrezala tudi Rado Repenšek in Jernej Podpečan. Med boljšimi strelci so še Andrej Valte, Darko Rihter ter Simona Strgar.

»Mladinci v Gornjem gradu, kjer ni drugih vrst športa, so bili navdušeni, da se bodo lahko ukvarjali z lokostrelstvom,« je komentiral Vojko Colnar, »a niso bili več zadovoljni le s taborniški tekmi, odločili smo se trenirati tudi za ostala prvenstva. Začeli smo trenirati s preprostimi loki, počasi smo dobili boljšo opremo, ki je poleg vztrajnega dela predpogoj za doseganje dobrih rezultatov. Prav zaradi uspehov na državnem prvenstvu ter v tekmovalstvu za Alpski pokal smo se odločili ustanoviti svoj klub.«

Organizirano lokostrelstvo ima vsekakor veliko predno-

sti. Mladi Gornjegrajski bodo tako lažje prišli do sredstev, tudi zato, ker v občini Mozirje ni športnikov, ki bi dosegali tako dobre rezultate. Lokostrelci bodo tako lažje uredili plan svojega dela, ki so ga razdelili na tekmovalni

Za svoj lok mora tekmovalec instinktivnega sloga odšteti 80-90 tisoč dinarjev. Prvi tekmovalni lok so si Gornjegrajski sposodili od lokostrelskega kluba Kamnik, društva od koder je prišel Vojko Colnar. Pri nakupu prvega klubskega loka je sodelovala krajevna skupnost Gornji grad, ki je prispevala 50 tisoč din, drugi lok pa so si lokostrelci kupili s pomočjo završkih kmetov, ki so v ta namen darovali les.

ter izobraževalni del. Sedaj se pripravljajo na republiško dvoransko tekmovalstvo, v prihodnjem letu pa se bodo udeležili vseh pomembnejših tekmovalj v državi, ter nekaterih turnirjev v tujini. RADO PANTELIC

Prodaja novoletnih jelk

Gozdno gospodarstvo Celje je tudi letos pripravilo na širšem celjskem območju prodajo novoletnih smrečic. S tem so preprečili nekontrolirano sekanje dreves s katerim so se pred nekaj leti posamezniki napravili veliko škodo. Na sliki, prodaja v Šempetru. Cena za 1 m visoko je 50 din, 1,5 do 2 m 70 din itd.

T. TAVČAR

Vojo Colnar in Anda Kavčič, letošnja državna prvaka in reprezentanta.

Srečanja starejših krajanov

Mestna organizacija Rdečega križa in krajevna skupnost Šoštanj sta pred kratkim organizirali srečanje krajanov, starih nad 70 let. Kulturni program so pripravili učenci šoštanjskih šol in mladina. V prijetnem razpoloženju so se starejši ljudje ob valčkih in polkah zabavali še pozno v noč.

Mnogoštevilnim srečanjem v krajevnih skupnostih v celjski občini se v tem času pridružuje tudi KS Hudinja, ki je svojim starejšim krajanom pripravila srečanje v osnovni šoli Franja Vrunča. V kulturnem programu so sodelovali kulturno društvo Franc Kač iz Hudinje in najmlajši učenci osnovne šole Franja Vrunča. VK - ZS

Jože Preskar

Na mestnem celjskem pokopališču smo se v novembru v velikem številu poslovili od Jožeta Preskarja, rojenega 14. 8. 1916 na Planini pri Sevnici.

Kot mnogi, se je tudi on odločil, da zapusti revno Kozjansko in odšel v Maribor, kjer se je izučil za svečarja in medicarja ter se tudi v Mariboru zaposlil. Njegova življenjska pot ni bila lahka, saj je pripadal tisti generaciji, ki je okusila vse grenkobe stare Jugoslavije in druge svetovne vojne.

Kot vojak je doživel leta 1941 neslavno razsulo stare Jugoslavije in nato še ujetništvo. Dolgo pričakovano svobodo je dočkal v Prekomurski brigadi.

Leta 1951 se je preselil z družino v Celje. Poznali smo ga kot dobrega svečarja in temu delu je ostal zvest vse do prerane smrti. Poznali smo ga pa tudi kot dobrega in aktivnega družbenopolitičnega aktivista v krajevni skupnosti Pod gradom, kjer je s svojim dolgoletnim sodelovanjem utrjeval pot samoupravnega razvoja.

Sveče so bile njegovo življenje, ki se prizigajo in ugašajo. Njegova je ugašnila, toda ne za dolgo, kajti prižigale jih bodo njegove hčere, vnuki, sorodniki prijatelji in krajan, katerim se je znal posvetiti.

PETER PREGRAD

Ludvik Cokan

Pred dnevi smo na ljubljanskih Žalah pospremili k zadnjemu počitku prijatelja in sodelavca Ludvika Cokana, ki smo ga znanici klicali Lučo.

Njegov rod izvira iz številne družine na mali kmetiji iz Sentjederte nad Gotovljami. Njegov oče je prišel zgodaj v Celje in si tu ustvaril dom in številno družino. Čeprav ob skromni poštarški plači, je družina pošteno živela, otroci - štirje bratje in štiri sestre so se uspešno uveljavili kot marljivi in vestni delavci, ki so posegli tudi v celjsko javno in družabno življenje.

Pokojnik se je rodil v Celju 11. avgusta 1909. Tu je končal osnovno šolo in se izučil trgovine. Do osvoboditve je delal v znani Mislejevi trgovini, po osvoboditvi pa je prišel v nabavno službo tovarne EMO, kjer je uspešno delal več kakor dve desetletji, do svoje upokojitve.

Sicer pa je bil Lučo pred vojno odličen športnik, aktiven telovadec celjskega Sokola, pa tudi

planinci so ga radi videli v svojih vrstah. Po vojni je nadaljeval delo v vrstah nove telesnovzgojne organizacije Partizan in v njej precej časa opravljal razne dolžnosti. Že kar trideset let ga prištevata med svoje uspešne sodelavce, predvsem na področju organizacije prireditev in poslovnih zadev, turistično društvo in Celjska turistična zveza.

Z njim je odšla od nas znana celjska osebnost - človek, ki ga je poznalo nekaj tisoč ljudi, ne samo v Celju, temveč širom Slovenije. Njegova smrt je tudi zaključek družinske tragedije, saj poteka ravno zdaj v decembru leto dni, kar sta mu druga za drugo umrli hčerka in žena. Ta dva udarca sta gotovo pospešila tudi njegovo smrt.

Tako se je izteklo življenje človeka, ki smo ga cenili in imeli radi, pa je o njegovem delu vedelo vse premalo ljudi.

Lučo, radi se te bomo spominjali.

ZORAN VUDLER

Papige Romana Artnika dobile naziv šampiona Jugoslavije

Prejšnji teden se je Roman Artnik, doma s Polzele, vrnil iz Novega Sada s kolekcijo srednjih papig, kjer je na 29. prvenstvu Jugoslavije osvojil šampionat. Ob vrnitvi smo ga obiskali ter mu v zvezi s tem tekmovalnjem zastavili nekaj vprašanj.

Kakšno je tekmovalje in koliko ptic sodeluje?

»Najprej bi povedal, da sem bil s tekmovalnjem zelo zadovoljen, saj je naslov šampiona Jugoslavije v konkurenci srednjih papig do sedaj moj največji uspeh. Na tekmovalnju je sodelovalo kakih 800 ptic, ki jih ocenjujejo mednarodni sodniki. Ocenjujejo velikost ptice, operjenost, kondicijo, barvitost in sam izgled ptice.

Verjetno ni enostavno vzgojiti ptico, primerno za takšno tekmovalje.

»To res ni tako enostavno, imeti pa moraš tudi malo sreče. Najprej je treba pripraviti ptice za parjenje, potem počakati jajčka, sledi valjenje, mladiči in potem čakanje, kakšna ptica postane. Seveda je ves ta čas treba budno skrbeti zanje, ker le

ob nenehni skrbi lahko pričakuješ uspeh.«

Kdo vas je navdušil za vzgajanje ptic in kako dolgo jih vzgajate?

»Ljubezni do ptic sem se navzel pri očetu, ki je vzgajal golobe. Jaz pa sem se odločil za kanarčke, papige in druge

eksotične ptice pred sedemnajstimi leti. Do nedavnega sem jih imel kakih 150, ker pa se je v zadnjem času hrana zelo podražila, pa še slabe kakovosti je, sem vzrejo drugih ptic opustil in se posvetil le papigam. Eden od vzrokov, da sem se odločil tako je

Razstava ptic

Celjsko društvo za varstvo in vzgojo ptic je včeraj v prostorih KS Center na Čuprijski ulici v Celju odprlo zanimivo razstavo ptic. Kanarčke, eksote, papagaje križance in več vrst zunanjskih ptic si boste lahko ogledali vse do 31. decembra. Razstavlja dvajset članov društva.

tudi v tem, da ne moremo iz Italije in Avstrije uvoziti nobene ptice, kar je za osvežitve krvi nujno potrebno.

Uspeh, ki ste ga dosegli v Novem Sadu je gotovo vstopnica za svetovno prvenstvo. Ali se ga boste udeležili?

»S tem uspehom bi seveda lahko odšel tudi med svetovno ptičjo elito. Prihodnje takšno srečanje bo v Zvezni republiki Nemčiji. Potovanje na tako tekmovalje je zelo drago in vzame precej časa. Čas bi se še našel, denarja pa žal ni, pa tudi naša zveza ga nima, da bi mi lahko priskočila na pomoč.«

Roman Artnik je član društva za vzgojo ptic Kalin v Mozirju. Na tekmovalnju v Novem Sadu sta bila še dva člana tega društva. Jani Sajovic iz Žalca je s kanarčki dosegel prvo mesto, Bojan Sotovešek iz Titovega Velenja pa je bil s kanarčki drugi, s papigami pa tretji.

TONE TAVČAR

Novoletna dežurstva trgovin v regiji

Na območju občin celjskega območja bodo v času novoletnih praznikov dežurne trgovine z živili v torek, 3. januarja dopoldan.

V Celju bodo odprte dežurne trgovine od 7. do 11. ure in sicer: Market na Ljubljanski cesti, market Dolgo polje, market Hudinja, market Ostrožno, market Lipa Štore, market Vojnik - oddelek živil ter samopostrežne trgovine Soča, Gaberje, Otok, Rio, Sedmica na Kersnikovi ulici, Solidarnost na Lavi in samopostrežba Loznica.

V Laškem bodo vse živilske trgovine v soboto, 31. decembra odprte tako kot sicer ob sobotah, le marketi bodo odprti do 16. ure. V tork, 3. januarja pa bosta dežurali od 7.30 do 10.30 market Laško in market-živila v Rimskih toplicah.

V Radečah bo dežurna samopostrežna trgovina od 7. do 11. ure.

V Šentjurju bo 3. januarja

od 7. do 10. ure dežurna blagovnica živila.

V šmarnski občini bodo trgovine dežurne od 8. do 11. ure. V Šmarju bo odprta samopostrežba Oskrba I., v Rogški Slatini market Jelka in samopostrežba Preharna, v Kozjem Market in v Rogatcu samopostrežba Center.

V žalski občini bodo dežurne trgovine od 7.30 do 10.30 ure. V Žalcu bo odprta samopostrežba, prav tako v Petrovčah, v Šempetru Blagovnica, oddelek z živili v blagovnicah v Preboldu in na Polzeli ter samopostrežba na Vranskem.

V Mozirju bo dežurala Blagovnica I., v Nazarjih pa Trgovski dom.

V Slovenskih Konjicah bo dežurna trgovina odprta v torek 3. januarja od 8. do 11. ure in sicer samopostrežba Konjice na Titovem trgu, v Zrečah pa bo odprta samopostrežba Zreče, tudi od 8. do 11. ure.

Srebrni jubilej Društva prijateljev mladine

V KS Šempeter praznuje društvo prijateljev mladine 25-letnico obstoja. Za otroški novoletni program so pripravili vrsto prireditev v sodelovanju z osnovno šolo v Šempetru, vzgojnovarstveno ustanovo, gostovala pa je tudi skupina osnovnošolskih otrok iz Petrovč.

Delo v društvu je zadnji dve leti lažje, ker je večja povezava s krajevno skupnostjo der delovnimi organizacijami.

VIDA NARAKS

Šoštanjski šolarji za upokojece

Kakor vsako leto, so tudi letos učenci osnovne šole Karel Destovnik Kajuh pripravili v prostorih spominke sobe kulturne skupine XIV. divizije novoletno prireditev za upokojece. Pod vodstvom svojih učiteljev so jim pripravili kulturni program s pestro novoletno voščilnico.

V.K.

Prednovoletni mestni utrip

Prednovoletni dnevi so čas, ko smemo z enim očesom zamažati in pozabiti na varčevanje z električno energijo. Pisane lučke in lepo okrašene izložbe dajejo mestu praznični pečat iztekajočih dni.

Smo z voščilnico želeli sreče in zdravja v prihodnjem letu vsem, ki jih imamo radi? Izbira voščilnic je bila letos pestra. Tisti, ki so posegli po Unicefovih, so prispevali tudi za sklad lačnega otroka.

Joj, si le prišel in kako mehko brado imaš! Takole se je teden dni stiskalo k ljubljenski dedku Mrazu na stotine otrok, ki so sami ali s starši obiskali novoletni sejem v Celju. Vsakdo bi se ga rad dotaknil in mu prišepnil kakšno željo. Odrasli tudi, kajpak.

Novoletni sejem je bil dobro obiskan, le obiskovalci niso bili preveč zadovoljni s ponudbo, ki je bila vse prej kot novoletna.

EDI MASNEC - MATEJA PODJED

Nimamo domovine, a je povsod

Al Sayegh je po rodu Palestinec, rojen v danes zasedenem mestu Gazi, kamor ne sme, v Jugoslavijo pa je prišel že leta 1963 in to študirati v Ljubljano na Ekonomsko fakulteto. Ostal je zvest Jugoslaviji in svoji ženi Mariji, ki jo je spoznal med študijem.

Prva njegova zaposlitev je bila v Ljubljani, kjer je bil - razumljivo - zastopnik za tretji svet z usmeritvijo v gradbeno blagovni promet. Kasneje se je preselil v Tovarno stikalnih naprav v Maribor in iz nje leta 1976 v Titovo Velenje v Gorenje. Na obeh delovnih mestih so mu bile glavne delovne naloge stiki z nevrščenimi državami in kako z njimi sodelovati v vsesplošno korist in dobrobit.

Letos januarja je prestopil v delovno organizacijo Vegrad, kjer je zaposlen v marketingu znoza za »tretji svet«, kajti Vegrad v zadnjem času veliko gradi tako v Iraku kot Egiptu.

Torej na vseh delovnih mestih je Al Sayegh najtesneje povezan s tistim, za kar se bori večina dobromislilcev ljudi sveta - pomagati k hitrejšemu razvoju mnogih dežel v razvoju.

ško, nemško, rusko, francosko, tudi slovensko in seveda svoj jezik ter jezike držav Bližnjega vzhoda. Spominja se domovine, svojih bratov...

»Danes živi po svetu okoli pet milijonov Palestincev, naš vodja pa je Arafat. Ta nam toliko pomeni kot vam Tito. Tudi mi smo jokali, ko je Tito umrl, saj smo se zavedali, da smo izgubili človeka, ki se je boril za tretji svet, za pravičnost, mir. Zdaj imam jugoslovansko državljanstvo in ko grem domov ali bližnje države nimam na carini nobenih problemov. Jugoslavijo resnično cenijo in spoštujejo!«

Slovenski pregovor je, da je povsod lepo, vendar doma najlepše...

»Ta pregovor žal za nas zaenkrat še ne velja,« potrto pove Al Sayegh. »Smo brez domovine, povsod in tu. Recimo moji bratje živijo v Egiptu, Jordaniji, Emiratih, Jugoslaviji, Kuvajtu. Redno si dopisujemo in vsaki nekaj let obiščemo, sedemo skupaj. Takrat se povešimo pa čeprav brez svoje domovine Palestine.«

LOJZE OJSTERSEK

V pričakovanju novega leta

V laški občini so lepo poskrbeli za invalide

Ko se leto poslavlja vsi skupaj živimo v nekem pričakovanju. Eni v pričakovanju daril, spet drugi v pričakovanju novega leta, pa lepih besed in še in še. Slednje je še zlasti prisotno pri starejših, osamljenih ljudeh, pri katerih so dnevi dolgočasni, brezciljni, dolgi. Prav je, da se jih vsaj v tem času spomnimo.

Na žalost ugotavljamo, da vse organizacije in društva, ki so po svoji dejavnosti dolžna skrbeti za to, le tega ne opravljajo dosledno, ali pa si vsaka tovrstna organizacija izbere samostojno pot pri nujenju materialne pomoči in duševne hrane tistim, ki so je potrebni. Tako je tudi v laški občini. Že več let se dogovarjajo, da bi to obliko pomoči starejšim, osamelim in pomoči potrebnim občanom združili in bi tako enotno nudili pomoč in prijazen stisk roke ob novem letu. In zgodi se, da nekdo dobi pomoč, oz. je deležen družbene pozornosti kar

dvakrat ali trikrat, nekdo pa niti enkrat. In to zato, ker organizacija rdečega križa dela to po svoji poti, društvo upokojecev prav tako, le občinska skupnost socialnega skrbstva in društvo invalidov sta našla skupni jezik. Takšna oblika vzajemnega sodelovanja med društvom invalidov in skupnostjo so-

cialnega skrbstva je prišla do izraza prejšnje sredo, ko sta s skupnimi močmi pripravila pogostitev in družabno srečanje starejših, ki so tako ali drugače pomoči potrebni. Tega srečanja se je udeležilo čez petdeset krajanov iz laške krajeve skupnosti. Program so pripravili učenci OŠ Dušana Poženela, za dobro voljo in poskočne melodije pa je skrbel »društveni Lojzek«.

Podobne pozornosti pa bodo deležni tudi nekateri ostali člani po posameznih krajevnih skupnostih laške občine v teh dneh. Zanje bodo poskrbeli poverjeniški odbori društva invalidov. Ker pač vsi, ki so zajeti v ta program obdaritve ne bodo uspeli priti na mesto pogostitve, jih bodo poverjeniki obiskali na domu. Tako so storili tudi v laški krajevni skupnosti in med drugimi obiskali 95 letno Pavlo Kuntner iz Debra (na sliki) in prav toliko staro Marijo Aškerc iz Gabernega.

VLADO MAROT

Presenetljiva svežina rimske klasike

Publilj Terencij Afričan: Evnuh, predstava celjskega gledališča

Slovenska praižvedba Terencijevega Evnuha, ki smo ji bili priča 23. decembra v celjskem gledališču, je zares prijetno presenečenje. Izkušnje iz domačih uprizoritev rimske (ali grške) komedije pričajo, da tovrstne predstave redkokdaj presežejo raven kulturnozgodovinske informacije. Komičnost teh tekstov je za današnjega gledalca močno vprašljiva, bodisi da je preveč enostavna, shematična ali preveč oddaljena.

Komedija tipov, kamor sodi tudi Terencijev Evnuh, je sicer precej zastopana v razvoju evropske drame od renesanse in klasicizma dalje pa tja do naših dni. Kljub temu pa bi bil lahko Evnuh zgolj muzejska, celo v dolgaš segajoča obnova starega teksta (lep primer za to je letošnja izvedba Sheridanove Sole za obrekovanje v ljubljanski drami), če ne bi režiser Mario Uršič napolnil predstave z izrazito živahnostjo in izjemno domiselnostjo. Skratka, ustvaril je predstavo s sugestivno gledališko očarljivostjo, ki je vzdržala ves razvojni lok od začetka do konca in se izkazovala z mero, okusom in uspehim bližanjem moderne občutju. Estetsko prefinjena, posrečena in dognana je bila »bela« scena Marjana Kravosa, pritegujoča nenehno pozornost bodisi v celoti ali z izstopajočimi deli. Posebej opazna je bila barvita in

pritegujoča kostumografija Marije Vidau. Dalje, ne smemo mimo izredno duhovite glasbene spremljave, ki je prispevala številne ironično-parodične podtone. Tu je še pomemben delež koreografke Ksenije Hribarjeve, katere ustvarjalna prisotnost na naših odrih je že kar neogibna.

Igra sama je nekaka ne preveč zamotana komedija zmešnjav, dogajanje pa usmerjeno v ljubezenske spletke in na zaplete med nekaj mladenkami in mladeniči. Ker je ta komedija zelo blaga in ne premore ostrin

proti posameznim likom, saj jih skuša vse razumeti, je zares lahko bistveno potrdilo tolikokrat citiranega Terencijevega izreka: Človek sem, nič človeškega se mi ne zdi tuje. Potrebno je dodati, da so kot spremljavo k igri vpleteni vsekakor ustrezni odlomki iz Ovidove Umetnosti ljubezni (prevajalec obeh tekstov je Kajetan Gantar).

Omembno igralcev bi to pot začeli z zadnjim na seznamu, a obenem prvim po rangi in pomenu. Boga Erosa je zanesljivo in sproščeno predstavil Anton Vidic. Hetero Tais, ki je v središču dogajanja, je upodobila Milada Ka-

lezič z iskrivim temperamentom, osvajajočo zapeljivostjo, s primerno oblastnostjo in potrebno zvitostjo. Deklico Pamfilo, manj izvedeno v ljubezenskih poslih, pravzaprav začetnico, je primerno in v razponu med erotično igrivostjo in strastjo predstavila Zvezdana Mlakarjeva. In slednjič: služabnica Pitiada je bila Mija Mencejeva, ki je svoj lik ubrala v rezkost in odrezavost izkušene in prevejane ženske. Med moškimi velja poudariti Mira Podjeda v vlogi stotnika Trazona. Bil je uspešno neroden tih hvalisavega vojaka s posrečeno izstopajočimi prizori. Lažnega evnuha Hajreo je odigral Zvone Agrež kot burno zagnanega mladeniča, polnega energije in erotične strasti, kot radoživega pustolovca. Iztok Valič je Hajreovega brata Fajdrio prikazal kot rahlo obotavljivega, pa spet ihtavega in teatralno spakljivega, skoraj trpečega ljubimca. Okretni Fajdriov suženj Parmenon je bil Bogomir Veras, iznajdljivi Trazonov prisklednik Gnaton pa Borut Alujevič. Omeniti je treba še izstopajočo figuro mlade Hermesa, v kateri se je dobro znašel Igor Sanci. Sodelovali so še: J. Pristov, F. Mirnik, M. Dušejeva, B. Baranovič in M. Arsenjuk. Če strnem, moram ugotoviti, da sodi Terencijev Evnuh po gledališki mikavnosti v vrh letošnje slovenske gledališke sezone.

ANDRIJAN LAH

Gledalci o premieri

Danica Kovač: »Zahvala sem se in uživala ob izvrstni igri vseh nastopajočih. Ta predstava je prinesla med nas nekaj osvežujočega, nekaj, česar doslej nismo bili vajeni. Čeprav nisem redna obiskovalka predstav in zlasti ne premier, bi rada povedala, da je s tem delom ansambel prijetno zaključil letošnje leto.«

Boris Zupanc: »Z neopredeljenimi občutki zapušam dvorano in ne vem, kaj naj rečem. Prej to, da me je predstava pustila hladnega. A to pripisujem bolj izbiri teksta, medtem ko so se nastopajoči ves čas trudili in naredili največ kar so mogli.«

Kristina Jarc: »Zabavala sem se kot že dolgo ne. Všeč mi je bilo prav vse.«

Majda Gospodarič: »Izvirna in izredno dobro zagrana predstava je bila to. Zabavali smo se in dobili tudi kaj v razmislek. Navdušila me je ob igri tudi scena, koreografija in kostumi.«

Jakob Kolman: »Rad bi čestital vsem nastopajočim in tistim, ki jih na odru ni videti, a so prav tako zaslužili, da smo bili gledalci navdušeni. Doživeli smo nam doslej manj znano dobo in to se mi je zdelo najbolj zanimivo.«

Živopisna paleta

Jure Šarlah razstavlja v RC

Celjski slikar Jure Šarlah je tokrat razstavil svoja olja v Razvojnem centru, že uveljavljenem razstavnem prostoru. Ni nas presenetil v smislu spreminjanja svoje likovne teme: pred gledalcem se vrstijo živopisne podobe sanjsko domišljene sveta, slikar pred nas razstavlja svojo paletu, kjer so razvrščene barve v različnih zaporedjih in tudi včasih opazni nesozvočnosti.

Hiše, ploskve, pejzaži, podobe, ki spominjajo na ekspresionistične sprehode v svobodno interpretiranje podživljanja sveta, vse to je

pri Juretu Sarlahu že znano. Znana so tudi njegova glasna razmišljanja o barvni kompoziciji, ki ga okupira dneve in noči. Vse to skuša ob svojem likovnem delu postaviti v prostor našega kmosa. Podobe celjskih ulic ali posameznih objektov skuša z brezbesednimi, a z določenimi kretnjami v nanosu barv vendar zaznanimi komentarji, posvetovljani. Celjsko ulico hoče narediti pariško, izleti v razmišljanja so brezkompromisni, so po Juretovo rdeči in zeleni, pa kot bi Jure Šarlah sam pripomnil, tudi rjavi po A. G. Kosu.

Kdor gleda Juretove slike in kdor ga pozna, nikakor ne sme in ne more odmisli tu di njegove klovnovsko literarne duše, ki to, hoteli ali ne, vsakič v določenih časovnih presledkih opozori na svojo prisotnost in na dejstvo bivanja.

Jure Šarlah je z razstavo v Razvojnem centru, ki bo odprta še kakšne tri tedne, ponovno opozoril nase: da je neuničljiv vztrajnež, da je del Celja in njegove kulturne stvarnosti in da so njegove rdeče, zelene, modre in črne ter rumene barve pravzaprav barve njegovega podzavestnega hotenja po izpovedi, po stiku s človekom, po dialogu z njim, pa tudi po preverjanju lastnega vedenja o svetu, ki ga je treba živeti. Preverjanju zaradi tega, ker se Šarlahaove barve, njegovi aforizmi in krajši literarni teksti v bistvu isti rokopi.

D. M.

Novoletni koncert Frankolovčanov

Kvintet Frankolovčani je v zadnjem letu veliko napravil, da bi bilo njihovo petje še boljše ter da bi lahko še razširili svoj repertoar. Tako se je Toniju Gregorcu, Valdiju Podjavoršku, Ediju Šibancu in Radu Pinterju pridružil še Božo Godnik. Z novim članom in pretežno novim repertoarjem je Kvintet Frankolovčani letos priredil 25 koncertov, sodelovali so tudi v oddaji na sarajevski televiziji, za prihodnje leto pa pripravljajo veliko ploščo in samostojno TV oddajo.

Kvintet Frankolovčani je pripravil tudi samostojni novoletni koncert, ki bo 30. tega meseca ob 19. uri v telovadnici osnovne šole na Frankolovem.

F. P.

Priznanje za »Boj med udi«

Na »Dnevih plesa«, ki so se zvrstili v decembru v Cankarjevem domu v Ljubljani in Križankah, je nastopila tudi plesna skupina AKT iz Pedagoške šole v Celju pod mentorstvom Ane Vovk-Pezdirjeve. Program je bil izredno zanimiv in privlačen, saj je občinstvo videlo enajst sodobnih slovenskih plesnih skupin in skupine iz Zagreba.

V tej konkurenci je posebna žirija plesnih strokovnjakov in kritikov med drugimi podelila tudi priznanje celjski skupini AKT za plesno pedagoški pristop v delu »Boj med udi«.

Novoletni koncert v Šoštanj

Delavsko prosvetno društvo Svoboda v Šoštanju je pripravilo letos že tradicionalen brezplačen novoletni koncert. V domu kulture so nastopili delavska zgodba Zarja, zabavni orkester Elektra, Šaleški oktet in mešani pevski zbor. Da si ljudje žele takih prireditev je pokazal množični obisk, ki je do zadnjega kotička napolnil dvorano.

V. K.

Mlajši za starejše

Krajevna skupnost Vojnik in organizacija Rdečega križa sta tudi letos organizirali srečanje starejših občanov. Ob pomoči vojniških gasilcev se je v prostorih osnovne šole zbralo 90 krajanov starih nad 75 let. Najstarejši udeleženci je bilo 93 let.

Kulturni program so pripravili člani domačega kulturno umetniškega društva France Prešeren. Svoj del pa so dodali tudi učenci šole pod vodstvom Francke Tanc.

Člani kulturnega društva pa vsako leto obiščejo tudi katerega od domov upokoencev in s svojim nastopom razveselijo varovance. Letos sta oktet Lokvanj in ansambel Francija Zerneta obiskala Lambrehtov dom v Slovenskih Konjicah ter ustvarila z domačo pesmijo praznično, prednovoletno razpoloženje. Nastopila bosta tudi v domu upokoencev v Celju in Grmovju. Ti dobrodušni nastopi so prav tako že tradicionalni.

PB

SIS družbenih dejavnosti – Skupne strokovne službe Celje

razpisujejo naslednja dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi:

STROKOVNO TAJNIŠKA OPRAVILA ZA POTREBE OBČINSKE IZOBRAŽEVALNE SKUPNOSTI CELJE

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev po zakonu izpolnjevati še naslednje pogoje:

– visoka ali višja izobrazba pedagoške ali druge ustrezne smeri in 4 leta delovnih izkušenj pri opravljanju sorodnih del in nalog.

Kandidati morajo s svojim dosedanjim delom dokazati pravičen odnos do samoupravljanja in načel socialistične morale.

Izbrani kandidat bo za opravljanje razpisnih del in nalog imenovan za 4 leta.

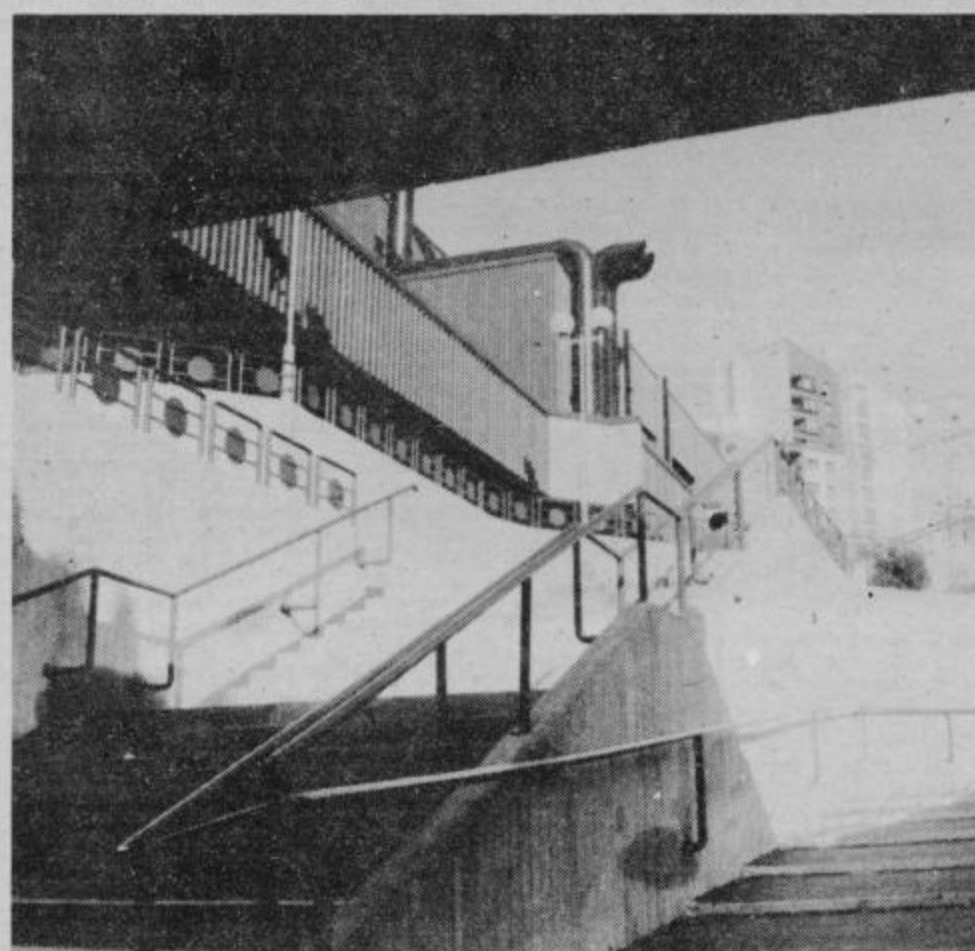
Kandidati naj pošljejo pisne prijave na naslov: SIS družbenih dejavnosti – Skupne strokovne službe Celje, 63000 Celje, Gregorčičeva 5 a, v 15 dneh po objavi razpisa.

O izbiri bomo prijavljene kandidate obvestili v 15 dneh po končanem postopku – po predhodnem soglasju pristojne skupščine Občinske izobraževalne skupnosti Celje.

načrtujemo
projektiramo
gradimo

danes za jutri

*Delovnim ljudem in občanom
iskreno čestitamo ob Novem
letu in želimo obilo delovnih in
osebnih uspehov*

Sojenice, super rifle in moja violina

Občanu Mihi gre zadnje čase vse narobe. Cesar koli se loti, mu spodleti. Pri svojih petintridesetih letih je sicer dosegel materialno raven poprečnega občana, toda s tem je, ne da bi se tega prav zavedal, vse manj zadovoljen.

Že ob zibelu so mu vile sojenice napovedovale svetlo prihodnost. Iz oči da mu sije talent za to in ono, so vedeževale, pa podjetnost, iznajdljivost in uka željnost. Ja, iz našega Mihe še bo nekaj, so napovedovale. Potem so tetke, babice in sosedje odšle, mami pa je od sreče in zadovoljstva sijal obraz. Oče je izgledal miren. Prav sramotno bi bilo navzven izražati srečo in s tem izdati svojo moškost.

Miha je rasel, se skotalil iz planic, prerasel dobo kratkohladišča, se nato kratek čas skrbno polival z briljantno, dokler ni na vsem lepem postal odrasel mož. Ina svojo trdno službo, dva pubertetnika različnih spolov, zgarano ženičko, fička in sploh vse tisto, kar se pritiče spodobnemu državljanu, opirajoč se na pravice, ki mu jih ponujata ustava in zakon o združenem delu.

Nenavadna pošta

Zadnjič je Miha Obetavnik prejel pismo in obtožnico v njem. Na slabo vidni kopiji je pisalo, da je pozabil na svoje dolžnosti do družbe, od katere je ves čas jemal, pa ji bore malo vračal; da je kot delegat samoupravljalca in delegat neaktiven, nikoli pripravljen na spopad z napakami in s stanjem, v katerem smo se znašli ter da je sploh samoupravno neuk in nevzgojen.

Miha bi ne bil Miha, če bi se takoj ne zavedel, da ima pravico do obrambe. Sklenil je, da se bo branil kar sam. In ko je sam pri sebi premleval te težke in nenavadne obtožbe, se je končno globoko zamislil ter se vprašal: Kako sem se pravzaprav v življenju kalil za aktivnega državljan in samoupravljalca? Kaj niso o meni in o moji prihodnosti prevečkrat odločali drugi? Zakaj sem se naučil le jemati od okolja, ki mi je že v rani mladosti vcepilo

v zavest življenjsko vodilo, da veljaš le toliko, kot imaš! Miha je sedel za mizo in v svojo obrambo zapisal:

Dete moje, primi žilco...

Da ne morem vplivati na svoje okolje sem prvič občutil še kot zarodek. Moja mama je bila namreč strastna kadilka, pa še cuknila ga je rada.

Se slabše je bilo potem, ko sem zagledal luč sveta. Mama je bila že nekaj mesecev po mojem rojstvu prav lepo vitka, kar je dokaz, da tudi o svoji prvi prehrani nisem mogel nič odločiti. Mleko v prahu pa mi še danes smrdi.

Nič bolje se mi ni godilo pozneje, ko sem začel kazati znake izrazite levičnosti. Se danes mi v ušesu ljubko pozvanja mamina pesmica: Dete moje, primi žilco, z desno roko, ne z levico. Desna roka prav, leva »potoglava«, desna roka ugodna, leva je nerodna. Po prstih leve roke sem jih dobival tudi pozneje, v osnovni šoli. Brezobzirna kultura desničarjev je bila torej kriva, da sem bil kot otrok nemiren in živčen, da sem dolgo močil posteljo in jih zato večkrat dobil po riti. Sploh pa je bila vzgojna politika mojih staršev kaznovalnega značaja. Nikoli nisem nič prav naredil. Pa tako sem si želel, da bi me kdaj pohvalili.

Prav vesel v šolo grem...

Pražnje oblečenega me je moja mama posadila v prvo klopi moje prve šolske učilnice. Da sem svojeglav, so bila prva učiteljeva zapažanja o mojem obnašanju. Ko pa sem kdaj kaj nerodnega znil, sem se, sošolcem v posmeh, znašel v kotu.

Krasno pa se mi je godilo v tretjem razredu osemletke. Tovarišici učiteljici sem bil najbrž všeč, ker sem znal biti tudi uslužen fantič. V očeh svojih sošolcev pa sem zrastle visoko zlasti potem, ko sem postal »nabavni« svoje tovarišice učiteljice. Vsaj dvakrat tedensko sem lahko šel med poukom v trgovino, robo pa sem smel odnesti ce-

lo v tovarišičino stanovanje. Prvič sem takrat spoznal, kako pomembno, zlasti pa koristno, je ugajati svojemu nadrejenemu. Tisto leto sem bil tudi odličnjak.

Cocktail Parties moje mame...

Moji starši pa so se medtem vztrajno vzpenjali po lestvi, ki je takrat določala družbeni status in veljavo posameznika.

Vpisali so me v glasbeno šolo. Učil naj bi se, tako kot mnogi otrci iz uglednih družin, igrati na instrument.

Violinist naj bo, sta sklenila, jaz pa sem od takrat dalje sovražil vse torke in petke, ko sem imel ure violine.

Najraje pa sem se podil za žogo in brskal po stari šari, zbiral zarjavele matice in vijake, stara kolesa, in sestavljal vse mogoče predmete. To pa je moje roditelje močno skrbelo. Znano bi se namreč zgoditi, da bi si po končani osemletki zaželel v uk za ključavničarja, mehanika ali kaj podobnega. Ne, našemu otroku je treba najti pri-

mernejši poklic, delo, ki bo čisto, na toplem, zlasti pa dobro plačano, sta sklenila. Takrat smo kupili fičko in televizor. Bili smo med prvimi v naši ulici, kar je bilo zelo pomembno.

Moji starši so imeli navado vabiti sosedje, šefe in prijatelje na dom. Takrat sem moral biti še posebno vljuden in vsem dopadljiv, zlasti pa biti ves čas tiho, kajti: kadar odrasli govore, otroci naj molče! Pa tudi sicer doma nisem imel noene besede. Nikoli me ni nihče vprašal za mnenje ob pomembnejših družinskih odločitvah, najmanj pa o tistih, ki so bile

ni ustanovi. Imeti sina »doktorja« je bila največja mamina želja, ki se ji, revici, ni nikoli uresničila. Smo pa kupili nov avto, Opel Record, in parcelo za vikend. Tistega leta sem dobil tudi svoje prve kavbojke, Super Rifle, kar ni bilo od muh.

Moja gimnazijska leta so bila najlepša, seveda le izven šolskih zidov. Hodil sem na nogometne tekme in mladinske plese, osvajal punce in si nabiral kurja očesa. Takrat so bili v modi špičaki.

Spominjam se gimnazijskih profesorjev, ki so nam že na začetku dali vedeti, kdo so oni in kdo smo mi. So nas pa vikali. O demokratičnih ali prijateljskih odnosih torej ne morem govoriti. Tudi tu je prevladovala pravica močnejšega, so pa bile izjeme med profesorji.

Mi gradimo ceste, proge...

Nekega dne sem doma znil, da bi šel na mladinsko delovno akcijo, torej v brigado. Pomagal bi graditi ceste, mostove, vodovod in utrjevati bratske vezi med narodi in narodnostmi naše domovine. Žal pa biti brigadir v tistih časih ni bilo več tako častno in cenjeno, kot slabih dvajset let prej in kot je danes. Da se čudne reči med mladino tam dogajajo in da sta kramp in lopata za mladega človeka neugledni orodji, sem slišal. Tako je tudi ta moja trdna odločitev splavala po vodi. Tisto leto pa sta moja oče in mama z vlakom odpotovala na izlet po Bosni in občudovala lepote od Samca do Sarajeva.

Maturalni nisem nikoli, sem pa s pomočjo svojih staršev dobil solidno zaposlitev. Postal sem uradnik, dobil svojega prvega šefa in vrsto podšefov, ki so me kmalu poučili, da kot »zelelec« nimam kaj ugovarjati in se spuščati v poslovne zadeve.

O kakšni osnovni mladinski organizaciji takrat ni bilo ne duha, ne sluha. Delavski svet smo imeli, a sem bil za sodelovanje ob tej okrogli mizi mnogo premlad.

Danes sem delegat skupščine nekega sisa, ki je praviloma vedno nesklepen,

Marjela Agrež

izvolili so me za člana samoupravne delavske kontrole, ki pa še ne dela, sem mentor mladih v svoji krajevni skupnosti, doma pa sem, seveda, še vedno glava družine, le da mi stvari ne gredo tako dobro od rok, kot so šle mojemu očetu. Imam namreč preveč ambiciozno ženo, ki noče razumeti, da je kot ženska genetsko zapisana vzgoji otrok in gospodinjstvu. Imam tudi dva otroka, ki znata, če me bosta le ubogala, še daleč priti. A kaj, ko pa zapravljata čas v šolskih interesnih krožkih, v telovadnem društvu Partizan, v taborniški, mladinski organizaciji pa še kje. Da v šolski in razredni skupnosti soodločata o najpomembnejših zadevah, sta zadnjič kvasila, in da bomo o tem, kje bomo prihodnje leto preželi dopust, odločali vsi v družini! Jaz pa izgubljam tla pod nogami, ker gredo stvari mimo mene in brez mene.

Tukaj bom končal. Želel sem le povedati, da je za pravičen odnos do skupnega in skupnosti ter njenih vrednot, treba človeka vzgajati od mladih nog. Tudi za samoupravljanje, ki pravzaprav ni nič drugega kot najbolj celovita vzgoja. Pa mi je vseeno všeč, da sta moja otroka drugačna od mene. Lažje in lepše jima bo v življenju.

Tovariško vas pozdravlja
Miha Obetavnik

P.S. Miha Obetavnik je le delno oproščen odgovornosti. Vse preveč se je namreč v svojem zagovoru zgovarjal na druge.

Nasvidenje v Beogradu

»Na svidenje v Beogradu«, so bile Titove besede 30. novembra 1943 ob petih zjutraj, na koncu drugega zasedanja AVNOJ. To je bila prerokba in obljuba maršala, da se ne bo ustavil do končne zmage. Temeljni nove Jugoslavije so bili položeni. Izvoljena je bila vlada, v kateri so bili: Tito kot predsednik, podpredsedniki Edvard Kardelj, Vladislav Ribnikar in Božidar Magovac ter člani dr. Josip Smoljaka, Vlada Zečević, Edvard Kocbek, Ivan Milutinović, Dušan Sernec, Sreten Žujović, dr. Milivoj Jambrišak, Todor Vujanović, dr. Anton Kržišnik, Frane Frol, Mile Peruničić, dr. Rade Pribićević in Sulejman Filipović. To je bila priprava za svobodo, ki ni bila več tako daleč.

Deklaracija in sklepi partizanskega parlamenta so v svetu, v času ko se je vojna sreča obrnila v korist zaveznikov, a ko še ni bilo nič odločeno, izzvale ogromno presenečenje. Takšnih novic iz »Hitlerjeve trdnjave« ni nihče pričakoval, čeprav se je vedelo, da v njenem središču že dve leti kljubuje vsem ofenzivam ne tako majhno osvobodeno ozemlje. Tisk na zahodu je iskal gradivo za čim več člankov o Jugoslaviji in o Titu, čigar ime je postalo simbol neuničljivosti jugoslovanskih narodov.

Radio Moskva je novico objavil 5. decembra in povzel osnovna dejstva o zasedanju v Jajcu. New York Times je istega dne objavil obširen članek pod naslovom »Partizani ustanovili jugoslovansko vladu«. Vesti ali članke so objavili domala vsi svetovni časopisi, uradnih reakcij zaveznikov vlad pa še ni bilo. Šlo je zato, da je bilo dokončno presekati podporo begunski vladi in četniškemu gibanju v Jugoslaviji, tega pa ni bilo

Čas AVNOJ-a

TANJUG

mogoče storiti naenkrat, saj bi v množicah nastal dvom o konzistentnosti tako spremenljive politike. Bolje je bilo, da je najprej tisk izvršil psihološko pripravo bralcev. In to je počel vsak dan.

Slednjič je 10. decembra New York Times objavil uradno izjavo Cordella Hulla, ministra ZDA za zunanje zadeve:

»Jugoslovanski narod je pred celim svetom dokazal odločenost, da ponovno postane neodvisen in da prežene iz svoje države sile osi... Normalno je, da so v borbi proti takšnemu sovražniku, ki uporablja vse metode sile in prevare organizatorji jugoslovanskega odpora morali skušati uporabiti vse lokalne okoliščine in prednosti, vsako socialno in politično skupino in vsakega smelega in spretnega vodjo. V takšnih okoliščinah je jasno, da morajo tudi politične zahteve igrati določeno vlogo. Nameravamo z vsemi sredstvi pomagati silam odpora in to s stališča njihovega vojaškega pomena, ne da bi, dokler traja borba, načinjali razpravo o političnih razlikah.«

Štiri dni kasneje so sledila tudi uradna priznanja vlad SSSR in Velike Britanije.

»Te dogodke v Jugoslaviji,« je rečeno v sporočilu iz Moskve, »ocenjuje vlada SSSR kot pozitivna dejstva, ki prispevajo k na-

daljnji uspešni borbi narodov Jugoslavije proti hitlerjevski Nemčiji. Dogodki pričajo o resnih uspehih novih vodij Jugoslavije pri združevanju vseh nacionalnih moči Jugoslavije.«

»Že mnogo mesecev so bili srce in duša odpora proti sovražnikom v Jugoslaviji partizani s svojim vrhovnim komandantom.« To so besede ministra za zunanje zadeve Velike Britanije Anthonyja Edena. »Iz vseh poročil, ki smo jih prejeli, je jasno, da partizani zadržujejo in angažirajo veliko število nemških divizij. Delamo vse, kar moremo, da jih podpremo na vsak možen način...«

Tako se je v Jajcu kolo zgodovine premaknilo mnogo bolj, kot so sprva pričakovali. Volja jugoslovanskih narodov je bila neuklonljiva in v Jajcu tako jasno izražena, da je vsem v svetu, tudi najbolj reakcionarnim silam, postalo jasno, da je to, kar se je zgodilo v Jugoslaviji, dokončno dejstvo in da vrtnitve na staro ne more več biti.

Vrstni red dogodkov za tem je znan. Sovražniki so v Jugoslaviji še nekajkrat poskušali zlomiti narodnoosvobodilno gibanje. Napad na Drvar je bil že nekako napad obupanca, da bi ujeli Tita in Vrhovni štab. To je bil še en neuspeh in tudi nemškimi komandantom je moralo biti jasno, da je vojna v Jugoslaviji izgubljena. Odtlej so bili partizani v neprekinjeni ofenzivi in slednjič

so 15. maja 1945 osvobodili Jugoslavijo. Uresničevala se je vizija AVNOJ.

»Na svidenje v Beogradu na tretjem zasedanju AVNOJ,« je dejal Tito v Jajcu in to se je zares zgodilo. AVNOJ se je tretjič sestel v Beogradu od 7. do 10. avgusta 1945. V njegovo sestavo je takrat prišlo 36 poslancev, izvoljenih 1938. leta, ki se med vojno niso kompromitirali in še 84 predstavnikov različnih političnih strank. S tem je AVNOJ formalno prenehal obstojati, prerastel je v začasno narodno skupščino.

Dve leti po zasedanju v Jajcu se je v Beogradu sestala ustavodajna skupščina. Sprejela je deklaracijo o proglasitvi Federativne narodne republike Jugoslavije, za katero je glasovalo vseh 344 prisotnih poslancev. Vojne sanje so tako postale edina resnica. Tako kot v Bihacu in v Jajcu se je v veliki dvorani skupščine razlegala pesem Hej Slovani. Radost se je prenesla tudi na ulice Beograda, nad katerimi so odzvanjale častne topovske salve. Podobno je bilo v vseh mestih v Jugoslaviji. Ljudstvo je dobilo republiko, v Jajcu začeta pot se je razširila v nedogled.

Novica je kmalu qbšla svet. Presenečenje zdaj ni bilo več, Jugoslovani so za to sami poskrbeli. V Londonu so uradno sporočili, da britanska vlada ocenjuje volitve v Jugoslaviji kot odraz narodne volje in smatra, da je ustavodajna skupščina telo s suverenimi pravicami. Vladi pri tem nima za potrebno novo priznanje jugoslovanske vlade. Kljub ustavnim spremembam se smatra, da še naprej velja priznanje vlade maršala Tita.

Odločitev je bila, očitno, sprejeta že dve leti prej.

Konec

Idealist je našel srečo v Blatnem dolu

Ce starši spoštujejo učitelja, ga bodo tudi otroci

»Fant, dobro premisli. Če boš končal ekonomsko šolo, imaš več možnosti za zaposlitev in napredovanje, če boš pa končal učiteljske boš ubog učitelj nekje v rovtah«, je Milanu Gorišku prerokovala tajnica na ekonomski šoli v Celju, ko je prišel po svoje dokumente potem, ko je zvedel, da je uspešno opravil sprejemni izpit na učiteljsko. »Postal sem to, kar mi je prerokovala, toda ni mi žal,« pravi danes po petnajstih letih učiteljevanja v Jurkloštru, na Henini, in Svibnem. Sedaj je še štiri leta razredni učitelj na osnovni šoli Marjana Nemca v Radečah.

Pridrvel je verjetno iz jedilnice, kjer je pripravljaval dvorano za novoletni koncert. Nervozno je sedel za mizo v knjižnici, kjer sva imela zmenek in kar čutila sem, da mu krađem dragoceni čas. Spomnila sem se ravnateljicinih besed: »Brez njega na šoli ne bi zmogli. Poprime za vsako delo, organizacija vsake proslave in akcije je v njegovih rokah, če je potrebno, opravi tudi delo ekonomista. Skratka, nepogrešljiv je. Učitelj, idealist, ki se je popolnoma zapisal šoli.«

»Človek mora biti rojen za učiteljski poklic. To mi je sedaj popolnoma jasno, čeprav sem imel v času poklicne odločitve več idej o tem, kako bi se usmeril. Odločil sem se čez noč in prav sem storil. Učitelj mora imeti rad otroke. Dvajset, trideset parov oči je nenehno uprtih vanj in od njega pričakujejo, da jim bo povedal kaj novega. Odnos učitelj - učenec je potrebno nenehno graditi. Učenec reši nalogo, moraš mu dati novo in težjo nalogo, ker to od učitelja pričakuje. Vedno ga je potrebno zasipavati

ti s problemi, ki se jih mora naučiti premagovati. Tako izkažeš spoštovanje do otroka in zaupanje v njegove sposobnosti. Tako si pridobiš tudi njegovo zaupanje in to je pomembno. Potem ni potrebno izvajati nobene prisiljene avtoritete. To je potem že prijateljstvo,« naglas razmišlja Milan, ki se mu v-

Milana zanima vse, kar je starega. Stari običaji, predmeti. Zanima ga, kako so se ljudje nekoč oblačili in hranili. Zbira predmete, ali pa zapisuje, kje jih lahko dobi. Ljudi, ki jih imajo, pa pouči o njihovi vrednosti. Zapisuje ali pa si samo zapomne dogodke iz krajev, kjer je poučeval in živel, od večjih, zgodovinskih, do vremen-skih nepravil. Ljudje tudi sami prihajajo k njemu in mu razlagajo tisto, kar vedo ali pa pokažejo predmete za katere menijo, da so zanimivi.

di, da je vaju razgovorov, ker jih je v življenju imel veliko. Tudi to se je naučil v

rovtah, kjer je imel navado, da je sedel v gostilno med krajane in se z njimi pogovarjal pozno v noč.

Organiziral je že dve kulinarčni razstavi. Na lanskim je s pomočjo svibenskih kuharic predstavil tudi razvoj slovenske kuhinje. »Danes otroci ne vedo, kaj so burkle, veslice, lopar. Tudi ne poznajo kolikšen pomen je imela za nas lončena posoda, ki je naše prednike, ne tako dolgo nazaj, spremljala vse življenje. Se posmrtno ostanke so položili v lončeno »krsto«. Za naslednje leto pripravljamo kulinarčno razstavo, kjer bo predstavil vse slovenske narodne jedi. Ima pa tudi nekaj kuharskih izkušenj, saj je bil sedem let natak, na Lisci, občasno je pomagal tudi v kuhinji.

»Premalo se pogovarjamo, zato se premalo poznamo. Vselej si vzamem čas za to. Še sedaj, ko zaidem na Svibmar časa, ko sem z ljudmi. Stik s krajani, s starši otrok, ki jih učim, je zame zelo pomemben. Zlasti v manjših krajih, kjer učitelj dela za šolo in za kraj. Če je učitelj povezan s šolo in s starši, bo tudi njegov vpliv na otroke in njihovo vzgojo večji. Kajti, če starši spoštujejo učitelja, ga bodo tudi otroci.«

Milan govori iz izkušenj, ki potrjujejo njegovo preda-

nost poklicu o katerega poslanstvu tudi razmišlja. Ni mi dalo miru, da mu ne bi postavila aktualno vprašanje. Zakaj je danes učiteljsko delo tako malo vrednoteno? »Mislim, da smo danes razvrednotili vse, ne le učiteljevo delo. Vodimo neko nevidno bitko z nečim, ne vemo s čim in k čemu nas žene. Kot da ljudem življenje ni več zanimivo in nenehno hlatajo za nečim drugim in nikoli niso zadovoljni. Oče mi včasih pripoveduje, kako je bilo, ko so sedli pod vaško lipo in pokramljali o tem in onem. Kako so ljudje na vasi sodelovali in si pomagali med sabo in bili veliko bolj srečni kot danes, čeprav so živeli bolj skromno. Ljudje nimajo več notranjega miru, ne potrpljenja drug z drugim. Marsikatero dvome, ki jih imamo v sebi, bi lahko rešili s pogovorom, z malo več razumevanja.«

Se mar Milan počuti tako kot takrat, ko je peš z nahrbtnikom na rami - osamljen popotnik - meril trinajst kilometrov dolgo pot od Jurkloštra do Rimskih toplic, da je prinesel otrokom malico v šolo? Je to nostalgija za stariimi časi? So to izgubljene iluzije jurklošterskega učitelja?

Se vedno je član svibenskega prosvetnega društva, kjer je režiral, igral in organiziral najprej Domna. Tudi pri vseh nadaljnjih prireditvah se je angažiral v polni meri. Zato pravi, da je Svibno njegov drugi dom, čeprav živi v Radečah.

»Živim s tem, kar imam, z vsemi izkušnjami, ki sem si jih pridobil v Jurkloštru, na Henini in Svibnem. Tja zahajam še sedaj. Ljudje se me

Violeta Vatovec-Einspieler

spominjajo, radi me imajo, kot imam jaz rad njih. Učitelja ljudje zlepa ne pozabijo. Ostane jim v spominu tudi za vse življenje.«

Na šoli je mentor šolski zadrugi, skrbi za delovno vzgojo, je aktiven član čebelskega društva in kaj bi še naštevali, dela ima preveč, kje najde čas zanj? »Čas si je treba razporediti. Če je dan prekratek, ga podaljšam v noč.«

Tudi Milan je imel dve učiteljici, ki sicer nista bili šolski učiteljici, toda sedemdesetletni starki Micka Hrušenska in Lenčka Zakošek iz Jurkloštra, obe že pokojni, sta bili polni humorja in veselja do življenja, čeprav je bilo njuno življenje težko. »Pri njiju sem se naučil ceniti življenje. Mogoče sem res idealist. Toda, če bi bilo potrebno, bi šel še enkrat v hribe. Poznam ljudi, ki so končali pedagoško akademijo in zdaj čakajo na delo v neki novi mestni šoli, iz mesta ne marajo. Tak človek bo težko občutil poslanstvo učitelja.

Zreški vitezi okroglo mize

Umetno kovaštvo pod Pohorjem ima korenine in brstje

Pripovedka iz dnevnega, temnega srednjega veka pravi, da je živel strašni zmaj, ki je bruhal ogenj in žrl ljudi. V tej isti zgodbi se je nekoč pripetilo, da so morali vsi moški v vojsko. Tedaj je prišel zmaj in zlahka opravi z neboljenimi otroki in ženami. Ko že skoraj ni bilo več nobenega upanja, se je eden izmed najpogumnejših vojščakov vrnil z bojišča domov. Ljudje so že upali, da so rešeni - pa se je nekdo spomnil na neko zelo nesrečno okoliščino: tisti imenitni vojščak je bil namreč navaden vojak; z zmajem pa so se smeli bojevati samo vitezi. A nekomu je šinila v glavo bistra misel: pograbil je meč in hitro udaril vojaka po rami in tako iz njega napravil »belega viteza«. Možak je bil polahntjen, smel se je bojevati z zmajem. Vanj je zalučal kopje in mesto rešil pošasti...

Doba viteštva in njihovega največjega razcveta je davno mimo. Ostaja le še zgodovina in pravljice, izvirne iz ljudske domišljije o belem vitezu na konju, o težkih, neprobojnih oklepih in mladeničih, ki so s svojimi junaštvii trli srca gospodičen.

Ivan Šrekl iz Zreč ni nikoli prebiral takih zgodb, a je vendar s svojo burno kovaško domišljijo naredil osem viteških oklepov. Za pravo okroglo mizo bi jih lahko posedel, če bi jih obdržal doma. Začel je bolj po naključju. V Uniorju, za katerega je delal kot kovač, so iskali mojstra, ki bi za gostilno Vitez v Ljubljani izdelal oklep kot simbol tega lokala. Ko si je v

Ljubljani ogledal eksponat muzeja, po katerem naj bi koval, si je rekel: »Ni zlo-mek, tole zmorem tudi jaz!«

Cez dva dni je bil original že v njegovi kovačnici. O njem je od strokovnjakov iz muzeja izvedel le toliko, da je bil narejen leta 1440 v Nürnbergu in da ga je neznani kovač delal 4 leta. To zad-

nje ga je malo zaskrbelo, zato se je že kar naslednjega dne lotil dela. Za začetek mu je sin na papir narisal mere, Ivan pa je začel krojiti dekapirano pločevino. Tolkel je po nakovalu, da so mu potne srage silile v oči, a je trmasto vztrajal. Vedel je, da zmora in da se lahko potrdi v umetnem kovaštvu, ki se mu je bil

zapisal. »Kakšna štiri leta!« je dejal oni dan, ko sva kramljala v njegovi kovačiji. »Približno 300 ur je minilo in bil sem mu kos. Viteški oklep sem potem peljali naročniku, kjer so k oceni povabili tudi strokovnjake. Ti so nejeverno zmajali z glavami in rekli samo, da je mojstrsko narejen. Kmalu je dobil naročilo

še za dva nova oklepa.

Kadar se je oče Ivan lotil novega oklepa, je bilo pri hiši zmeraj vznemirljivo. Najbolj so uživali danes že odrasli otroci. Ivan pa z njimi. Ko je svoje delo končal, pogladil se zadnje zglobe in pregibe, zaščitil pločevino z lakom, da je ne bi prehitro načel zob časa, slovesnost se ni bila pri koncu. Sposodil si je belega konja, starejši sin Jože je zlezel v oklep in pred očmi radovednežev, ki jih ob takih priložnostih kajpak ni manjkalo, zlezel na vranca. Tako je pravzaprav njegovo delo oživilo v pravem pomenu besede. Oklep je nato romal

Mateja Podjed

k naročniku in danes niti sam točno ne ve, kje občudujejo njegovo kovaško spretnost. Zadnjega je oddal v Zagreb dva dni pred mojim obiskom v majhni kovačiji, ki je bila polna še drugih izdelkov umetnega kovaštva. Eden njegovih viteзов, se spominja Ivan, je pred leti ostal na razstavi v Kölnu. O njem je kasneje slišal le toliko, da je bil dobro ocenjen in občudovan.

Ivan Šrekl je že upokojen, a svoje kovačije ni zaprl. Potrpežljivo vliiva znanje mladim, učencem zreške šole.

Kdo ve, ali se ne bo kdo od njih kdaj zapisal umetnemu kovaštvu prav po njegovi za-slugi? Saj ne, da bi delal viteške oklepe, ki so Ivanu bolj »konjiček« kot kaj drugega.

Se veliko drugih možnosti je, kako oživiti navidez hladni kos pločevine. Z rokami, ognjem in domišljijo ji vdihne dušo. Potem zaživi kot okras ali uporaben predmet in je del tebe. O tem pripoveduje zreški kovač svojim učencem, ko prvič še okorno prijemajo za klado in ko jek z nakovala pod streho majhne kovačnice še ne odmeva kot bi moral. Vaja dela mojstra.

Vitez na konju ni nihče drug kot Ivanov sin Jože.

Mojster Ivan Šrekl v svoji kovačnici, ko z orodjem obdeluje novo viteško čelado.

V združenem delu bi moralo biti tako kot na kmetiji

Obisk na kmetiji, kjer bazen ni le modna muha

»Če se malce pohecām, našo kmetijo smo na tozde razdelili iz enakih razlogov kot v združenem delu. Da smo več direktorjev zaposlili, a ne? Trije smo za delo in smo rekli, da ne bo »favšije«, se bomo pa na tozde razdelili. Mama Marija ima kurjerejo, žena Darinka govedorejo, sam pa imam na vesti vzdrževanje. Nesreča je le v tem, da mora kateri izmed nas direktorjev, kadar je potrebno, tudi gnojnico voziti ali pa kurnik kidat.«

Tako je v uvodu šaljivo opisal kmetijo Biderjev mladi gospodar Jože, kmet iz Dol suhe pri Rečici ob Savinji. Odkar je skrb za razvoj domačije v njegovih rokah, se ni izkazal le kot dober kmetovalec, njegove spretnosti in inovatorske roke so znane že daleč naokrog, predvsem pa v domači vasi. V sebi ima Jože toliko organizacijske žilice, da vedno najde čas tudi za delo v svoji delavnici, kjer stoji tudi strožnica. Kako se je sploh naučil stružiti? »Nekdo ima veselje do petja, glasbe, jaz ga imam do kovaškega in ključavničarskega dela. Tako kot se mora tisti, ki ima veselje do glasbe na harmoniko ali trobento naučiti igrati, sem se jaz naučil stružiti. Sam, brez pomoči. Šele ko sem znal toliko stružiti, da sem vedel, česa ne znam, sem tudi malce naokoli pogledal. Ponekod so še takšni, ki ti z nasvetom pomagajo.« S takšnim znanjem in z ostalimi delovnimi pripomočki, ki jih nima malo, je naredil toliko kmetijskih strojev in naprav, da je delo na kmetiji precej olaj-

hodno kosilnico. Ta naprava, ki jo je hotel tudi patentirati, opravi tri operacije. Travo pokosi, zgrabi in naloži na prikolico. Delu, ki ga drugače opravi več parov rok, je kos le en človek: »Tudi kmetje tu v okolici bi radi imeli takšno napravo, saj je ravno pravšnja za kmetije s 15-20 glav živine. Ker sam tega ne morem, sem začel razmišljati, da bi kdo drug pričel izdelovati takšne pobiralne naprave, zato sem hotel vso zadevo patentirati.« Brez izobrazbe načrtov sam ni sem mogel narediti. Tisti inženir na patentnem uradu mi je že koj v začetku pobral vse

veselje, ko je predlagal, da bi mi za določeno vsoto denarja dokumentacijo pri njih uredili. Tega je precej časa in ker sem bil takrat brez potrebnega denarja, nisem več trkal na njihova vrata. Kasneje so bili pri meni strokovnjaki iz šempetrskega Sipa, ki so mi kasneje odgovorili, da naprave ne bodo izdelovali. Prosil sem jih, da bi mi vsaj dokumentacijo preskrbeli, k njim me je namreč še enkrat napotil republiški sekretar za kmetijstvo Milovan Zidar, pa tudi ni bilo nič iz tistega.«

Pred kratkim se je Jože Bider s podobno prošnjo obr-

nil na ljubensko Kovinarstvo in sedaj čaka na odgovor. V upanju, da bo uspel, se jezo spominja vseh prehojenih poti.

Tudi v razmišljanjih o kmetijstvu ima največ povedati proti administriranju: »Če bi le polovico tistega, kar smo o kmetijstvu v zadnjih letih rekli, tudi uresničili, bi danes ne imeli veliko problemov. Res je, da se je vsaj mišljenje spremenilo in da danes ljudje v mestih vedo, od kod pride hrana na njihove mize. Zato tudi ne verjamem, da se mi bo še kdaj v življenju zgodilo kaj podobnega kot pred leti na obrtnem sejmu, ko me je neka profesorica opsovala s kmetom.«

Ob spominu, ki ga ne bo pozabil vse življenje, se mu v oči prikrade lesk zadržanih solza, a kaj hitro s povzdignjenim glasom nadaljuje: »Ne zahtevam, da bosta mleko pa meso dražje, vse cene naj bodo tako usklajene, da se nam bo potem, ko bomo v beležnico zapisali vse izdat-

Rado Pantelič

ke in prihodke, račun izšel. Tako bi moralo biti, sicer ni treba misliti, da bomo kmetje več pridelali, da bodo mladi ostajali na kmetijah. Nam kmetom se račun izide samo zato, ker ne računamo tako kot v združenem delu, kjer zaračunajo amortizacijo, režijske stroške, nadure. Če bi si jaz vse nadure računal, pa sobote, nedelje ter dopust plačal, bi mi morala država še 50 milijonov dati! Tako je to!« Jožeta Biderja boli tudi to, da naše zemlje ne znamo dovolj izkoristiti. Medtem ko za domače kraje meni, da je izkoriščen vsak kosček zemlje, saj kmetje tudi bregove orjejo in se trudijo iz zemlje iztisniti kar največ, pa so drugod zapuščene površine. Ob pogledu nanje resničnega kmeta pri srcu zaboli, pravi Jože. Ni mu tudi všeč, da kmete opazijo, kadar v trgovinah ni mleka, masla. Takrat cene divjajo, ljudje niso zadovoljni, a temu ni kriv kmet: »Sam se trudim, da bi na svoji zemlji pridelal čimveč, da bi družba nekaj imela od mene. Tako mislim in tako delam, četudi vem, da je orožje kmeta v tem, da bi manj prideloval.«

Mnogo je še imel povedati Jože Bider tudi o tem, da je položaj delavcev, posebno tistih z najnižjimi osebnimi dohodki težak in da bi morali biti bolj nagrajeni. Po njegovem mnenju tisti, ki manj zaslužijo, tudi nimajo posebnega interesa, da bi bolje delali, a na žalost je tako tudi med tistimi, ki bolje zaslužijo. Za vse, kar bi moralo omogočiti več odgovornosti, boljše delo in boljše plačilo, ima Jože Bider svoj recept: »Pri vsakem delu, naj se izplača ali ne, se moraš truditi z zavestjo, da je delo, ki ga opravljaš, potrebno vsem. V združenem delu bi moralo biti tako kot na kmetiji. Kmet namreč drobtino, ki pade z mize na tla, pobere. Takšno navado si privzgoje tudi naši otroci!«

V ospredju žena Darinka z malim Robertom ob samohodni nakladalki, Jože pa se je postavil pred stari traktor, ki mu je kljub spoštljivi starosti dvajsetih let bolj všeč od novega.

Na kmetiji Biderjevih živijo Jože Bider z ženo Darinko, sinova Bojan in Robert, hčerka Breda ter mama Marija.

Pet hektarjev zemlje od skupno sedmih izkoriščajo tudi 7 krat na leto (pašno kosni sistem), na ostalih dveh hektarjih pa pridelajo za 210 m³ silažne koruze. V hlevu je 13 krav molznic in 13 telic, letno pridelajo okoli 53.000 litrov mleka, oddajo pa ga 47.000 litrov. Za živino skrbi žena Darinka, ki ji je mož čiščenje v hlevu olajšal s tem, da je po stenah položil stare, z vseh vetrov nabrane keramične ploščice. Mama Marija skrbi, da so vsa jajca, ki jih znese 2200 kur (približno 1900 jajc vsak dan) pravočasno zapakirana. Skrbi tudi za prašiče, ki jih imajo pri hiši le za domače koline, ter za rože, ki jih je poletil okoli hiše in na oknih več kot na kakšni vrtinariji. Pozimi ima vse te rože spravljene v rastlinjaku, ki pa se poleti spremeni v bazen. Tega je v izmerah 3 x 8 metrov sezidal (s kabino, čistilno napravo in vsem, kar sodi zraven) Jože Bider. Zato ker noče, da bi njegovi otroci zaradi tega, ker živijo na kmetih, ne znali plavati. Poleti, v glavnem le ob večerih Biderjevi, pa tudi otroci iz vasi, veselo plavajo, ter tako pozabljajo na težavno celodnevno kmečko delo.

šal. Najprej je traktor, ki ga v družbenem sektorju zaradi dotrajanosti niso hoteli več imeti, tako usposobil, da je bil dolga leta eden najmočnejših strojev v vasi.

Zanj je kar sam naredil tudi cel kup priključkov.

krme, kakor v silose standardne izvedbe. Dvigalo, s katerim dviga in spušta te težke plošče v silose, je sam konstruiral in izdelal. Najbolj pa je ponosen na pobiralno napravo za svežo krmo, ki jo je montiral na navadno samo-

Malemu Robertu je Jože Bider naredil motorček le zato, ker mu je obljubil, da ne bo več lulal v hlače. Držal je obljubo.

Mama Marija in snaha Darinka v rastlinjaku, sicer bazenu, kjer najde poletni domači mladež svoje razvedrilo in ohladičev.

Srečno otroštvo med travniki

Po šoli delo na kmetiji, toda dnevi so vseno lepi

Nad Šostanjem je vasica, pravzaprav kar vas, saj je tako razpotežena, da človek potrebuje nekaj ur hoda preden pride z enega konca na drugega. To so Ravne nad Šostanjem. Še danes mi pravzaprav ostaja skrivnost, po čem je kraj dobil takšno ime, ko pa bi pravzaprav težko našli vas, ki bi bila manj ravna od te.

Z otroki v tej vasi je tako kot povsod drugod. Včasih so pridni, včasih nagajivi, vsi pa so iskreno pristržni. Le malce bolj nezaupljivi so kot tisti v mestu. Ko se mednje vrine tujec, se stisnejo kot plahе srne, samo njihove oči žare z živahno radovednostjo in govorijo da bi pravzaprav čisto radi kaj povedali, le začetna zadrega je prevelika, da bi kaj spravili iz sebe. Če jih človek takole gleda, bi pomislil, da so vedno tako tihi in vase zaprti. O, pa znajo tudi oni prešerno zavrisniti na travniku za šolo, ko se podijo za žogo, lovijo drug drugega ali preprosto dajejo duška svoji otroški radoživosti.

Šola je lepa, nova, a majhna. Nič zato, četudi bi se kako nujno potrebovali kakšen prostor. Zdaj so namreč v eni sami avli stisnjene ravnateljstva pisarna, zbornica in jedilnica. Telovadnica je hkrati tudi učilnica malčkov. Pa nič zato, morda je tako še bolj domače in prijetno.

Samo 36 učencev je v štirih razredih ravske osnov-

ne šole. Ravno prav, da se prav vsi poznajo med seboj. Učitelji pa tudi za vsakega učenca posebej vedo - ne samo kakšne ocene ima v redovnici, ampak tudi kje je doma, koliko otrok je še pri hiši in kako živijo.

Delovne ročice za doto...

Opazujem te drobne ročice, vlažne in v zadregi stisnjene v pest in radovedne oči, ki plaho strmijo vame. Tudi sama sem nekoliko preplašena in v zadregi, ker se vsiljujem v to prijazno okolje.

Učenci sami pomagajo razdeliti kosilo. S polnimi želodčki bo dolga pot do doma lažja.

»Od kod pa pravzaprav prihajate v šolo?« skušam nesprenito prebiti molk.

»Od daleč,« pravijo nekateri.

»Jaz imam uro in pol hoda do šole,« pravi šestletno dekletce. Uro in pol?! Koliko korakov je to za drobne nožice. Skozi gozd, čez travnik, po cesti. V mrazu in dežju, v snegu in zametih.

Toda za otroke je to nekaj čisto vsakdanjega. Prav nič težko se jim ne zdi, da morajo vstati zgodaj in se včasih še v temi odpraviti od doma.

»S kom pa greš v šolo? Z bratcem, sestro, sosedovi mi otroci?«

»Sama,« pravi deklica. Nekateri imajo družbo, mnogi ne na teh svojih jutranjih poteh do šole.

»Pa te ni nič strah?« vprašam in sem prepričana, da bi mene kaj neprijetno stiskalo pri srcu, če bi po temi morala sama pešati skozi gozd.

»Strah? Čemu le?!« sprašujejo otroci in najbrž se jim zdim kar malce smešna, ko postavljam takšna neumna vprašanja.

Po pouku pa spet dve uri peš hoje do doma. Še sreča, da so želodčki že polni. V šoli so pojedli toplo kosilo, pa še sladico povrh. To kosilo so sami pomagali razdeliti in

pripraviti mize. Skrbna kuharica, ki je poleg tega tudi takorekoč »deklica za vse« pri hiši, sama ne zmore vsega. Potem bi otroci predolgo čakali. Pa se jim mudi domov. Daleč je še do doma. Tam pa... o ne, ne bodo se zapodili na dvorišče ali na travnik. Čaka jih delo. Na kmetiji pride vsak par delovnih rok prav, četudi so drobne in šibke.

Dela pa so vajeni ti otroci. V hlevu, na polju, v sadovnjaku - povsod pomagajo, pa še mami v kuhinji. To se pozna tudi v šoli. Na izletu skozi gozd najdejo toliko gob, da lahko kuharica pripravi slastno gobovo juho. Ko zorijo borovnice, je na mizi večkrat kaj iz tega sadja. Pa kovanja naberejo polne košare. Tudi pridni čebelarji so. Pred šolo je čebelnjak z nekaj pisanimi panji. Ob odhodu mi poklonijo kozarec tega sladkega pridelka. Skratka, če je treba kaj postoriti, se nihče ne izmika. Vsi radi poprimejo za delo.

Tudi igramo se

Pa ne, da bi ti otroci le delali in garali. Pravzaprav je delo le sestavni del njihove igre. Tudi paša, košnja ali nabiranje sadja je lahko zabavno, sprehod skozi gozd pa sploh! Pa tudi čas za tisto pravo igro se najde. Za igro na travnikih in poljih, sredi sonca in zelenja, kjer klije srečno otroštvo malih ljudi.

»Kaj pa se igraš?«

Nada Kumer

»Oh, nič posebnega. Kar tako.«

Kar tako pomeni, da teka jo po gozdu, sproščajo svojo energijo in dajejo duška svoji ustvarjalnosti. Sredi zelenja najdejo neštete koticke, kamor se lahko zatečejo v svoji igri in jim postanejo hiše, bunkerji, bolnišnice in... no, tudi ti otroci se igrajo kot pač vsi drugi otroci. S punčkami, medvedki, avtomobilčki, puškami. Le da so nekoliko bolj svobodni, kot mestni. Okrog njih je veliko, veliko zelenja, veliko prostosti širnih livad.

Ko odhajam iz šole, je že konec pouka. Otroci se razhajajo.

»Kdo gre z menoj,« zakliče prijazna tovarišica, njihova druga mama.

Kar sedem malčkov se stlači v učiteljičino »katro«. Vsak prihranjen korak je dobrodošel. Da bodo le čimprej doma!

ŠSD Tehnik je ena najmanjših jadrnic v Evropi

Jadrnica je prestala preizkus. Najlepša nagrada za vložen trud.

»So pa res malo čez les. Če imajo ti vsa kolesa v glavi, si dam odrezati... Sredi zime jadrajo. Kdo je že videl kaj tako neumnega? Madona, so se ga nalezli.« Približno tako so si zijala na Levškem mostu razlagala preizkus ene najmanjših jadrnic v Evropi, ki so jo naredili učenci tehniške šole iz Celja.

Ideja je stara že vrsto let. Vse skupaj se je začelo na morju, ko je inženir Branko Karner videl nekega Francoza, kako jadra in z užitkom pase svojo kapitalistično dušo. Rekel si je: »Ni vrag, da tega ne bi zmogli tudi mi.« Svojo zamisel je premlel skupaj s profesorjem Rudim Jeričem in odločitev je padla. Nad zamislijo in last-

Gradnjo jadrnice sta finančno podprla šola in šolsko športno društvo. Učenci so vložili v jadrnico okoli 200 ur dela in končali gradnjo v treh mesecih. Jadrnico so imenovali ŠSD - Tehnik. V načrtu imajo še več jadrnic, vrednost ene pa je štiri stotine milijonov. V začetku marca jo bodo prepeljali na Smartinsko jezero in z njo bodo lahko jadrli vsi, ki bodo hoteli. Trgovina TRIM se je ponudila, da razstavi jadrnico v izložbi kot izdelek tehniške šole.

nim podstrešjem sta bila tako navdušena, da sta ves preostali dopust preživela v razmišljanju na šolsko jadrno društvo. Sonce in morje ju ni več zanimalo in celo za mladimi dekletki sta se nehala ozirati.

Zal je preteklo veliko vode prej kot je jadrnica zagledala luč sveta. Jadrnico so začeli graditi šele letošnjo jesen, toda delo jim je šlo hitro od

rok, tako da so jo zgradili v pičlih treh mesecih. Učenci niso preveč zaupali v sposobnosti svojih kolegov in so jih nenehno spraševali: »Kako kaj vaša flota? Ste že opravili plavalni tečaj? Kate- ra vohunska služba vam je izdala načrt za podmornico? Prerokovali so jim, da bodo vsi utonili in jih tolažili s hitro smrtjo. Usteli so se. Učenci so s pomočjo profesorjev jadrnico zgradili in na poskusnem jadrnjaku ni nihče utonil. Tudi Admiral ne,

Delo je zahtevalo precejšnjo mero iznajdljivosti, tako da so morali vsi projektanti do skrajnosti napeti svoje možganske vijuge. Inženir Karner si je nenehno grizel nohte, ko je po vsej širni Sloveniji in izven nje iskal primerne materiale. »Brez poznanstev ne bi šlo«, je komentiral svoj trud. Glavni projektant Andrej Gornik je skupaj z Bučkotom (Dušan Bučar) in Skotom (Robert Preložnik) preizkušal razne materiale in izbral najbolj zanesljive. Samo lepila so preizkušali več dni. Les so

mazali enkrat z enim, drugič z drugim lepilom, ga namakali v vodo in primerjali rezultate. Takšnega postopka

Če pogledamo nazaj v zgodovino, pri najboljši volji ne bomo mogli ugotoviti, kdo je prvi začel uporabljati čoln za vožnjo po vodi, niti, kdo je prvi uporabil jadra. Stari Feničani, Babilonci in Egipčani so že 1000 do 2000 let pred našim štetjem razpolagali z velikimi vojnimi mornaricami. Njihova izkustva so nasledili Grki, ki so v petem stoletju pred našim štetjem na svojih triemah že znali uporabljati jadra. Tudi Argonavti so priveslali po Ljubljani in potem preko Krasa prenesli svoj čoln na Jadran.

so bili deležni tudi drugi materiali, kajti učenci so se zavdali, da je jadrnica namenjena ljudem.

Preizkušanje jadrnice ni bilo kar tako. Najprej se je

mrznilo, iz bazenov so izpu- stili vodo... Kaj zdaj? »Gremo na Savinjo«, so se odločili Andrej, Bučko, Škot in Admiral. V tej odločitvi jih ni omajal niti sneg, ki je padal tistega jutra kot za stavo. Skrivaj so naložili jadrnico na prikolico in jo odpeljali na Savinjo. Skrivnostni so bili zato, ker niso bili čisto prepričani, da si jadrnica ne bo želela ogledati dna. Ko so jo pripeljali do Levškega mostu, so jo pazljivo spustili

Vili Einspieler

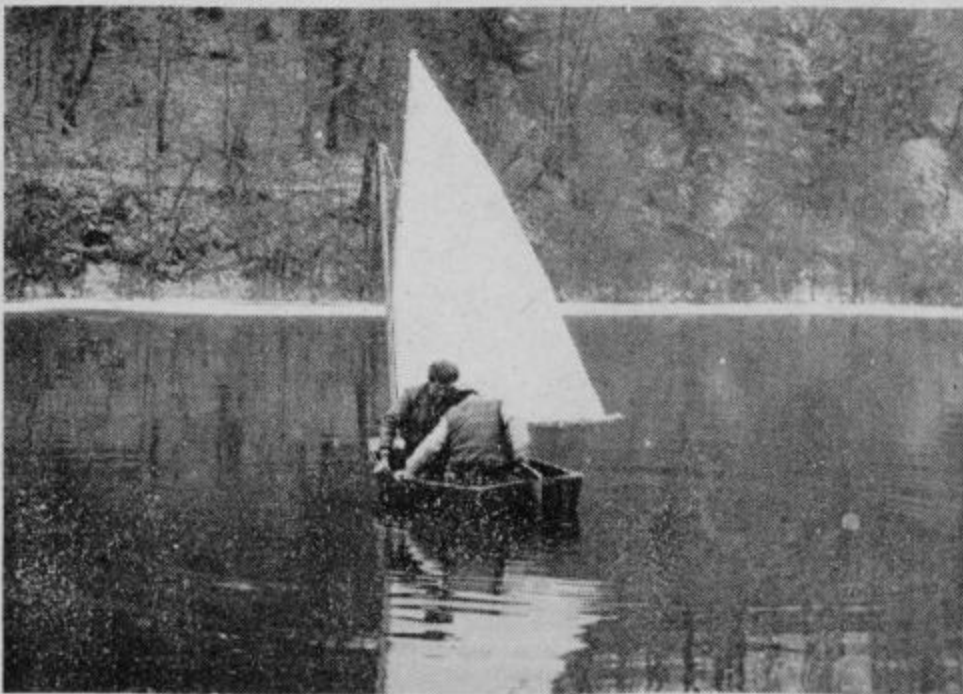
gradila ves trud, ki so ga učenci vložili vanjo. Še dolgo so jadrli in se veselili svojega uspeha.

Jadrnico so odpeljali nazaj na šolo. Zdal kraljuje v Admiralovem kabinetu in učenci in profesorji se ne morejo načuditi. »Kako je lepa!«,

Zgodba o modernih čolnih-jadrnicah se začne med dvema svetovnjima vojnima. V Veliki Britaniji in ZDA so uvedli dva razreda jadrnic, ki sta kasneje služila kot osnova za moderne male čolne. V dvajsetih letih tega stoletja je Frank Morgan Giles, izdelal čoln, ki je bil dolg 4,27 m, leta 1927 so enemu izmed čolnov razreda 4,27 m dodelili mednarodni status. Konstrukcijo so imenovali International 14 in mnoge današnje jadrnice so zgrajene na njeni osnovi.

v vodo in jo dolgo časa opazovali. Ni in ni se hotela potopiti, zato je Andrej zbral pogum in prvi stopil vanjo. Zajadral je na sredino reke in nič se ni zgodilo. Na lica se mu je prikradel nasmešek zmagovalca, ki je na jadrnico privabil tudi Bučkota. Jadrnica je zdržala težo in na-

pravijo in si kar podajajo kljuko. V kabinetu je zato, ker neutrudni projektanti opravljajo še olepšalna dela. Vso olepšano bodo razstavili v šolski telovadnici in jo še pred koncem leta predali šolskemu športnemu društvu. To bo tudi začetek šolskega jadrnega društva.

Iz takih ljudi se tkejo nitke zaupanja

Novoletno razmišljanje o Francu Punčuhu s Črete

Ne vem natančno, koliko jih šteje, pa četudi bi vedel, bi to bil nepomemben podatek. Po letih ga nisem spraševal, ker v dosedanjih srečanjih še nikdar nisem pomislil na to, da bi moral vedeti, koliko je star Franc Punčuh s Črete nad Vranskim. To me ni zanimalo predvsem zato, ker ob človeku odprtega in dobrega srca to ni pomembno. Morda bo zvenelo preveč neskomno, če bom zapisal, da sem v novinarskem delu v tem letu srečal in spoznal novega prijatelja. Človeka, ki je po letih iz druge generacije, v resnici pa je to nov dokaz, da so vsi prepadi med generacijami umetno ustvarjeni. Najbolj pomembno je to, koliko zna človek prisluhniti sočloveku.

Franc Punčuh vztraja na Čreti

V uredništvu Novega tednika in Radia Celje smo letos pripravili vrsto letošnjih uredništev. V poletnih mesecih smo bili dva dni na Dobrovljah. Tam smo spoznali Franca Punčuha. Oskrbnik planinske kočice na Čreti je. Tiste planinske kočice, kjer imajo tudi štampiljko evropske pešpoti. Čisto blizu njegove kmetije je ta planinska kočica. Blizu kmetije, ki jo pokoncu drži predvsem ljubezen do domačih krajev in kmetije, ki bi lahko že zdavnaj propadla, če na njej ne bi gospodaril človek, ki v sebi čuti, da je dolžan svojim prednikom, da nadaljuje njihovo življenje in delo.

Delegat, ki ne tarna zaradi bonov

Na zaključku našega srečanja na Dobrovljah je bil tudi predsednik žalske občinske skupščine Viljem Petek. Pogovarjali smo se o dobrih in zaupanja vrednih ljudeh,

ki vztrajajo na tem koščku slovenske zemlje. Beseda je nanesla tudi na Franca. Viljem Petek je dejal: «Franc Punčuh je izreden človek. Je delegat Vranskega za zbor krajevnih skupnosti. Ni se še zgodilo, da ga na kakšno sejo ne bi bilo. Ni se izgovarjal na sneg in pomanjkanje bencinskih bonov. Če je bilo treba, je prišel na sejo tudi v najslabšem vremenu in v nemočih pogojih. Mislim, da je lahko Franc Punčuh vzgled mnogim delegatom.»

Za vzgled nekaterim delegatom

Ob besedah predsednika žalske občinske skupščine se nehote v spomin vrine obnašanje nekaterih delegatov na enem izmed zadnjih zasedanj zborov žalske občinske skupščine. Ko ni obveljala njihova, so demonstrativno zapustili zasedanje zborov, na izid glasovanja pa so čakali v predverju dvorane, kjer je potekalo zasedanje. Pravili so ti delegati, da za-

stopajo stališča nekaj tisoč krajanov. Tudi tako si nekateri žal predstavljajo delovanje delegatskega sistema. Še sreča, da je bilo na tem zasedanju toliko delegatov za zbor združenega dela, da je zbor vseeno ostal sklepčen. Na zadnjem zasedanju je bil zbor krajevnih skupnosti tudi sklepčen. Res šele štirideset minut po tistem, ko naj bi skupščina začela s svojim delom. Zasluge za to ima samo en delegat. Če le tega ne bi bilo, bi bilo v zboru krajevnih skupnosti premalo delegatov. Če bi delegatski sistem vsi jemali tako kot Franc Punčuh, o tem ne bi pisali.

Toplina in domačnost Punčuhove kuhinje

Smo v kuhinji Franca Punčuha. Toplino in domačnost podkrepi njegova žena. Na kmečkem štedilniku se cvrejo jajca, v loncu vre domače mleko, v vsem prostoru pa diši po ajdovih žgancih. V kuhinji so zbrani njegovi najdražji in sitna družina novinarjev. Nam je nerodno, ker si Punčuh delajo takšne skrbi. Francu in njegovim je nerodno, ker mislijo, da je vse to za tako »imnitno družino« premalo. Potem beseda steče o kmetiji Punčuhovih, o Francovem igranju na harmoniko. Da, tudi partizanom, ki so se tod borili, je igral na harmoniko. Takrat še ni spuščal njen

meh. Samo v tem je razlika. Srce je ostalo takšno, kot je bilo v dneh, ko je naš narod prestajal najtežje trenutke.

Tujci občudujejo naš svet

Zberemo se v planinski koči na Čreti. Nekaj metrov

pod tistim mestom, kjer je bila jeseni 1941. leta znamenita bitka partizanov z Nemci. V prvi frontalni bitki z okupatorjem na Stajerskem smo Slovenci v svet poslali vest, da se nikdar ne bomo sprijaznili s kakršnokoli okupacijo. Štirideset let po tistem to kočico obiskujejo državljani mnogih evropskih držav. Sprejema jih tudi Franc Punčuh in jim vedno znova daje vedeti, kaj je ljubezen do domačega sveta. Tuji ljubitelji našega planinskega sveta strmijo v lepote in so polni pohval nad gostoljubnostjo naših ljudi. Francu Punčuhu vriska srce. Doma je on gospodar!

Janez Vedenik

Otrokom je vzbudil ljubezen do domačega sveta

Francevo srce vriska in je polno dobre volje, ker ve, da je svojim otrokom znal vzbuditi ljubezen do domačega kraja. Za nasledstvo ga ne skrbi. Takšen kot je on, je tudi njegov sin. Ko bo čas, bo nadaljeval očetovo delo in dokazoval, da se dá tudi v teh predelih lepo živeti. S poštenim delom in ljubeznijo. Zemlja vrača toliko ljubezni, kolikor si jo vsadiš vanjo. V dolini je res lažje življenje, tu na Čreti pa lahko življenje nadomeščata ljubezen in vztrajnost.

Skodelica kave

Dobra dva meseca po letošnjem uredništvu se s Francem srečava na kmečkih igrah na Vranskem. Franc je praznje oblečen in nas novinarje spet vabi na Čreto. Ta-

krat pomislim, da smo bili malce nesramni, ker smo si v njegovi hiši zjutraj zaželeli prave kave, ki je takrat ni bilo mogoče nikjer dobiti. Spili smo dišečo kavo in odšli naprej. Majhne stvari so lahko včasih tako velike...

Naš novi prijatelj

Ne vem, kaj Franc počenja v teh prazničnih dneh. Vem samo to, da se je oglašil v naše uredništvo in na vsak način hotel plačati radijsko čestitko nam, svojim prijateljem. Morda zdajle pripravlja lesene škodle za kakšno streho. Tudi v tem je mojster. Morda je na kakšni seji na Vranskem, morda... Vem samo to, da mu dela ni zmanjkalo. Vem pa tudi to, da smo srečali novega prijatelja. No, to je že začetek nove zgodbe o človeku s Črete, Francu Punčuhu.

Vitalnost je rezultat športne dejavnosti

Dominko Uršič je bil eden najbolj vsestranskih celjskih športnikov

Med Celjani, ki so bili odlični v večjih športnih panogah, je prav gotovo v ospredju Dominko Uršič, ki je zdaj zaposlen v celjskem Topru kot direktor tozda športne konfekcije. Ni bil samo navdušen in odličen alpski smučar, ampak je igral še rokolet in hokej na ledu, gojil je tudi atletiko. Skupaj smo obujali spomine.

Rojen na Polzeli pred 60 leti je s starši kmalu zajadral v Celje, ki je ostal zvest vse do današnjih dni. »V Celju smo stanovali na Bregu, kjer je imel oče hišo,« se spominja v svoji delovni sobi v Topru, ki je polna najrazličnejših smučarskih plakatov, v kotu pa visijo smučarske hlače, bunde... Na mizi je kup fotografij, vsaka pa pomeni lep spomin na uspešno Dominkovo športno pot.

»Smučati sem začel že, ko sem bil star štiri leta. Takrat smo imeli lepljene smuči, kajti plastike še nismo poznali. Tako nismo imeli kaj izbirati, z vsem smo bili zadovoljni, samo da smo se lahko vozili. Vsak breg pokrit s snegom nam je prišel prav. Začel sem v Celju, na Polulah, pa v Košnici. To so bila za nas bajna smučišča. Tako zdaj praktično smučam že skoraj 57 let. V smučanju sem bil član državne reprezentance, zmagal sem na mednarodnem tekmovanju v Avstriji, kjer so nastopili tudi domači reprezentantje. Z državno reprezentanco sem bil v Italiji, Franciji, Avstriji... Nikoli nisem bil državni ali republiški prvak, vedno pa tik pod vrhom. Zdaj smučam na tekmovanjih veteranov, kjer sem v svoji kategoriji še vedno med najboljšimi.«

Na smučarskem tekmovanju v Planici leta 1946 sta skupaj stopila takratni državni prvak in eden naših najboljših alpskih smučarjev Matevž Lukanc (desno) ter Dominko Uršič, ki je osvojil drugo mesto. To je bila generacija odličnih jugoslovanskih smučarjev Muleja, Štefeta, Lukanca in drugih, med njimi pa se je vedno odlično uveljavljal tudi Celjan Uršič.

Uspešen je bil tudi v kraljici športov, atletiki... »Gojil sem deseterboj. Nastopal sem v generaciji takratnih odličnih celjskih atletov Valterja, Stajnerja, Heinza, Golca. Poleg deseterboja pa sem največ gojil troskok, disk in med kopja. Tudi pri atletiki nisem prišel na zmagovalno stopnico, pa čeprav sem zelo ponosen na 2. mesto, ki sem ga osvojil na državnem prvenstvu v Subotici v troskoku.«

Dominko je bil tudi med pionirji celjskega rokometu. »Začeli smo z velikim rokometom na nogometnem igrišču. To so bile izredno atraktivne igre. Postali smo neurađni prvaki Jugoslavije na zaključnem turnirju, ki je bil v Celju. V Sloveniji pa smo bili kar osem let najboljši. Dvakrat sem tudi oblekel dres z državnim grbom, kar

se je posrečilo tudi drugemu Celjanu, Karlu Polutniku, danes znanemu športnemu ribiču. Takrat je bil selektor Ivan Snoj iz Levca pri Celju, ki je še danes med najbolj cenjenimi jugoslovanskimi in mednarodnimi rokometnimi strokovnjaki. Po opustitvi velikega rokometu smo začeli z malim, ki smo ga igrali na takrat edini asfaltirani površini v Celju pred železniško postajo. Tam so igrali tudi košarko. Že takrat je vladalo za rokomet veliko zanimanje, saj se je na tekmah zbralo od 1000 do 2000 gledalcev. Vse črno je bilo okoli igrišča.«

Zadnja športna panoga s katero se je najbolj poglobljeno ukvarjal, je bila hokej na ledu.

»Naša generacija (Dolžani, Hohnjeci, Baldo Jenko, Brunšek, Dobovičnik in dru-

gi) je bila pravzaprav začetnik hokeja na ledu v Celju. Trenirali smo v Planici, kamor smo se vozili z vlakom. Imeli smo uvožene drsalke, vse ostalo smo dobili doma. Sicer pa smo igrali na naravnem ledu v Mestnem parku. V Planici smo trenirali zato, ker so bile zime hujše in so imeli led prej.«

Dominko je še danes aktiven v športu in zato z veseljem pove, da je njegova današnja vitalnost pri teh letih posledica zgolj ukvarjanja s športom. Sodeluje na sindikalnih igrah, tekstiliadah, tekmah veteranov.

»Na treninge v Avstrijo smo hodili že leta 1948. Smuči smo kupovali od tujcev, ki so prišli k nam na tekmovanja. Kasneje smo začeli smuči kupovati v tujini. Po vojni smo bili skromno oblečeni. Ni bilo očal, bund, bili so samo puloverji. V Topru smo začeli s prvimi poskusi pro-

izvodnje športne opreme zlasti za zimske športe pred štirinajstimi leti. Vedel sem, kaj športnik potrebuje, veliko tega sem videl tudi v tujini in poskušal doma s sodelavci razvijati. Moje delovno mesto je povezano s prakso in izkušnjami. To je velik adut pri delu. Najboljša kombinacija za to delovno mesto je komercialist – športnik. To moraš občutiti, ne delati na pamet. Kdor nikoli ni smučal, tudi ne ve, kaj smučar potrebuje.«

Manj kot dva meseca nas ločita od XIV. zimskih olimpijskih iger v Sarajevu. Kaj Dominko kot dober poznavalec od njih pričakuje?

»Menim, da nobeden od naših ne bo dobil medalje. Za njo je sposoben samo Bojan, vendar mora najprej priti skozi. Toda, »ubija« ga domače občinstvo in to je lahko odločilno. Ker hočeš nekaj narediti, pretiravaš in vse gre lahko v stotniki sekunde po vodi... Malo razmišljam o Ulagi, medtem ko mislim, da Strel ni več sposoben ponoviti prejšnjih uspehov. Ostali pa še niso...«

Vrne se h Križaju.

Tone Vrabl

»Križaju manjka agresivnost in ne zna »prešaltati« iz prve v drugo! Kompletan je Stenmark, ki mu je kljub pomanjkljivosti vseeno najbližji naš Bojan.«

Zakaj Dominko Uršič ne deluje v celjskem smučarskem klubu?

»Umaknil sem se pred tremi leti, ko so se v delo kluba preveč začeli vmešavati starši. Med 22 odborniki smo imeli kar 15 staršev. Saj ni problem, da so zraven, samo delo z njihovim sinom ali hčerko mora voditi za to usposobljen človek-trener. Starši hočejo trenirati otroke sami. Hočejo »soliti« pamet pravih trenerjev pa sami še smučk »videli« niso. Takšno stanje se je prepletalo in kvalliteta v klubu je padla. Pogledajte: cicibani so oblični, pionirji tudi, potem se začne osip.«

Potem utihne in pogleda skozi okno. Zresnjen je. Vidim, da se je vrnil v preteklost...

»Med vojno smo bili izseljeni v Sid, potem sem bil v partizanih v 6. korpusu v Slavonski Požegi in Bosni, Sumadiji... Bilo je težko, vendar sem na tiste dni ponosen.«

Srečanje starejše in najsodobnejše smučarske generacije – levo Dominko Uršič v veselem klepetu z enim zdajšnjih najboljših alpincev, Jožetom Kuraltom.

Več od nadomestka za topel dom

Varovanci z motnjami v telesnem in duševnem razvoju so na celjskem območju dobili svoj urejen prostor pod soncem

»Dolgo sem premišljevala, ali naj napišem to zgodbo. Ker je resnična, jo je težko povedati. Več stvari pa mi je pripomoglo, da sem se davi, potem ko sem se kakšno uro sprehajala po zimskem gozdu, nazadnje le odločila, da je prišel čas, ko je treba spregovoriti. Deloma so me k temu nagnila številna pisma, ki sem jih vsa ta leta dobivala od staršev z otroki, kakor je moj. V njih so me spraševali kaj naj naredijo. V svojem odgovoru pa jim moram povedati samo, kaj sem jaz naredila. Dve stvari bi radi zvedeli od mene: prvič, kaj naj storijo za svoje otroke, in drugič, kako naj prenašajo nesrečo, ker imajo takega otroka.« (Pearl Buckova)

Preusmeritve v izobraževanju in varstvu otrok z motnjami v Celju in na celjskem območju, so se začele pred štirimi leti. Skrajša za nekatere predimenzionirane želje strokovnjakov so se zdaj uredile.

Prvi zametek delavnic pod posebnimi pogoji je bil pri Centru za rehabilitacijo invalidov v Celju. Leta 1975 je začela ledino prva skupina, ki je štela okoli dvajset varovancev, pretežno iz Celja. Vse do leta 1980 je ostala ta skupina, vse dotlej, ko so na osnovi analize, ki jo je opravil Center za socialno delo v Celju ugotovili, da je na celjskem območju sedemdeset nepreskrbljenih varovancev - srednje prizadetih. Istočasno so tudi ugotovili, da ni delovnega usposabljanja za otroke od sedmega do petnajstega leta starosti.

Na osnovi novega pravilnika o razvrščanju otrok v osnovnih šolah z lažjim programom v letu 1974, je izstopala ugotovitev, da bo v desetih letih upadlo število otrok na osnovnih šolah z lažjim programom in to za 40 do 50 odstotkov. To se je tudi v resnici zgodilo. Tako je bilo na šoli Ivanke Uranjekove prvotno 274 učencev, v domu na Dobrni 106 učencev, zdaj pa je na šoli le 156 učencev in v Dobrni 11. Da ne bi vzgojitelji in učitelji ostali brez dela, prostori pa neizkorišteni, so se odločili za preusmeritev. V Dobrni je sedaj območni zavod za delovno usposabljanje, šola je s prizidkom dobila dom za šolske otroke, nekdanji internat na Golovcu pa je postal Center za varstvo in delo varovancev od starosti 17 do 35 let.

Sredstva so prispevale občine iz celotnega območja,

vloženega je bilo preko 200 milijonov denarja, še več pa truda in zavzetosti.

Stvari, ki so bile v preteklosti narejene iz nuje, so se spremenile. Vsekakor na bolje, rezultati so tu, optimizem upravičen.

Delavnice pod posebnimi pogoji

Čeprav nekateri ljudje ne bodo nikoli poznali nesreč in želja, jih ne smemo izgubiti izpred oči. Nikoli ne bodo spoznali bojev in poraza, pa tudi bridkost jih ne bo nikoli prizadela. Nič takega ne zahtevamo od njih, česar ne bi zmogli. Deležni pa so lahko veselja, ki jim ga nudimo. In zdaj jim ga že lahko.

Dom na Golovcu smo obiskali pred novoletnim vzdušjem. Lepo je preurejen, ves v svetlečih barvah, ki dajejo domu toplo domačnost. Varovancev v njem je trenutno 39 in so razdeljeni v štiri skupine. Paberkovali so jih od vsepovsod: iz celjske, žalske, konjske, velenjske in laške občine. Dom je veliko večji, lahko sprejme sedemdeset varovancev, petdeset internatskih in dvajset od zunaj. Trenutno imajo v domu na Golovcu enajst domskih varovancev, drugi prihajajo z različnimi prometnimi sredstvi.

V dopoldanskem času varovanci preživijo in delajo v petih delavnicah, ki so jih ustrezno preuredili. V njih, kolikor jim je volja in ob primerni strokovni usmeritvi, izvajajo kooperantska dela, med njimi za tovarno Gorenje v Velenju, za Libelo v Celju ter za privatnike: Darka Pristovška in Angelco ter Iva Brgleza iz Celja. Poizkušajo se tudi v lastni proizvodnji kot je izdelovanje igračk,

tapiserij, gobelinov ter do tako zahtevnega dela kot je izdelovanje zaves.

Nagrada za delo gre v žep varovancev

Osemdeset odstotkov vsega zaslužga gre za nagrade varovancev, ki znesejo tudi do 2.700 dinarjev, ostala sredstva pa namenijo za letovanje, ki ga izkoriščajo na morju in Pohorju. Že sedaj se varovanci vesele, kako bodo preživljali počitnice, pri tem pa se dobro zavedajo, da morajo za to tudi nekaj narediti. Bodisi za stružnico ali ubadanjem s tapiserijo. Pri teh delih so jim vedno v po-

moč delovni terapevti, ki se zavedajo svojega poslanstva.

Ravnateljica Lidiya Hrnčič s timom strokovnih delavcev dobro ve, kako se ravna z varovanci, ki ne bodo nikoli prenehali biti otroci. Čeprav se srečuje s težavami, pa druge lastnosti potegnejo daljši konec. Če ljubezen in toplota razdajaš, jo varovanci znajo vračati. To pa je največje zadovoljstvo vseh, ki se s prizadetimi osebami ukvarjajo.

Starši so srečni, kaj ni to vse?

Osveščanje ljudi poteka počasi, prepočasi. Srečni pa so starši otrok, ki so našli drugi dom na Golovcu v Celju. Iz vseh vetrov so se natepli. Nekaj jih stanuje v domu, kjer se odvija vzgojna dejavnost tudi daleč v noč, tudi takrat, ko gledajo televizijo in po njej potrebujejo »niničo« za lahko noč. Takrat pozabijo na delo za strojem in želijo le tople roke, ki bi jih zazibala v sen. Njihove spalnice so prijetno urejene,

prav tako klubski skupni prostori ter moderna kuhinja.

Ob vseh teh domačnostih občutkih bodo Bojan, Metka, Janez, Ivan, Marinka lažje pozabili na dom, ki jim je toliko let dajal domače zavetje, toplino, ki jo, tako so mislili njihovi starši, nihče ne more nadomestiti. Pa so se zmotili. Njihovi otroci so v domu na Golovcu našli drugi dom in domače ognjišče, ki so ga bili vajeni le od doma.

Ljubezen ne pozna meja in kadar so stikani mostovi tako trdno kot so med starši varovancev in vzgojitelji doma na Golovcu v Celju, potem ostajajo temelji neomajni. Mar ni to zadosten razlog, da je naš današnji zaključek o obisku doma na Golovcu v Celju resnično optimističen. Tak, kot so si ga predstavljali vzgojitelji, ki so ga pred leti načrtovali.

Morda bo Ivan v domu še nekaj časa nemiren in bo taval naokoli ter še naprej pogrešal očeta, ki ga je v prvih dneh bivanja klical vsak ve-

čer. Morda bo Metka v svoje tapiserije še dolgo tkala svoje sanjske slike, ki se ji ponujajo ponoči? Lahko bo Jože čez dan mirno sedel za stružnico ter pilil svoje izdelke, zvečer pa se mu bo misel zgubila daleč, domov, med domače, ki jim želi za novoletne praznike pripraviti presenečenje.

Le kdo bi do konca presvetlil temino, ki se zbira v srcih ljudi, ki bodo za vsakdanji svet vedno postavljeni na stranski tir?

Zato pa, take kot so, sprejmemo za svoje.

Zdenka Stopar

V delavnici, kjer dekleta izdelujejo različna ročna dela vlada prijetno vzdušje. O ustvarjalnost varovancev nam govore slike na stenah in tapiserije v rokah.

Trdna volja in vztrajanje pripelje tako daleč, da skrajša pod nespretnimi rokami nastajajo izdelki različnih vrst.

Varovanci se radi zberejo in povesele, zapojejo in zaplešejo. Nikoli jim ni dolgčas, za kar poskrbe tudi njihovi delovni terapevti.

Tudi umsko manj bleščeč otrok je lahko dober državljan, lahko celo boljši kakor še tako umsko razvit otrok brez značajskih kvalitete. Nam te radovedno odprte oči tega ne potrjujejo?

FOTO: EDI MASNEC

Zvonko Štok

Dražen Korent

Drago Rotar

Ljubica Hubelič

Na Golteh ne bo nič zatajilo

Spodbudni obeti pred prvim pričetkom sezone, a še vedno odprto vprašanje prihodnosti

Nam bo zima še enkrat zagodla? Tako se sprašujejo vsi ljubitelji s snegom prekritih smučišč, najbolj pa gledajo v nebo in poslušajo vremenske napovedi žičničarji, katerih zaslužek je v veliki meri odvisen tudi od darežljivosti narave. Ta pa je, kot pravimo muhasta, ter hkrati v razvojnih programih naših zimsko-sportnih rekreacijskih centrov največja spremenljivka. Torej lahko pričnemo ta zapis o pripravljenosti RTC Golte na letošnjo sezono, kljub temu da še zdaleč ni čas za tarnanje o slabi sezoni s kritiko, ki je v uvodu namenjena izključno atmosferskemu tozdu za proizvodnjo snega.

Res škoda, da snega ni, kajti že pred časom smo pisali, da so se na Golteh v okviru obstoječih možnosti dobro pripravili za letošnjo sezono. Te trditve sva s fotoreporterjem Edijom Masnem skušala zanikati že kar na začetku najine vožnje z gondolo proti zgornji postaji nihalka Žekovec. Prosilasva strojnika v gondoli Franca Cajnerja, naj med vožnjo malce odpre vrata gondole, s polovico centimetra sva se zadovoljila. A tudi to je bilo dovolj, elektronika ni zatajila, ustavili smo se. Od tistega trenutka pa do konca obiska na Golteh sva takšne inšpektorske prijeme opustila in se omejila zgolj na novinarske metode dela.

Smučišča so pripravljena

Že vožnja s sedežnico na vrh Medvedjaka je potrdila, da na Golteh in njenih žičniških napravah ne diši zgolj po sveži barvi, temveč da je bilo na strminah smučišč marsikaj storjenega: »Vse žičniške sisteme, vključno z nihalko smo letos generalno obnovili,« je na vrhu pojasnjeval Jože Melanšek, novi vodja RTC Golte, »večja popravila pa smo opravili na sedežnici Medvedjak, vlečnici Stari Stan, postavljamo tudi novo spodnjo postajo za vlečnico Poljana. Smučarje čaka presenečenje tudi na Starih Stanih, saj smo zgradili novo strojnico in servisno delavnico, ki tako ne bo več v priljubljeni postojanki smučarjev, koči na Starih Stanih. Smučarske proge so po zaslugi smučarskih klubov štirih občin, Celja, Žalca, Titovega Velenja in Mozirja, ter ob pomoči mladine in teritorialne obrambe dobro urejene, panjev, skal in kamenja ni več, pretežni del smučišč pa je posejan s travo.« Svoje mnenje o smučiščih je pristavil še Marjan Pusarnik, vodja smučišč: »Lani je bilo na Golteh 25 hektarjev smučišč, letos jih imamo 39,5. Kljub razširitvi smo letos posvetili največ pozornosti obnovi obstoječih smučišč. Veliko ur smo porabili za odstranitev kamenja, grabljenje, nanašanje ruše. Z Medvedjaka se bodo odslej z manj strahu spuščali tudi manj veščih smučarji, za katere smo uredili novo, družinsko progo. S tem bodo Golte veliko pridobile, kajti

v Moravi, ki je namenjena manj zahtevnim smučarjem, že nekaj let ni veliko snega. Z buldožerjem smo očistili tudi celotno progo od Starih Stanov proti Ročki in dobili novo dolgo traso, kjer bomo lahko prirejali tekmovanja ob hkratnem smučanju rekreativcev, kar bo omogočala širina nove proge. Razširjena je tudi Lahovnica, ki je tako primerna tudi za sindikalna in šolska tekmovanja. Nasploh smo vse proge tako uredili, da imamo prav za

dovolj, da bi vsi dosedanji lastniki razmišljali tudi o letni sezoni.

Se bodo Primorci izkazali?

Z gostinstvom, pa tudi povezavo gostincev z žičničarji na Golteh nikoli ni bilo vse v najboljšem redu. Bo letos drugače?

Tudi letos naj bi roko nad gostinstvom držala DE Paka, z vodjem gostinske dejavnosti Acom Košakom. Vendar bo na Golteh razen žičničarjev malo domačinov. Na predlog direktorja DO Hoteli Riviera Portorož Slavka Mastnaka, v dogovoru s sozdom Emona ter DO Paka, bodo gostinske usluge v rokah delavcev iz Rivierinih hotelov v Portorožu. Majhna je verjetnost, da bi si ustvarjeno dobro gostinsko ime pokvarili prav na Gol-

teh. To je potrdil tudi vodja gostincev iz Portoroža, Zvonko Štok: »Znano mi je, kakšne so bile razmere na Golteh v prejšnjih letih, vendar mislim, da mi ne bomo imeli problemov. Če bo kakoli narobe, vemo, kakšep je postopek - takojšnja zamenjava kadrov. Sicer pa nas je tukaj 19, vsi, četudi je dosti mladih, z nekajletnimi gostinskimi izkušnjami. Naša večletna želja se je sedaj uresničila, s tem smo ob obali delno rešili problem zaposlovanja kadrov v zimskem času. Mislim, da bi tako morali razmišljati in se povezovati vsi gostinski delavci ob obali. Hotel smo ob prihodu temeljito očistili in usposobili za normalno obratovanje. Problem seveda še vedno predstavljajo prenočitvene zmogljivosti, ter premalo sedežev v restavraciji. Če nam bo uspelo, bomo smučarjem

ponudili nekaj več na tereh. Čudi me, da so se gostinci tega območja tako izogibali temu hotelu.« Kljub tej oceni strokovno in teoretično podkovanega gostinskega pedagoga, ki je v gostinstvu že 17 let, smo za prve vtise prosili še nekatere druge gostinske delavce. **Kuhar Dražen Korent:** »Sem smo prišli zato, ker smo tako sami želeli in ne, ker bi bili prisiljeni. Mislim da ne bo problemov. Reda smo vajeni, s šefom se tudi ujemamo. Dobro je tudi, saj smo malo zamenjali klimo. Tudi v kuhinji ne bo problemov, kljub temu da sem v Portorožu zaposlen v ribji restavraciji.« **Ljubica Hubelič:** »Nekaj delovnih izkušenj na podobni nadmorski višini že imam, dva meseca sem delala na Mariborskem Pohorju. Tudi tukaj je v redu, tako da so prvi občutki ugodni. Le malce dolgčas je še, ker še ni gostov.« **Drago Rotar, natakar:** »Med gostinci sem tukaj najstarejši, 22 let staža že imam. Prav bi bilo, da pridejo gostje, kajti nisimo navajeni nedela. Takšna sprememba je za nas z morja kar koristna, četudi bomo tukaj le

nizacije ter smučarski klub že prej naštetih štirih občin tudi gostinci iz Portoroža vedo, kakšna je njihova naloga. Poleg tega, ali bo dovolj snega, je nereseno le še vprašanje pokrivanja izgub in na daljnje usode centra. Že večkrat letos smo ugotovili, da je politična pripravljenost regiji za ozdravitev centra le to večja kot kdajkoli prej. Toda, ali je tudi dovolj učinkovita?

Poizkus, da bi potrebna sredstva združevale delovne organizacije regije, povezane v Poslovno skupnost, se ni posrečil. Še več, medtem ko so v nekaterih občinah delavci o tem že razpravljali na zborih (Mozirje, Titovo Velenje), se v Celju, Laškem in Žalcu sploh niso odločili za javno razpravo. Res, da je bil predlog predvsem zaradi go spodarskega položaja že vna prejšnjim občinam na propad, vendar ob vsem ni jasno, zakaj toliko predhodnih razprav ter kupov popisane materiala. Tudi sedaj, dobre štiri mesece pred 31. marcem, ko bo potrebno pokriti izgube še ni jasno, kako bo s centrom vnaprej.

Kmalu po neuspelem referendumu o združitvi delovnih organizacij Turist iz Nizarija in Savinje iz Mozirja s pri sozdu Merx pripravili svoje predloge in stališča z dolgoročno sanacijo in na daljnji razvoj RTC Golte. Poslovodni odbor sozda je svojo predlog poslal v obravnavo vsem medobčinskim in občinskim forumom. Predlog je le v glavnih obrisih tašen. Na osnovi skupnega, uklenjenega razvojnega programa naj bi se DO Paka iz Titovega Velenja vključila SOZD Merx. DO Turist Nizarija se samoupravno preblikuje v TOZD, ter se skupaj s tozdom Golte združi nov tozdznotraj DO Pake. Vse obveznosti do vključno 31. 12. 1983 bi odpisali v višino 50 odstotkov, plačilo preostalih obveznosti pa odložili za naslednjih 5 let. Pri tako bi za to obdobje morali zagotoviti nepovratno držanje sredstev TKS štirih občin v letni višini 12 milijonov dinarjev, ter zagotoviti

Ob ugodnih snežnih razmerah in ugodni elektronski bilanci, bo r Golteh tudi nočna smuk. Tak predlog so podprli tudi izvršni sveti štirih občin.

pokrivanje morebitnih izgub iz rezervnih skladov štirih občin. Predlog vsebuje tudi izgradnjo turistične vasi Mozirju, kar bi realizirali sozdu Merx. Toliko o tem novem predlogu, ki pa je h različno sprejet. V Celju Žalcu so ga podprli, v Mozirju pa zavrnili, s tem da bo v začetku januarja podli svoj predlog za razrešitev programa razvoja, kajti referendum o združitvi Turist in Savinje bodo ponovili. Podpirajo le izgradnjo turistične vasi. Velenjčanom predlog sicer ne zdi slab, bodo do 15. januarja počakali še na tretji predlog, ki skupno z ERO Titovo Velenje in Zgornjesavinjsl kmetijsko zadrugo pripravlja Savinjsko šaleška gospodarska zbornica.

Upajmo, da v vseh predlogih ne prevladuje občinski interes in da občinski plotovi ob razpravi iskanju prave rešitve ne bodo previsoki. Bo vsaj predlog (ali pa mogoče združeni v enega) takšen, se bodo Golte lahko pričeli pripravljati za zimsko pa tudi letno sezono že zgodaj spomladi? To se na Golteh dosedaj še ni zgodilo in Golteh 14 stalno zaposlenih delavcev Tozda RTC razmišlja, da bodo v regiji enkrat našli pravilno rešitev.

RADO PANTEL
FOTO: EDI MASNI

Franco Cajner, strojnik v gondoli: »Žičničarji smo dobro pripravljeni, prav tako so dobro usposobljene tudi vse naprave.«

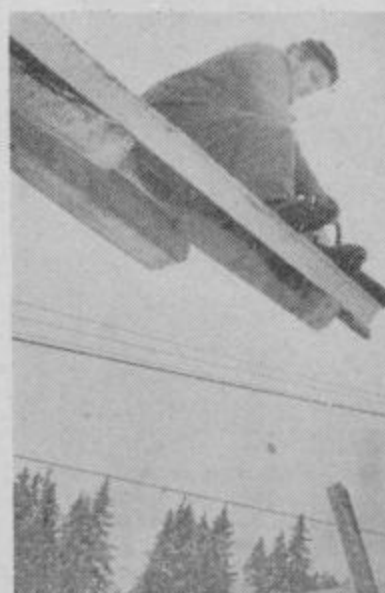
vse dovoljenja za domača in tuja tekmovanja. Na Medvedjaku bomo imeli konec januarja tudi FIS tekmo v ženskem slalomu za evropski pokal.

Smučine na vrhu Medvedjaka in Starih Stanov bi lahko smučarji preizkusili že v času našega ogleda smučišč, kajti na vrhu je bilo tudi do 40 centimetrov teptanega snega. Tudi proga Belega zajca je bila zasuta, tanjša pa je bila snežna odeja na spodnjem delu smučišč. Jože Melanšek je uganil moje misli: »Ne moremo si privoščiti podrseljav iz prejšnjih let. Počakati moramo, da bo snežna odeja tudi v spodnjem delu dovolj debela.« Tudi naslednja bela pošiljka z neba delavcev na Golteh ne bo presenetila. Trije teptalci snega so kot novi in če bo potrebno, bodo teptali tudi ponoči.

Sliko prekrasnega razgleda, ki ga ponuja vrh Medvedjaka, smo se spuščali nazaj proti hotelu. Tega dne je bilo vreme jasno in Nanos smo videli kot na dlani, sosednja Avstrija je bila še bliže. Tudi brez smučij je na Golteh lepo, a kot kaže še vedno ne

Na vrhu Medvedjaka je bilo kar precej steptanega snega, a sta Marjan Pusarnik in Jože Melanšek po ogledu smučišč sklenila, da bo moralo pasti še nekaj snega, preden bodo smučišča preizkusili tudi smučarji.

Delavci tozda RTC Golte so opravljali še zaključna dela na spodnji postaji vlečnice Poljana.

Drobne ročice v bitki za vsakdanji kruh

Nepalskim sirotam življenje ni z rožicami poslano

Dobna roka se je iztegnila proti nam: »Rupies, Sir.« Bil je iz »skupine Anapurna«, ki je prosjčila pred tem hotelom. Skupina malih brezdomcev kar »capelčki« smo jim rekli - ki so se zvečer zavili v kos žaklovine in tesno stisnjeni prespali ob robu pločnika.

Kathmandu je poln malih brezdomčkov, ki so pribežali iz preštevilnih revnih družin s podeželja. Mnogi z upanjem, da bodo v glavnem mestu Kathmanduja našli večji, debelejši kos kruha. Nekateri med njimi utonejo v ubožni četrti Patan, ti, ki so se odločili za prosjačenje, pa so skoraj brez izjeme brihtnih glav in prebrisani in čeprav brez šol (za to pač niso

močno pripekalo. Nekaj čez 20 stopinj nad ničlo je zabeležil termometer. Na vogalu v starem delu mesta si je deček navlekel čez glavo kos žaklovine in z iztegnjeno roko spremljal skupino turistov. Bil je videti ubožen in mimogrede mu je kanilo nekaj rupij. Toda, zakaj si je navlekel to žaklovino, saj je vendar vroče? Kasneje, ko so turisti odšli, je sedel na svoj prostor na pločniku in si snel žaklovino. Imel je polna, okrogla lička in tak pač ni mogel vzbujati usmiljenja pri tujcih, zato se je pred vsakim beračenjem spretno maskiral.

Na deželi v bolj odročnih krajih denar izgubi veljavo. Otroci tudi tam beračijo, za-

njali mlajše in slabotnejše. Le mala deklica je ves čas vztrajno stala poleg mene. Pod pazduho je držala že precej oguljeno knjigo.

»Pen, Pen,« je ves čas ponavljala.

»Cajna,« sem ji dopovedoval.

Toda deklica me je še kar

Srečko Šrot

naprej gledala s prosečimi očmi. Bila je drobne postave in očitno jo je ostala družina že večkrat odrinila in ostala je brez tako želenega svinčnika.

Spomnil sem se, da imam

v nahrbtniku še kemični svinčnik z uro, ki mi ga je podaril prijatelj še v Celju. Začel sem odpirati nahrbtnik in brž se je okrog mene nabrala vsa družina. Vedeli so, da bo nekaj zanje. Roke so se stegovalle k meni in malo deklíč so spet odrinili. Toda z očmi sva se sporazumela in hvaležno je ugotovila, da bo ona tista srečna lastnica kemičnega svinčnika. Komaj sem se prebil skozi gručo in ji v roke stisnil svinčnik. Zdelo se je, kot da je dobila največje bogastvo na tem svetu in še dolgo potem, ko smo odšli po hribu navzgor, je hvaležno gledala za nami...

Droben pastirček je tekal za bivolom in ga naganjal v stajo. Pridružila se mu je še malo starejša pastirica. Sakpa, majno pastirsko naselje, kakšno uro hoda nad Simigaonom.

Bil je že mrak, ko sva se z Bojanom pridružila trem malim pastirčkam v staji. Na ognjišču je vzplapolal plamen, kmalu so prišli še pastirčki iz sosednjih staj, zakaj gostje so tam gori kaj redki, zato pa toliko bolj zanimivi. Po skromni, preprosti večerji so deklice zapele, najstarejša pa je zaplesala ob ognju. Kasneje so natresli nekaj šal, ki jih midva seveda nisva razumela, toda vzdusje, to preprosto idilično življenje nama je sedlo v srce, da ga še dolgo ne bova pozabila.

Zjutraj, že ob svitu, so pastirčki nagnali živino na pašo, potem pa so jo mahnil v dolino. V šolo.

Tako lepo se mi je zdelo življenje teh preprostih, večinoma revnih ljudi. Toda za nas je vse skupaj idilika, za njih, tudi za male pastirčke s Sakpe, pa je to le del vsakdanjega boja za kruh, boja, ki je večkrat zelo trd in morajo v njem sodelovati tudi otroci že takoj potem, ko shodijo.

HIMALAJSKI DNEVNIK

imeli denarja) skoraj vsi za silo tolčejo angleško.

Slavko je v restavracijo povabil na večerjo dva mala nabriteža, ki sta nas nekaj časa spremljala na ulici in vztrajno zatrjevala, da sta »hungry« (lačna). Kako ponosno sta sedla za mizo poleg nas in gledala, ali so ju gostje opazili. Spila sta čaj, potem pa se lotila krožnika riža. Toda videlo se je, da je za njima že uspešen dan in da sta prišla v gostilno s polnimi želodčki. Toda kdo ve, morda jutri ne bosta našla kakšnega dobrega turista, da bi ju pogostil, zato sta se malo potrudila in pospravila vsak svojo porcijo.

Novembrsko sonce je kar

PIREDITVE

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Cetrtek, 29. dec. ob 13.: Vito Taufer: JAZ NISEM JAZ. 5. šolski abonma in izven.

Ob 17.: Vito Taufer: JAZ NISEM JAZ. 4. šolski abonma in izven. Gostuje Slovensko mladinsko gledališče iz Ljubljane.

Sreda, 4. jan. ob 17.: Publij Terencij Afričan: EVNUH. Abonma sreda in izven.

Cetrtek, 5. jan. ob 12.: Publij Terencij Afričan: EVNUH. Abonma Pedagoški šolski center.

Ob 19.30: Publij Terencij Afričan: EVNUH. Abonma cetrtek in izven.

Dom kulture Griže

V domu kulture v Grižah bo v petek, torej jutri ob 12. in 16. uri nastopila mladinska gledališka skupina DPD Svoboda iz Griž. Za otroke osnovne šole Griže in predšolske otroke krajevne skupnosti bodo uprizorili mladinsko igro Dedek Mraz in palčki.

Likovni salon Celje

V Likovnem salonu v Celju je odprta razstava slikarskih del mariborskih umetnikov. Na razstavi se predstavlja osem avtorjev, razstavo pa si lahko ogledate do 14. januarja.

Razstavljeni salon Rogaška Slatina

V Razstavnem salonu je odprta razstava akademskega slikarja Milana Lorenčaka. Razstavo si boste lahko ogledali do 15. januarja.

Weichelsbergerjev dvorec Laško

V razstavnih prostorih Weichelsbergerjevega dvorca si lahko samo še danes in jutri ogledate razstavo, na kateri se s svojimi deli predstavlja slikar in restavrator Viktor Povše.

Galerija Mozirje

Samo še danes in jutri si lahko v galeriji v Mozirju ogledate razstavo grafik in olj Petra Matka.

Avla Poslovnega centra GIP Ingrad Celje

V avli poslovnega centra Ingrad na Lavi razstavlja cikel novih grafik Jože Horvat-Jaki iz Nazarij. Razstavo si lahko ogledate do 15. januarja.

Knjižnica Titovo Velenje

V Galeriji knjižnice je odprta razstava novoletnih ilustracij Jelke Reichmanove. Razstavo si boste lahko ogledali do konca januarja prihodnjega leta.

Knjižnica Edvarda Kardelja

V avli knjižnice Edvarda Kardelja na Muzejskem trgu je odprta razstava z naslovom Zimski športi. Razstavo si lahko ogledate vsak dan v času, ko knjižnica posluje za bralce in sicer do 25. januarja.

Pokrajinski muzej

V Pokrajinskem muzeju je odprta razstava antičnih fresk. Razstava je za ogled odprta vsak dan razen ob ponedeljkih od 9. do 12. ure, ob sredah pa tudi popoldan od 14. do 16. ure in sicer do konca januarja.

Avla Razvojnega centra Celje

V avli Razvojnega centra v Celju je odprta razstava slikarja Jureta Šarlaha, ki si jo boste lahko ogledali do 14. januarja.

Pionirski dom Cvetke Jerinove Celje

V pionirskem domu Cvetke Jerinove je v teh dneh odprta razstava likovnih del učencev osnovne šole Slavko Šlander. Ogledali si jo boste lahko do 10. januarja.

Kulturni dom Trnovlje

Mladinska gledališka skupina kulturnoumetniškega društva Zarja iz Trnovelj bo danes ob 13.30 in ob 16. uri uprizorila veseloigro za otroke Conrada Seilerja Klavn in njegov cirkus. Predstavi bosta za nekatere osnovne šole iz Celja.

Dvorana Golovec Celje

V soboto, 31. decembra bo v dvorani Golovec od 20. do 4. ure zjutraj novoletno praznovanje z ansamblom Prizma ter gostom večera Marjanom Kraljem. Za obiskovalce so pripravili tudi presenečenje, srečelov, odprta pa bo tudi diskoteka.

Silvestrovanje na Bledu s TTG

V soboto, 31. decembra ob 16.30 uri bo iz Celja odpeljal proti Bledu silvestrski vlak. Silvestrovanje bo v Casinu Park hotela na Bledu, za zabavo pa bodo skrbeli ansambli Biseri iz Zagreba in člani kulturno umetniškega društva Zarja Trnovlje. Povatek z Bleda bo ob 4. uri zjutraj, prijave pa sprejema TTG Celje.

Kmetu noben hrib ni previsok

Kmečko delo je še vedno premalo vrednoteno

Anton Čec je že deset let kooperant Kmetijske zadruge Laško. Z družino živi v vasi Cimerno, ki je na višini 900 metrov in sodi v krajevno skupnost Jagnjenica. Ima 38 hektarov zemlje, od tega deset hektarov obdelovalne površine in 25 glav živine.

Kljub temu, da je kmet kooperant, mu največji del dohodka prinaša gozd. Čeprav si je pred leti zgradil lastni vodovod, ima zaradi suše še vedno težave z vodo.

O preskrbi vasi z vodo razmišljajo tudi na krajevni skupnosti. Naredili so projekt za vodovod, ki pa ni finančno izvedljiv. Po projektu bi vodovod stal 700 milijonov, kar je le nekoliko manj kot je stal vodovod za Radeče. Cena je tako visoka tudi zato, ker se za vodovod niso zavzeli vsi vaščani. Nekateri imajo namreč močno kapnico, ki jim za njihove potrebe povsem zadostuje. Tako Antonu Čecu ni preostalo drugega, kot da dovažajo vodo s cisterno. Vodo so mu vozili tudi gasilci.

Če zanemarimo ta problem, je Anton Čec zadovoljen kmet. Ne čuti potrebe, da bi si iskal dodatnega zaslužka v tovarni. Ne moti ga, da mora večino kmečkih opravil opraviti ročno. Sodelovanjem s kmetijsko zadruzo in z gozdnim gospodarstvom je zadovoljen. Ni pa brez želja. Rač bi si popravil hišo in izplačal posojila, ki mu tega ne dovoljujejo.

O razširitvi kmetije ne razmišlja, ker je pri hiši premalo delovnih rok. Ima dva otroka in šestletni sin se že zanima za kmetovanje. O tem ali bo ostal na kmetiji ali

ne, je še prezgodaj govoriti. Kot večina kmetov je tudi on nezadovoljen z nenehnim spreminjanjem cen in pravi: »Kmečko delo je še vedno premalo vrednoteno.« V. E.

Gospodarno kmetovanje

Piše Franc Potočnik, dipl. kmet. inž.

Krmni obroki za krave molznice (2)

Ugotovili smo, da nam 600 kilogramska krava lahko da poprečno okoli 13 kilogramov mleka iz osnovne krme, če pokladamo dnevno 25 kilogramov koruzne silaže, 8 kilogramov srednje dobrega sena, 15 dekagramov UREE in 10 dekagramov bovisala. Pri intenzivni pridelavi mleka se s takšno mlečnostjo vsekakor ne moremo in ne smemo zadovoljiti. Postavlja se vprašanje, kako ob omenjenih količinah osnovne krme povisati dnevno količino pridelanega mleka po kravi.

Ob večji količini koruzne silaže v krmnem obroku za krave molznice dodajanje koruze ali pesnih rezancev ne pride v poštev. S tema energetsko bogatima krmiloma namreč še bolj razširimo beljakovinsko razmerje, ki smo ga v osnovni krmi že bili prisiljeni zoževati z dodajanjem UREE. Ob omenjeni

osnovni krmi lahko torej mlečnost povisamo le na račun koncentratov, ki vsebujejo 18 odstotkov beljakovin. Takšna krmila imajo v enem kilogramu okoli 650 škrobnih enot in približno 14 odstotkov prebavljivih surovih beljakovin. To morajo biti predvsem prave beljakovine (v teh krmilih ne sme biti UREE, če smo jo že dodali v osnovno krmo), katerih prebavljivost je okoli 75-80 odstotkov.

Iz osnovne krme bi v našem primeru krava zaužila dnevno okoli 2,5 kilograma suhe snovi na 100 kilogramov žive teže. Dodali bi lahko še okoli 3 kilograma močnih krmil, ne da bi se zmanjšala konzumacija osnovne krme. Poglejmo, koliko hranilnih snovi bi žival zaužila in kakšno proizvodnjo mleka lahko pričakujemo.

Krmni obrok II

Krmilo	kg	% suhe snovi	SV	%PSB	suha snov (kg)	SE	PSB (g)
koruzna silaža	25	30	18	1,4	7,5	4.500	350
seno	8	85	30	5,5	6,8	2.400	440
UREA	0,15	100	-	200	0,15	-	300
Bovisal	0,10	100	-	-	0,10	-	-
koncentrat	3	90	65	14	2,70	1.950	420
					17,25	8.850	1.510

Izračunan krmni obrok vsebuje 8.850 SE in 1.510 gramov prebavljivih surovih beljakovin. To zadošča pri 600 kilogramov teži kravi za dnevno proizvodnjo

okoli 20 kilogramov mleka. Iz dodatnih 3 kilogramov kvalitetnih močnih krmil dobimo torej dodatnih 7 kilogramov mleka dnevno.

Kako bomo gnojili na travnatem svetu?

Dandanes je težko svetovati, kako gnojiti na travnatem svetu. Zelo negospodarno bi bilo zahtevati gnojenje travnikov, ki jih dvakrat kosimo. Takšen pridelealec bi namreč metal denar skozi okno, saj bi ob pozni prvi košnji pospravil s travnika slamo namesto hranilnih sestavin, ki jih potrebujejo živali za tvorbo mleka in mesa.

Izbira ustreznega gospodarjenja na travnatem svetu je odločilnega pomena. Vemo namreč, da vremena ne moremo spreminjati po naši volji, ampak moramo pridelovalne ukrepe prilagajati vremenskim razmeram. Tako ne bi smeli košnje uravnavati po lepem vremenu, ampak po rasti trave. To pa pomeni, da bi se morali v večini primerov čimprej odpovedati sušenju prvega odkosa na tleh in namesto tega izbrati siliranje uvele trave, sušenje na sušilih ali dosuševanje; tam kjer so strnjena zemljišča, pa urediti čredinsko pašo živine.

Pravilnemu spravlju pridelkov s travnatega sveta mnogi pridelovalci še niso namenili dovolj pozornosti. Zato na takih kmetijah tudi gnojenje travnikov ni smotno. Kdor gnoji dvokosnim travnikom, ne more izkoristiti ugodnih učinkov gnojenja. Na travnatem svetu se namreč ruša zelo hitro izboljša, če jo gnojimo. Toda večji in boljši pridelek, ki ga dosežemo z gnojenjem, moramo znati tudi pravočasno in skrbno pospraviti.

Ko se odločimo za primeren spravlju pridelka s travnatega sveta, smo pred vpra-

je dobrega spral dež, se ne more primerjati s tono mrve, ki smo jo v istem mesecu spravili že z drugo ali tretjo košnjo in jo dosušili pod streho.

Zato velja, da je gnojenje z rudninskimi gnojili na travnikih pri količnej strokovni rabi gospodarno. Hkrati je treba upoštevati tudi ugotovite, da je uporaba gnojil nezamenljiva osnova vsakega intenzivnega gospodarjenja na travnatem svetu, ki je poglavitni vir krme za živino.

JOŽE GUZELJ

šanjem, kako gnojiti. Najprej moramo vedeti, da hlevski gnoj ni nujno potreben za ohranjanje rodovitnosti travnatega sveta. Če ga nimamo dovolj, ga raje trosimo po njivah, na travnikih pa uporabljamo rudninska gnojila. Občasno pa je tudi gnojenje s hlevskim gnojem priporočljivo zaradi sledovnih elementov, ki jih ni v rudninskih gnojilih. Na travnatem svetu s hlevskim gnojem samo nadomestimo hranila, ki bi jih lahko dodali z rudninskimi gnojili. Kolikor namreč gnoj vsebuje rastlinskih hranil - dušika, fosforja in kalija -, za toliko lahko zmanjšamo odmerke rudninskih gnojil.

Ce se odločimo za gnojenje travnikov z rudninskimi gnojili, si ne bi smeli dovoliti manj kot tri košnje. Če vključimo še pašo, lahko najbolje izkoristimo travno rušo. Za gnojenje takih travnikov uporabljamo lahko gnojilo NPK 6:26:26 ali 10:30:20. Okrog 800 kg/ha takega gnojila potrosimo pred začetkom obraščanja travne ruše spomladi. Po vsakem odkosu ali paši pa gnojimo še z gnojilom KAN, in sicer okrog 150 kg/ha. Čim prej ko kosimo, se pravi, kolikor mlajša je mrva ob spravlju, toliko več dušika moramo potrositi na takem travniku.

Ce primerjamo stroške za gnojila in vrednost z gnojili povečanega pridelka, se gospodarnost vlaganj v gnojila izkaže ugodna. Odvadiati se bomo namreč morali ocenjevati pridelke na travnikih po količini pridelane mrve. Tona mrve, ki smo jo pokosili na travniku julija in nam jo

ODKUPUJEMO SVINJSKE KOŽE PO 80 DIN ZA KG
TER OSTALE KOŽE PO UGODNIH CENAH

KALČKO

nadev iz pšeničnih kalčkov

Neto
500 g

MERX

Oreh daje okus mnogim dobrotam. Prav tak okus jim daje KALČKO - praženi pšenični kalčki, ki so lažje prebavljivi, hitreje pripravljeni in mnogo cenejši.

Naravno zamenjajte z naravnim!

IZ ŽIVLJENJA IN DELA DELAVCEV ZAPOSLENIH PRI SAMOSTOJNIH OBRTNIKIH V OBČINAH REGIJSKEGA SKLADA ZA DOPOLNILNO IZOBRAŽEVANJE

Ob zaključku leta

Vse bolj hitimo in se trudimo, da bi še v teh zadnjih trenutkih iztekajočega se leta postorili tisto, kar nam pač tekom leta ni uspelo oziroma nismo imeli za potrebno. Tako lahko ocenjujemo tudi delo sklada za izobraževanje delavcev na področju samostojnega osebnega dela občin območja Celja, ki jih sklad vključuje v svojo dejavnost.

Ze drugo leto zapored lahko ocenjujemo, da še vedno na tem zelo pomembnem področju nismo dosegli uspehov, katerih realizacija je naloga sklada. Vsem nam je jasno, da je sklad in sredstva, ki se zbirajo za namene vseh oblik izobraževanja delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih izključno organiziran in deluje v interesu, da bi se delavci, ki so zaposleni pri samostojnih obrtnikih izobraževali v korist boljšega razvoja obratovalnice, kjer so zaposleni in pa v korist boljšega socialnega stanja delavca, ki bi si z izobraževanjem pridobil izobrazbo. Z bojaznijo se sprašujemo, zakaj je pri samostojnih obrtnikih še vedno skoraj polovica delavcev brez ustrezne strokovne izobrazbe oziroma brez vsakršnega poklica. To vprašanje bi si moral zastaviti vsak posameznik, ki spada v to kategorijo delavcev in pri sebi razčistiti zakaj mu teoretično in strokovno izobraževanje ne pomeni nič oziroma zakaj ne sprevidi, da je tudi njemu izpopolnjevanje potrebno. Zavedamo se, da je vsak posameznik tako ali drugače zavzet pri svojem delu, da vsakemu posamezniku tempo življenja v današnjem času jemlje tudi obilico prostega časa, vendar kljub temu ne smemo zanemariti dejstva, da nam je ob tem razvoju in prehodu naše družbe iz nerazvite v industrijsko razvito družbeno ureditev še kako potrebno znanje, da bomo takšen razvoj tudi obdržali.

Povsod, kjer je to možno, pa najsi bo v Novem tedniku, ki ga imamo za svojo obliko obveščanja, na članskih sestankih OOSZ delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih, kot tudi na občini občin zborih Osnovnih organizacij Zveze sindikata, v obliki raznih anket, ki so bile dostavljene osnovnim organizacijam ZS delavcev pri obrtnikih in obrtnim združenjem občin, ki zajemajo delo sklada, so bile dane pobude, ponudene možnosti ter oblike izobraževanja oziroma iskani interesi, ki bi se želeli ali pa jim je potrebno izobraževanje. Kljub temu, da so te pobude rodile določen interes in se delavci javljajo s svojimi željami, je vendarle število uporabnikov naših namenskih sredstev še zmeraj zdaleč premalo.

Ko ocenjujemo informiranost delavcev lahko rečemo samo, da je še zdaleč preskromna, kljub temu, da je bil napravljen korak naprej. Poleg tega pa lahko ugotovljamo, da je tudi interes delavcev po informiranosti prešibak oziroma marsikdo še tisto, kar smo ponudili, niti pogledal ni, še manj pa, da bi prečital.

Ko takole ocenjujemo našo dejavnost, seveda ne smemo izrekat samo kritike, temveč so pomembnejša dejstva, da se aktivnost razvija v pozitivno smer. Predvsem moramo pri naši oceni pohvaliti posameznike, delavce kot tudi samostojne obrtnike, da so s svojo aktivnostjo vendarle pripomogli k delu sklada za izobraževanje ter pripomogli k aktivnejšemu delu osnovnih organizacij ZS delavcev pri samostojnih obrtnikih, ki je v vsakem kraju in na vsakem mestu prva, ki s svojim delom zagotavlja pogoje kvalitetnejše organiziranosti in delovanja sklada za izobraževanje.

Težko preštejemo koliko besed »sklad« in »izobraževanje« je v teh kratkih vrsticah izrečenih. Zakaj tako? Kaj je sklad in kaj je izobraževanje je lepo zapisano v X. poglavju od 99. do 108. člena Kolektivne pogodbe o delovnih razmerjih med delavci in samostojnimi obrtniki, ki jo je sklad zagotovil ter tudi organiziral dostavo za vsakega delavca, ki je zaposlen pri samostojnem obrtniku v občinah Celje, Mozirje, Sentej, Šmarje pri Jelšah, Velenje in Zalec.

Kot je Zakon o združenem delu zakonski akt delavcev združenega dela in organizacij, tako je kolektivna pogodba enakopravni zakonski akt za urejanje medsebojnih dolžnosti in pravic med samostojnimi obrtniki in delavci, ki so pri njih zaposleni. Ker na področju samostojnega osebnega dela ni drugih aktov (pravilnikov, statutov in slično) je tem bolj pomembno, da vsak izmed prizadetih, se pravi delavec in obrtnik, to kolektivno pogodbo pozna v podrobnosti in se le-te tudi dosledno drži. Če bi bilo tako, potem bi vsak posameznik hitro ugotovil, da mu ponudene možnosti po izobraževanju ne dajejo samo ugodnosti temveč, da te možnosti vsakega posameznika tudi zavezujejo. To se pravi, da je delavec v obratovalnici dolžan stremeti po dodatnih znanjih, se izpopolnjevati in se stalno učiti na delu, za delo, ob delu, skratka vsak trenutek hlepeti po novem znanju, ki bo dalo boljše rezultate in odrezalo za jutri lepši kos kruha.

Komur bo ta skromna ocena ob zaključku letošnjega leta vendarle dala raznišljati in mu vžgala iskrico težnje po dodatnih znanjih, naj si sam, če organizirano ne zna, potem osnovne organizacije ZS ali delodajalca oziroma združenja obrtnikov poišče mesto, kjer bo dobil dodatne informacije. To mesto pa je delegat, ki dela v organih sklada za izobraževanje ali pa strokovna služba, ki ima sedež v Žalcu, Levstikova 2 tel.: 710-886.

Kdor med temi napisanimi vrsticami ne bo našel besede, ki bi bila namenjena tudi njemu, naj to prenese na svojega delovnega sotočarja, mu priporoča in ga nenazadnje tudi vzpodbudi k izobraževanju v vsaki obliki, pa najsi bo to za pridobitev kvalifikacije, specializacije, druge oblike strokovnega izpopolnjevanja kot tudi udeležbe na strokovnih ekskurzijah.

Za poklic možnosti po starih programih

V sodelovanju s Srednjo šolo »Borisa Kidriča« Celje je strokovna služba Sklada za izobraževanje delavcev na področju samostojnega osebnega dela v celjski regiji poiskala možnosti izobraževanja in pridobitve poklicne strokovne izobrazbe še po starih programih.

Usmerjeno strokovno izobraževanje je s korakom naprej spremenilo bivšo obliko izobraževanja za poklic s sodobnejšimi posegi katere pa še vedno (predvsem samostojno osebno delo obrtniki) težko razumejo in sprejemajo. Še zmeraj se usmerjenemu izobraževanju očita, da je bila bivša oblika - vajeniška doba in šolanje poklicnih kadrov uspešnejša in je dala predvsem za obrtništvo kvalitetnejše kadre.

Kljub takšnim in drugačnim očitkom se sistem usmerjenega izobraževanja ne bo bistveno spreminjal. Spremenil se bo pa seveda v tem, da bo pridobitev poklica po starem programu izobraževanja z 31. 8. 1986 povsem onemogočena. To se pravi, da so do tega datuma še vendarle možnosti, da si delavec, ki je v preteklosti obiskoval poklicno šolo in ni dokončal katerega izmed razredov ali ni opravil zaključnega izpita za poklic za katerega se je »kot vajenec« učil, da po sistemu TAKO IMENOVANE PREKVALIFIKACIJE v obliki diferencialnih izpitov pridobiti določeno strokovno izobrazbo.

Da zadevo poenostavimo in pojasnimo v bolj domačem jeziku to izgleda takole: vsakdo, ki se je že v preteklosti učil za poklic ali pa bi tudi sedaj želel pridobiti poklic in je zaposlen pri samostojnem obrtniku (to velja tudi za

združeno delo), se zgledi na Srednjo šolo »Borisa Kidriča« v Celju (to velja tudi za druge šole enakega statusa), prijavi izpite, ki mu še manjkajo da bi lahko opravil zaključni izpit za poklic, oziroma katero kvalifikacijo bi rad v obliki samoizobraževanja pridobil. Delavec, ki se je odločil za tako obliko izobraževanja, dobi na šoli navodil česa se mora naučiti in kdaj bo opravljal izpit za posamezni predmet. Na podlagi skript se bo doma pripravil in v postavljenem roku opravljal tudi izpite.

Na šoli »Borisa Kidriča« v Celju si je možno s tako imenovano prekvalifikacijo v obliki polaganja diferencialnih izpitov pridobiti strokovno izobrazbo za naslednje poklice:

NA BIVŠI AVTOMEHANSKI ŠOLI:

- dokončati ali pridobiti poklic avtomehnika
- dokončati ali pridobiti poklic voznik - avtomehnik

NA BIVŠI POKLICNI KOVINARSKI ŠOLI:

- dokončati ali pridobiti poklic klepar (stavbni klepar)
- dokončati ali pridobiti poklic klepar (avtomobilski klepar)
- zlatar
- optik
- graver
- paser
- urar

NA BIVŠI OBLAČILNI POKLICNI ŠOLI:

- dokončati ali pridobiti poklic:
 - šivilja
 - krojač
 - konfektionar
 - krznar

NA BIVŠI FRIZERSKI ŠOLI:

- dokončati ali pridobiti poklic:
 - moški in ženski frizer
 - moški frizer
 - ženski frizer

NA BIVŠI PROMETNI ŠOLI:

- cestno-prometni tehnik

Srednja šola »Borisa Kidriča« v Celju nudi tudi možnosti izobraževanja OB DELU po vseh programih srednjega usmerjenega izobraževanja (pridobitev poklica na:

- cestno prometni usmeritvi
- tekstilno-tehnoški usmeritvi in
- usmeritvi za osebne storitve - frizerstvo

Seveda imajo do takšne oblike izobraževanja vsi, ki so se pred sprejetjem Zakona o usmerjenem izobraževanju oziroma do njegove uveljavitve to je do 7. maja 1980 začeli izobraževati v šolah za poklicno izobraževanje z ureditvijo učnega razmerja in v srednjih šolah ali se izobraževali v izobraževalnih organizacijah za izobraževanje odraslih, pravico, da začeto izobraževanje po starih programih lahko nadaljujejo in končajo. V kolikor pa komu začeto izobraževanje ne odgovarja (da je zgrešil smer), lahko izobraževanje nadaljuje pod istimi pogoji po drugem starem programu (in tudi šoli) z opravljanjem diferencialnih izpitov.

Organi sklada želijo s tem opozoriti, da je stara oblika izobraževanja za poklic ali pridobitev srednje šole še zmeraj mogoča, če bo izobraževanje v interesu delavca in obrtnika pa bo sklad poravnal tudi vse stroške.

Vse informacije in več o tem boste lahko dobili na šoli »Borisa Kidriča« ali pa na sedežu sklada Levstikova 2, Zalec, tel.: 710-886.

Delovno razmerje med delavcem in obrtnikom

Zanimiv in koristen seminar, ki ga pripravljata Sklad in sodišče Združenega dela

Sklad za izobraževanje delavcev pri samostojnih obrtnikih v celjski regiji je v dogovoru s sodiščem Združenega dela v Celju dogovoril izvajanje seminarja, ki bo obsegal sledeče teme:

- prikaz normative ureditve delovnih razmerij delavcev pri samostojnih obrtnikih;

- praktično urejanje delovnega razmerja ter

- pregled sodne prakse pri Sodišču združenega dela Celje v obdobju 1981-1983 s področja urejanja delovnih razmerij med delavci in samostojnimi obrtniki.

Seminar bo v obliki dveh predavanj v popoldanskih urah in bo trajal 2 do 3 ure. Na seminarju bodo predavatelji tudi odgovarjali na vprašanja slušateljev ter vsa vprašanja z odgovori strnili v enotno brošuro, ki bo slušateljem v pomoč.

Sindikata delavcev zaposlenih pri obrtnikih je na delovni konferenci ocenil delo v letu 1983

Sindikata delavcev, ki je v celjski regiji po številu zaposlenih največji, saj je v letošnjem letu bilo zaposlenih 732 delavcev, v 667 obratovalnicah, je ocenil, da je bilo delo osnovne organizacije dobro in glede na to sprejel smernice za prihodnje leto.

Zelo razveseljujoč je podatek, da se je v letošnjem letu povečala zaposlenost pri obrtnikih kar za 6%, kar je eden največjih procentov v slovenskih občinah. Seveda je nekaj tega zaposlovanja šlo tudi na račun novih obratovalnic, ki so se v celjski občini povečale za 5%. Kako pomembno vlogo igra celjski sindikat delavcev zaposlenih pri obrtnikih pri oblikovanju socialne varnosti teh delavcev je dokaz v spremembah slovenske kolektivne pogodbe, kjer je veliko število sprememb bilo danih prav na pobudo delavcev celjske občine. Poleg tega pa je sindikat vedno zastopal stališče in v smislu tega tudi deloval, da morajo biti delavci pri obrtnikih izenačeni z delavci v združenem delu.

Danes že lahko trdimo, da smo pri tem v marsičem že uspeli, kar kaže tudi primer reševanja stanovanjskih vprašanj. Tako smo uspeli letos kupiti 3 stanovanja in eno garsonjero, razdelili za 150 starih milijonov kreditov, preko solidarnostnega sklada rešili 3 delavce, 7 delavcem pa smo z začasno dodelitvijo sob ali starih stanovanj omogočili rešiti trenutno stanovanjsko stisko.

Ker je sindikat teh delavcev zadolžen da opravlja za svoje člane tudi vse tisto kar je v združenem delu naloga samoupravnih organov je seveda za to ta sindikat neposredno prisoten v razreševanju sporov, organiziranju letnega oddiha, izobraževanja, kot tudi vsakoletnega dogovarjanja o osebnih dohodkih v obratovalnicah. Seveda pa to zahteva od sindikata nenehno preverjanje svojega dela in na tak način dokazovanja svoje sposobnosti, kar je pogoj za večanje članstva osnovne organizacije, to pa je tudi dokaz zaupanje delavcev v svojo osnovno organizacijo.

Sklad za izobraževanje delavcev na področju samostojnega osebnega dela v celjski regiji

Želi delavcem in samostojnim obrtnikom, Osnovnim organizacijam ZS ter Obrtnim združenjem, Občinskim svetom-ZS, ZSS Medobčinskemu svetu območja Celja ter Medobčinski gospodarski zbornici območja Celja

srečno, zdravo in uspešno polno Novo leto 1984, v želji za še večjim sodelovanjem.

Rudi German

Anica Lončar

Mateja Šuligoj

Janez Lekše

Niko Marovt

Cveto Hribar

Janez

Ivanka Šketa

Jože Krivec

Pavlina Klančnik

Stane Prepadnik

NOVOLETTNI SPREHOD MED SPOMINI IN ŽEL

Rudi German, oddelkovodja pri proizvodnji hladilnikov v Gorenje TGO: »Letošnje leto je za nas vse prelomno, saj smo končno izrekli med drugim tudi besede, kaj hočemo in želimo s Körtingom, ki nam zadaja največ neprijetnih težav. Posledice nismo zlasti delavci v neposredni proizvodnji. Upam, da smo z letošnjim delom dokazali, da lahko optimistično razpoloženi pričakujemo tudi prihodnje leto. Z delom bomo povečali proizvodnjo, vendar mora to delo biti opravljeno kvalitetno. Prepričan sem, da se bomo z elanom, ki smo ga pokazali v zadnjih letošnjih mesecih in ob pripravljenosti zunanjih sodelavcev v nekaj prihodnjih letih izkopal iz težav. Smo na dobri poti!«

Anica Lončar, zdravnica iz Rogatca: »Za letošnje leto je značilno pomanjkanje nekaterih materialov iz uvoza, tudi vseh zdravil bolnik ni mogel dobiti. Zdi se mi, da je frekvenca obolenj upadla, ljudje niso prišli za vsako malenkost k zdravniku, vzrok pa je tudi participacija, ki je za nekatere previsoka. Letos je v Rogatcu tudi občutno padla nataliteta. V prihodnjem letu si želim čim manj administrativnih opravil, sicer pa se nam z novimi obrazci obetajo le izboljšave. Več časa bomo imeli torej za bolnika.«

Janez Lekše, vodja elektro vzdrževanja v TE Šoštanj: »Letos smo delali preko vseh normalnih možnosti, vendar smo vzdržali. To je uspeh, na katerega smo ponosni. Med obratovanjem je naša naloga, da zasledujemo delovanje vseh elektro naprav in da sproti odpravljamo morebitne napake. Če pride do zaustavitve bloka, moramo poskrbeti, da okvaro čimprej odpravimo. Prihodnje leto bo za vzdrževalce izredno naporno. Vsaki dve leti imamo večje remonte blokov in to bomo opravili prav prihodnje leto, ko bomo »prečistili« kar štiri bloke. Dela bodo potekala približno štiri mesece, izmenično seveda. Če pa se bo začel topiti sneg v naših gorah bomo zaustavili naenkrat vse štiri bloke (peti bo še delal) in poskušali remontna dela opraviti do sredine julija. Težko je zdržati takšen tempo, kot je bil letos. Tudi konj po vseh naporih rabi počitek, obnovo in hrano. Tudi mi jo.«

Niko Marovt, župnik v Kozjem: »Prav je, da smo letošnje leto preživeli, zato bi raje govoril o letu, ki prihaja, kajti, če bi se preveč oziral nazaj, bi se lahko spotaknil. V Novo leto moramo stopiti z odločnejšim korakom. Ne »mi«, »vi«, ampak vsi. Vsi si moramo prizadevati, zavedati se, da ne moremo stati na bregu. V vodi smo in treba je splavati.«

Mateja Šuligoj, učenka 8. c na radeški osnovni šoli. V šoli mi gre dobro, najraje pa imam likovni in tehnični pouk, ker rada rišem. Zato sem se odločila, da se vpisem na industrijsko oblikovalno šolo v Ljubljani. S tem so se strinjali tudi strokovni delavci za usmerjanje vpisa. Moja največja želja je, da

prihodnje leto opravi sprejemne izpite na tej šoli. Želim si tudi, da ne bi bilo vojne. Mislim, da si to vsi najbolj želimo.«

Cveto Hribar, delavec v Cementarni Zidani most: »Čeprav je bilo to težko leto v katerem je stabilizacija okrnila sredstva za marsikatero investicijo, so na srečo ljudje v naši krajevni skupnosti še vedno pripravljene s prostovoljnim delom in z lastnimi sredstvi podpreti nujne investicije. Tako smo uspešno zaključili akcijo za izpopolnitev telefonskega omrežja, prihodnje leto pa bomo popravili glavno cesto. Uspešno je bilo leto tudi za našo temeljno organizacijo, kjer uredimo sanacijski program. Izgube so manjše, manjši so materialni stroški, za transport, elektriko. Prihodnje leto bo še nekaj težav, vendar menim, da smo na poti, ki nas bo pripeljala v boljši ekonomski položaj.«

V zasebnem življenju pa si želim, da bi me mami imela še dolgo rada.«

Janez Poličar, direktor Kongrada iz Slovenskih Konjic: »V zadnjem obdobju se gradbeništvu ni najbolje pisalo. Poglejte, delamo po cenah izpred enega leta. In medtem ko se vse draži, nam podražitev nihče ne priznava. Letošnje poslovno leto ne bomo zaključili z izgubami, čeprav v primerjavi z drugimi firmami v občini najslabše. Kaj naj si obetamo od prihodnjega leta? Da ne bi bilo slabše! Ker smo majhno gradbeno podjetje, delamo v glavnem v domači občini in razumljivo je, da je naše poslovanje odvisno od investicij drugih. In ker so le-te za prihodnje leto v naši občini kar smelo zastavljene upamo, da bomo imeli delo tudi v naslednjem letu.«

Ivanka Šketa, delavka v tovarni nogavic: »V Novem letu si želim predvsem zdravja, že zato, ker sem bila precej časa bolna. Želim pa si tudi, da bi cene ne rastle tako hitro, da bi v tovarni imeli dovolj dela, saj če bo delo, se bo tudi živeti šlo dalo. Velika želja nas vseh pa je, da bi v svetu vladal mir, čeprav na to mi »mali« ljudje ne moremo prav nič vplivati.«

Pavlina Klančnik, upokojenka: »Z vsem sem zadovoljna, kar se je zgodilo v preteklem letu. Tudi pokojnino imam tolikšno, da lahko živim, čeprav si moram dodatno hrano kupiti, ker imam sladkorno bolezen. Osebe v domu je prijazno in prav nič se nad življenjem ne morem pritožiti.«

Novo leto naj mi prinese še več sreče kot prejšnje, zlasti pri reševanju križank. Želim si tudi, da ostanem tako zdrava kot sem bila doslej. Na splošno pa si želim, da bi ostalo življenje vsaj tako kot je bilo lani, da se ne bi slabšalo.«

Marija Voglar, prodajalka na celjski tržnici: »Letos je bila kupna moč za polovico manjša kot prejšnja leta. Prodajam že vrsto let, čeprav nisem kmetica, vendar, če bo šlo tako naprej, se najem zemlje, kjer gojim vrtnino, ne bo izplačal.«

Ljudje natanko preračunajo, predno kaj kupijo, včasih tega ni bilo. Kupujejo najbolj osnovne stvari za preživljanje, za vse ostale nakupe, pa temeljito premislijo.

V prihodnjem letu pričakujem, da bo še slabše. Cene se divje dvigajo, to se pa poznata tudi pri kupcih, ki bodo še bolj gledali na vsak dinar. Česa največ prodam? Repe in zelja, to je osnovna hrana Slovencev, čeprav tudi tema dvema artikloma cena raste. Najbrž bom obojega tudi v prihodnjem letu največ prodala. Ljudje tudi sami vedno več pridelujejo zelenjavo, ki je iz dneva v dan dražja. Narod ve, kaj mora narediti, če se znajde v s tiski.

Upajmo vseeno, da nam bo enkrat le bolje!«

Mihael Vuherer, visokokvalificirani ključavničar iz zreškega Cometa: »Z letošnjim letom sem zadovoljen, tako na svojem delovnem področju kot osebno. Bilo je naporno, stabilizacijsko. To že res. Se naslednje bo težko, potem pa upam, da bomo s skupnimi naporimi dosegli zastavljene cilje. Krepko bo treba poprijeti za delo in se, kljub težavam, ki so nam še obetajo, bolj optimistično vesti. Mislim, da smo sposobni dobiti bitko. Tudi majhne, drobne stvari nas lahko razveselijo.«

Berta Pečnik, kmetica iz Trnavce: »Kar v redu bi lahko ocenila iztekajoče se leto, če ne bi bilo proti koncu malo slabše, ko je bil mož v bolnišnici. Drugače pa smo kar dosti pridelali. Mož je zaposlen, nekaj smo zaslužili s prodajo mleka. Če smo v stiski, tudi nekaj posekamo, tako da se nimam kaj pritoževati. Res bi lahko marsikaj spregovorila o cenah gnojil in krmil, a to lahko čujete povsod. Vsi kmetje imamo namreč iste težave. Želim si, da bi letina tudi v prihodnje bila takšna kot letos, predvsem pa bi rada, da bi bilo v družini dovolj zdravja.«

Stane Prepadnik, obrtnik iz Mozirja: »Zame je bilo leto tako v zasebnem življenju kot tudi poslovno uspešno. Kot obrtnik, ki se ukvarjam s papirno galanterijo, sem imel veliko težav pri nabavi potrebnega materiala. Pomagal sem si s poznanstvi, pa seveda s celodnevним delom, saj le tako lahko kaj ustvariš. Mislim tudi, da lahko vsakdo, ki ima voljo do dela, to tudi dobi. Sam bi lahko letos še več naredil, če bi dobil delavca, veččega tiskarskega poklica, a takšnega v Mozirju ni.

Za prihodnje leto pa upam, da bo obrtništvo deležno tudi resnične podpore, tiste pomoči, ki jo razne resolucije in dogovori obljublajo že lep čas.«

Jože Krivec, gozdar iz Solčave: »Nisem preveč zadovoljen, saj je ob današnjih cenah delo gozdarjev preslabo plačano, vsaj v naši temeljni organizaciji, medtem ko ponekod za enako delo dobijo več. To vsakemu posamezniku seveda ni vseeno, saj vsi delamo v težkih pogojih, ob mrzli hrani! Tudi če normo vsi skupaj dobro presežemo, nagrade niso takšne, kot jih pričakujemo.«

V prihodnjem letu vendar ne vidim nič posojel ni. Odkar so li Nemci, za ureditev kršne družbene podj

Vida Čujež, kmet

»Naša kmetija je us glav živine, prihodn številu čim bolj zvi dinar k hiši, je to o letošnjimi prihodki hodnjem letu pa mis ge iz Slivnice pove številu živine. Gradil za silažo hrane nujno šanje pa je dobava i težko dobimo, cena dan dviga.

Naš velik up za p sin, ki se še šola na lo ju. Mladi so tisti, ki t k hiši in hkrati moder mi kmetijstvo na vas nost in če se pravilr nekaj iztržili. Usmerj našnjem času je nujn dneva v dan bolj.«

Zofija Retko, višja

letu, ki se izteka, nis uspeha, ki bi bil zani ni, s katerim sem in imela nikakršnih pre da nisem dosegla p sem zadovoljna s svoj delo, je vse prijetno. hodnje leto nimam, i ljudje bolj pošteno le želim zato, da bi imeli

Jaka Ratajc, predse

rence SZDL iz Šentju ker smo v letošnjem l dili invalidsko zavarov smo v delo vključili p pa zadovoljen z zadnj izvršnega sveta, ker š in družbenemu življenj ukrepi izredno neza njem letu bomo mora nosti standardu in živ ljudi. Marsikomu bo si tud, da bi se v nasle no obnašali stabilizaci

Jože Planinc, pred

sindikalnega sveta š smo šele v letošnjem t bilizaciji, pa je bilc kot sem pričakoval. V meli, v kakšnem pola naj bi bilo vsaj takšno bi uspešno nadaljeval in da bi ne bilo kakš takšnih ali drugačnih materialno in socialn z nizkimi osebnimi d

Marija Voglar

Mihael Vuherer

Berta Pečnik

Vida Čujež

Jaka Ratajc

Zofija Retko

Jože Planinc

...jčar

si rad uredil hišo, češnih možnosti, saj ni vojno hišo požaga- le nismo dobili nika- de.

z Vinskega vrha: rjena. Imamo enajst leto pa mislimo to a. Če pride kakšen pojenja živinoreje. Z so zadovoljni, v pri- no s pomočjo zadru- ji hleve in povečati omo tudi silos, ki je preben. Veliko vpra- netnih gnojil, katere se tudi iz dneva v

odobitev kmetije je etijski šoli v Sentjur- do prinesli napredek zirali skupaj z drugi- Na mladih je bodoč- usmerijo bodo tudi nost kmetijstva v da- ima bodočnost - iz

iličnica iz Celja: »V m doseglja nobenega v za javnost. Z obča- la postopek, nisem nemov. Kljub temu, membrnih uspehov, n delom. Če te veseli osebnih želja za pri- lim si le, da bi bili t so. Tega pa si ne manj dela.«

nik občinske konfe- ja: »Zadovoljen sem, u do neke mere ure- anje za kmete in ker recej mladih. Nisem mi ukrepi zveznega odujejo političnemu v celoti. Ljudje so z voljni in v prihod- posvetiti več pozor- enju naših delovnih rba pomagati. Želim njem letu vsi resnič- ko.«

sednik občinskega arje: »Zdi se mi, da tu zares začeli s sta- leto vseeno boljše, eli me, da smo dou- gu smo. Drugo leto t je bilo letošnje, da itko za stabilizacijo h večjih pretresov, sekakor pa moramo ščititi naše delavce odki.«

...be

Poletje

Edi Masnec

Štirje letni časi

Muhasto in drugačno od ostalih let tega stoletja je bilo letošnje leto. Če je zmanjkalo tem o valu podražitev, smo pa modrovali o vremenu.

Ko na koledarju se nismo obrni- li prvega lista leta 1983, je pred- vsem kmete presenetil prvi sneg in nekateri so morali svoje stare obveznosti poravnati v prvih po- mladanskih dneh. Julij in avgust nam bosta verjetno najbolj ostala v spominu. Menda že 30 let ni bilo tako toplo in ni padlo tako malo padavin. Prvič je takrat sušno ob- dobjje napovedalo energetska kri- zo, s kakršno se otepamo še danes. Kaj nam je preostalo drugega, kot

da se podamo v vrsto za hladno pivo. Pa vendar, jesen je dobro obrodila in branjeveke so pridno nosile svoje pridelke na trg. Veter in dež v oktobru, znanilca jeseni, sta jim včasih ponagajala in jim naložila težjo, daljšo vsakdanjo pot, nam pa morda za kakšen di- nar dražjo solato. Piko na i pa sta postavila zadnja dva meseca izte- kajočega se 1983. leta, kjer imajo kronisti zopet kaj pisati. Zaradi dolgih, skoraj tridesetih izredno hladnih in sušnih dni in rekordne količine padavin za mesec decem- ber, pa čeprav je deževalo le teden dni. Snega, ki ga ni padlo veliko, so bili otroci sicer veselji, a kaj, ko je kmalu skopnel.

Zima

Jesen

Pomlad

Ogrevanje na Hudinji

Na postavljeno vprašanje o slabem ogrevanju v Ulici Frankolovskih žrtev 15 dajemo sledeče pojasnilo.

Problem slabega ogrevanja v tem bloku je znan že vrsto let. Poskusi rešitev pa v preteklosti niso dali želenih rezultatov.

V začetku letošnje ogrevalne sezone smo načrtovali sistematičnejši pristop k reševanju tega problema. Želeli smo ugotoviti dejansko stanje ogrevanja oziroma neogrevanja stanovanjskih prostorov v tem objektu, vzroke za to, na osnovi tega pa predvideti ustrezne posege.

15. 11. 1983 je naša ekipa opravila ogled, da bi z meritvami temperatur in opazovanjem delovanja grelnih teles ugotovili, kaj se dejansko dogaja. Ali je vzrok negretja nezadostna prevodnost posameznih dviznih vodov, kar bi ugotovili z zapiranjem posameznih delov bloka, ali je problem v temperaturni regulaciji obeh vej hišne instalacije, ali pa morda dovod toplote v objekt preko toplotnega izmenjevalca ni zadosten?

Tistega dne je bilo ogrevanje v glavnem zadovoljivo. Ob tem pa je potrebno povedati, da imamo od 95 stanovanj pripombe o nezadostnem ogrevanju od 14 strank, pa tudi, da je ogrevanje v tem bloku dejansko slabše kot v sosednjih blokkih, kar je tudi razlog nezadovoljstva. Od navedenih štirinajstih strank pa imajo predvsem tisti v zgornjih nadstropjih ogrevanje na meji sprejemljivega.

O plačevanju ogrevanja bomo skupaj s stanovalci pripravili predlog kurilnemu odboru, da stranke, ki imajo nezadostno ogrevanje, plačajo le primeren delež stroškov ogrevanja.

Kot že rečeno, ogled ni dal pričakovanih rezultatov. Problem bomo poskusili rešiti z neposrednim napajanjem zadnje polovice kritične veje iz toplotne postaje. Sočasno bomo pregledali toplotni izmenjevalec in radiatorske priključke v kritičnih stanovanjih. S tem sicer ni

zagotovljeno, da bo stanje po opravljenem posegu zadovoljivo, pričakujemo pa izboljšanje.

Na koncu naj poverimo, da je oskrba s toploto v Celju, glede na razmere v katerih deluje, dokaj zadovoljiva. Ulica Frankolovskih žrtev 15 je eden redkih blokov, ne le na Hudinji temveč tudi v Celju, kjer ogrevanje ni zadovoljivo. Celovito in ažurno reševanje takih problemov pa zahteva ustrezno kadrovsko zasedbo izvajalca in zadostna finančna sredstva. Prav neizpolnjevanje navedenih predpostavk pa pogojuje parcialno in neučinkovito reševanje takih problemov.

IVAN JURAK,
Samoupravna stanovanjska skupnost, Celje

Neupravičena podražitev

Na RTV in v časopisu je bila pred mesecem in pol objavljena podražitev potniškega avtobusnega prometa za 16 odstotkov.

Na relacijah Celje - Strmec, Celje - Višja vas, Celje - Ivenca in še na nekaterih drugih je bila stara cena avtobusne storitve 19 dinarjev. Po novem je cena kar okroglih 30 din. To je podražitev za celih 57 odstotkov, kar je za 41 odstotkov več od dovoljene zakonite podražitve. Po ceniku bi smela stati vozovnica 23 dinarjev.

Predlagam, da pristojna inšpekcijska služba preveri pri Izletniku uporabo novega cenika in oddaljenosti v njihovih cenikih.

BOJAN SEŠEL,
Višnja vas

Uredništvo: Da je podražitev, o kateri je govora res visoka ni dvoma. Vprašanje pa je, ali je potrditev novih cen, ki naj bi bile 16 odstotkov višje za le medmestni promet. Na vsak način se strinjamo z vašim predlogom inšpekcijam, Izletnik pa naprošamo, da da tudi svoje pojasnilo. In, če bo šlo, ob tem še odgovore na preostalih šest vprašanj, ki jih Izletnik še dolguje tej rubriki in javnosti.

O redukcijah

Vsi vemo, da je v naši državi precejšnje pomanjkanje električne energije, zaradi česar so potrebne tudi občasne redukcije v Sloveniji. V republiki je bilo dogovorjeno, da bodo te vsak drugi dan od 20. do 23. ure, če se občasno ne bomo obnašali varčno. Očitno pa v Celju varčevanje velja samo za gospodinjstva, medtem ko javna razsvetljava velikodušno troši dragocene kilovate. Vsa cestna in ostala javna razsvetljava gori v »polnem sijaju« in nikomur ne pride na misel, da bi jo zmanjšal vsaj za polovico. Dovolj bi bilo, če bi na cestah in drugih javnih mestih gorela vsaka druga svetilka. Pod našim bliskom na zelenici gorijo vse svetilke vso noč. Človeku se zdi res neumno, da mora zvečer sedeti v temi, medtem ko je na dvorišču bloka svetlo kot podnevi. Upravičeno se lahko vprašamo, kaj je Elektro Celje (ali tisti, ki je za to zadolžen) storilo, da bi se prekomerno in razkošno trošenje elektrike omejilo na najnujnejše.

Očitno pri nas velja stabilizacija in redukcije samo za nekatere.

JANEZ KOLMAN,
Celje

Uredništvo: Četudi redukcij vsaj začasno ni več, je vprašanje povsem na mestu in pridružujemo se mu tudi mi s prošnjo, da Elektro odgovori, zakaj toliko razkošja pri javni razsvetljavi.

Razstava ročnih del

Osnovna organizacija ZSMS Medlog je pod pokroviteljstvom Nivoja in ob pomoči Franca Kravanja, Marije Čulak, Josipa Gorečana, Marije Debenjak, Franca Stropnika, Ivana Hribernika, Malči Grobelnik in Slavka Dobnika pripravila prvo razstavo ročnih del. Odprta je bila od 14. do 19. novembra. Na njej je sodelovalo 45 krajanov, krajanov in mladincev. Na otvoritvi in zaključku je mladinska kulturna sekcija pripravila kratko igrice Ročna dela in današnji čas. Josip Gorečan in Majda Oparenovič sta ocenila vse razstavljene izdelke in čeprav so bili vsi izredno bogati in lepi izbrala najlepše, ki

so bili nagrajeni, vsakdo pa je za sodelovanje dobil za spomin majhno nagrado.

Ko sem se sprehajala med pleteninami, tapiserijami, likovnimi izdelki, gobelini, prti in fotografijami skoraj nisem mogla verjeti, da so vse to ustvarile človeške roke. Oči so željno vpijale lepoto barv in vzorcev. Koliko volje, truda, pridnih in vztrajnih rok, koliko prostega časa je potrebno žrtvovati, da nastane vsak križec, vsak vzorec.

Mislim, da ni bilo nikogar, ki ne bi vsaj za trenutek izrekel pohvale vsem ustvarjalcem in tistim, ki so s prizadevnostjo, delom in spodbudno besedo omogočili razstavo. Bilo je izrečenih veliko želja, da bi razstavo ohranili kot tradicijo. Ob tem je škoda le, da sejna soba, kjer je bila razstava, ni dovolj velika in zato vsi izdelki niso prišli do izraza. Uspeh razstave je spodbuda za naše delo v prihodnosti.

DARJA ZORKO,
Celje

Drugačna proslava

V torek, 29. novembra, je bila telovadnica osnovne šole Frankolovo spet nabito polna. Naši mladinci so v svoje roke prevzeli organizacijo proslave in jo tudi imenitno izpeljali. Pokazali so, da je mogoče stopiti iz okvirov konvencionalnosti in pripraviti proslavo na drugačen način. V goste so povabili predstavnike osnovnih organizacij mladine iz Medloga in Podgrada ter mlade vojaške, da bi se pomerili v znanju iz naše polpretekle zgodovine ter na kulturnem in športnem področju. Domači ansambel Mik je poskrbel, da so tekmovalci lahko med vprašanji zajeli sapo. S kančkom sreče je zmagala domača ekipa.

Na proslavi so sodelovali tudi osnovnošolci, mladinska recitatorska skupina,

**OGLAS V
NOVEM TEDNIKU
JE POT
K USPEHU**

kvintet Frankolovčani in kot osvežitev, na novo ustanovljena plesna skupina Hana. Program je spretno povezovala predsednica domače mladinske organizacije.

Po končani proslavi smo se preselili v dvorano gostišča Turist, kjer je za dobro voljo spet skrbel ansambel Mik. Dvorana je bila žal premajhna, da bi sprejela vse, ki radi plešejo. Morda bomo naslednjič ostali kar v telovadnici.

MINKA SODIN-PIHLER,
Frankolovo

Nepozabno srečanje

Kakor vsako leto, nas je tudi letos 12. novembra povabil Krajevni odbor rdečega križa Ostrožno na srečanje starejših občanov v prostore gasilskega doma Ostrožno.

Stejem si v dolžnost, da se zahvalim organizatorjem Rdečega križa za pozornost do nas starejših občanov. Kako prijeten je občutek, da v starosti nisi pozabljen.

Zahvaljujem se govorniku, ki nas je v uvodu najprej lepo pozdravil. V govoru je bilo izrečeno veliko lepih in spodbudnih besed, ki se jih ne da pozabiti. Zahvalim se tudi pevskega zboru »Studentček« za lepo odpete pesmi in vsem nastopajočim. Poleg dobre postrežbe in dobre volje, smo imeli tudi dva harmonikarja, ki sta veselo vlekla svoj meh in tako še bolj popestrila naše veselo srečanje.

Vsem, ki so pripomogli, da je srečanje tako lepo uspelo, se za delo in trud prav lepo zahvaljujem.

ANA KANDORFER
Črtomirova 6, Ostrožno, Celje

Izletnik Celje novice

TURISTIČNA AGENCIJA vas vabi, da postanete neposredni udeleženec zimskih olimpijskih iger v Sarajevu!
Izredno ugodni eno- ali dvodnevni avtobusni aranžmaji za zaključene skupine!
TOZD POTNIŠKI PROMET
Lokalni avtobusi, ki vozijo na linijah:
CELJE, ŽP-ŽALEC
CELJE, ŽP-PREBOLD
CELJE, ŽP-POLZELA
ŠTORE-CELJE, ŽP-ZABUKOVICA
ustavljajo od 04. januarja 1984 dalje tudi na postajališču »METROPOL« v Cankarjevi ulici v Celju.

Avtobusna linija CELJE, ŽP-LOPATA je od 04. januarja 1984 pri vožnji z odhodom s postajališča CELJE, ŽP ob 15.15 podaljšana do postajališča GORICA, PREŠNIK.
Avtobus bo vozil ob delavnikih, razen ob sobotah.

VSEM UPORABNIKOM PROMETNIH, GOSTINSKIH in TURISTIČNIH STORITEV DO IZLETNIK CELJE ŽELIMO SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1984!

KOLEKTIV DO IZLETNIK

Gradovi in graščine na slovenskem Štajerskem

130

Piše: dr. IVAN STOPAR

Reprezentančni prostori dvorca so razvrščeni v prvem nadstropju. V vzhodni trakt se povzpemo po enoramnih kamnitih stopnicah, ki so v veži nadstropja opremljene s kamnitno balustradno ograjo. Tu je na desni vhod v nekdanje gosposke sobe južnega trakta; prva med njimi ima sredi stikaricega stropa alegorično baročno fresko. Na levi je vhod v imenitno viteško dvorano vzhodnega trakta, ki sega s svojim stropom še v vrhnje nadstropje in je ohranjen tudi prvotni marmorni tlak. Dvorana je vsa poslikana. Freske prikazujejo poleg raznih alegorij in prizorov iz Heraklejevega življenja iluzionistično arhitekturo, sredi nje na stropu pa Heraklejevo apoteozo. Njihov avtor je nad vhodnimi vrati označen s signaturo: **Franz Ignatij Flurer pinx 1721.** Iz dvorane drži vhod v sobe severnega trakta. Tu so trije prostori opremljeni z baročnimi stikaricami stropi, vsi imajo istočasne vratnice in okenska krila z originalnim okovjem. V obeh velikih sobah sta ohranjeni razkošni baročni peči, v štirih supraportah so izjemno kvalitetne, sočasne oljne podobe s starozaveznimi prizori

Joba, Putifarke itn., v zadnji od obeh sob pa je ohranjen tudi originalni baročni opaž. V zahodnem traktu sta pomembna tako pritličje kot nadstropje. V pritličju je kapele, kjer je na stropu, prekritem s cvetličnim štukom, na sredi baročna freska z mnogimi putti. Dvojice puttov s simboli Marijinega čaščenja so v tehniki grizaja razvrščene v okroglih in kartušastih poljih tudi drugod po stenah. Na severni strani je baročni oltar iz raznobarnega marmorja, na nasprotni steni je slika sv. Družine. Tik kapele drži enoramno stopnišče v stopniščno avlo prvega nadstropja, ki ima vzorčast marmornat tlak. Stopnišče je na vrhu zavarovano s kovano baročno ograjo, vpeto med marmorne stebre. Vse stene v avli kakor tudi strop so pokriti z baročnimi poslikavo in mitološke prizore. Na stenah manjših prostorov na obeh koncih avle sta freski dveh antičnih herojev. Iz avle pridemo v sobo jugozahodnega stola, kjer je ohranjen marmornat kamin, pa tudi do z balustradno ograjo okrašena troramna stopnišča, ki drži v vrhnjo poletažo. Med ostali

Objavo je omogočil -

STB

SKLADIŠČNO TRANSPORTNI CENTER CELJE

mi prostori v dvorcu je omeniti še sobo v prvem nadstropju okroglega jugovzhodnega stola, v katero drži kamniten renesančni portal z originalnimi vratnicami. Njen zvezdasti grebenasti obok je okrašen s poslikavo iz poznega 16. stoletja, ki se motivno omejuje na dekorativno vitičje s pticami.

Na podstrešju dvorca in v nekaterih pomožnih prostorih so nametani ostanki po zadnji vojni razbitih, menda petih reprezentativnih baročnih peči, podobnih onima v severnem traktu. Zametani so tudi razbiti kosi kvalitetnih baročnih kamnitih poprsij v nadnadravnih velikosti, ki so predstavljala štiri letne čase in so nekaj stala v grajskem parku. Nekaj nekdanje opreme (gobelini, slike) hranita Narodni muzej v Ljubljani in Pokrajinski muzej v Mariboru.

Renesančno obzidje, ki obdaja dvorec, je še vedno visoko ok. 8 m, a je v vrhnjem delu nadzidano z opeko. Opremljeno je s pravokotnimi vogalnimi stolpiči in ključastim poslopjem v južnem delu. V njegovem zahodnem krilu je na vogalu letnica 1651. V spodnjem delu obzidja so opazne zazidane renesančne strelnice, na stolpičih pa naletimo na strelnice ključaste tipa. Kompleks gospodarskih stavb nasproti dvorca sestavljajo trije samostojni baročni objekti, ki

obdajajo manjše pravokotno gospodarsko dvorišče, katerega četrta stran je zaprta z zidom - v njem je na ulični strani plemenito oblikovan baročni portal. Osrednji trakt je pravokoten, 2 x 11 osna stavba z obokanim pritličjem, nad katerim sta še nadstropje in vrhnja poletaža. Zahodni in južni trakt sta le nadstropna, brez vrhnje poletaže, v pritličju spet obokana. V južni stavbi, ki je preurejena v gostišče, je obok opt na močan slop.

Stavbna zgodovina objekta je le okvirno preučena. Očitno je, da se je najstarejši grad naslonil na severozahodni vogal mestnega obzidja z že obstoječim stolpom, ki je v mernih in zasnovi malone identičen z mestnim jugozahodnim, pozneje Graslovim stolpom. Stolp lahko datiramo v čas zgodnje gotike, ko je Bistrica dobila mestne pravice in so mesto utrdili z obzidjem. Ze pred 1311, ko se grad prvič omenja, so k stolpu prizidali današnji severni trakt, ki so ga naslonili na obstoječe obzidje. Trakt datira v ta čas ohranjeni fragment polzastega stopnišča. Grad je imel v tej obliki in v tej fazi svojega razvoja podobno funkcijo v shemi mestnega tkiva kot so jo imeli v sklopu srednjeveških grajskih zasnov stolpi na najbolj izpostavljenem grajskem vogalu. Vsaj v 16.

stol. so sprva skromni, enotraktni grad izzidali v obliki kastela in ga obdali z renesančnim obzidjem z obrambnimi stolpiči. Iz tega časa izvira njegov jugovzhodni okrogli stolp, pa tudi jedro vzhodnega portala v južnem traktu. Naslednji pomembni mejnik v grajskem razvoju je leto 1623. Grofje Vetter von der Lilie so ga takrat izzidali v obliki, ki se je z določenimi korekturami ohranila do danes. Na severovzhodni in jugozahodni strani so pozidali vitka pravokotna stolpura in tako ustvarili renesančno uravnotežene proporce stavbnih mas. Na grajskem dvorišču so uredili arkade, fasade so poenostavili in jih obogatili z arhitekturno poslikavo. Ko je grad 1717 prišel v posest Attemssov, so ti celotno zasnovo prililiči sodobnim arhitekturnim hotenjem. Posamične grajske sestavine so višinsko izravnali, grad je dobil nova okna s trikotnimi in segmentnimi čeli, uredili so nova stopnišča, modernizirali so vhodni portal v južnem traktu in nad njim v rizalitu pozidali trikotno čelo. V ta čas sodi ureditev reprezentančnih prostorov dvorca: viteške dvorane, stopnišč, kapele in sob v severnem traktu. Takrat so južno od dvorca zrasla tudi nova gospodarska poslopja.

Konec

Dragi dopisniki!

Lepa navada ob iztekajočem se letu je, da se ozremo nazaj in pregledamo, kaj smo doslej naredili. Nekateri ste morda manj zadovoljni s tem našim koticom, drugi bolj, čeprav se seveda v uredništvu trudimo, da bi bil vsem čim bolj všeč.

Vesela pa sem, ko vidim, da je mladih dopisnikov vse več in predvsem, ker dobro pišete. Da bi bilo tako tudi v bodoče, si želim ob Novem letu.

Vsem vam in vašim mentoricam pa zvrhan koš sreče in veselja

Nadja

Ko pride dedek Mraz... Narisala MATEJA BEVC, 4. razred, OŠ STRANICE

Dragi moji prijatelji!

Že kar dolgo me mu bilo na tebi strahu. Pa me, da ta čas me bi uprli nobeni, to me, namo varni priroji je veliko, da komajda hodi padeni na vrsto. Zato se to razumem, nato na me pravi prvi do, zdajle, ob dovoli leho, me je rada, se pravi, nešče videnca le odmerila majhno prostora.

Veste, zdajle imam svo mislo, da bi bil eni semu kuhali, kaj bi se dovo leto podarili mamo in bratcu. Saj - odločitev me bi bila tako težka, če ne bi bil moj bratčič. Tako kuhar bi mu bil mami in bratcu pravičnejši. Vemurbi, sem stopili bi letu dgaš. Omo imal vedno kuhinjo najino predlog. In veste, kaj mi je rekla?

Do, rekla je, da je sreča v majhni stranski domo, in da sreča ne kupujemo se denarjem. Mama in bratcu pa, da bratcu namo tako razliki bratčiča mojega izdelka, kot bi bil drugoga darila, ali pa se bi boly. Zanimi pa, kaj jma. Potem sem rekla pravičnejši in dobri oami, da bratcu vredenji bi namo vsaki 2,5 dni in leho.

Tako je rekla. Tako jma. In veste, da pimo je dok pravi. Bomo včasih sem izdelali in jupajo razvemo. Saj mamimo kuharji naredel komi se dva, hudi va. Tako. In čimbi pravičnejši, namo obšli.

Pavel

- Kaj je sreča?**
- da živimo v svobodi. SIMONA TOFANT, 5.a
 - veselje otrok, ki se igrajo in pojejo. ALEKSANDRA LAMPRET, 5.a
 - da se s kužkom spreham po snegu in lovim snežinke. Upam, da bo ta nagajiva sreča dolga trajala. POLONA KRAMER, 6.b
 - če lahko z mamo kam potujem. ROTIJA KMET, 6.c
 - neizmerno bogastvo, ki ga občutiš šele tedaj, ko srečo izgubiš. MARIJA KORENJAK, 6.a
 - kadar me mama poboža. SAMANTA KRESNIK, 5.a
 - kruh, ki ga včasih ni bilo. NADJA MOHORIČ, 5.b
 - da hodimo v slovenske šole. KSENIJA URLEB, 6.b
 - moj dom, v katerem živim. VALTER POPOVIČ, 5.a
 - da si zdrav. DRAGICA ŽOHAR, 5.a
 - svoboda, zdravje in prijateljstvo. PETRA SORČAN, 5.b
 - prosti čas v šoli in doma. BRANKA HALER, 6.a
 - kadar sem sama doma. GREGOR ELLER, 5.b
 - dovolj hrane, vode in mirno življenje. COŠ STORE

oktobra 1961 je vzletel prvi človek v vesolje in uspešno je prišel nazaj. To je bil sovjetski kozmonavt Jurij Gagarin. Čez 17 let bomo mogoče tudi mi leteli na luno.

Mogoče takrat vsemirje ne bo tako neznano kot sedaj. Ali živijo ljudje na Marsu, Veneri, Saturnu?

Veliko vprašanj si lahko zastavimo, a vse je odvisno od nas. Mi bomo tehniki, inženjerji, zdravniki, biologi, znanstveniki, ki bomo morali raziskati vesolje. Če se bomo pridno in dobro učili, lahko uresničimo svoje želje in bomo krmarili vesoljske ladje, ki bodo križarile med planeti.

Vse to se bo lahko zgodilo, če ne bo vojne, in če bodo vsi ljudje na svetu živeli v miru.

ANI GRNČAROVA, 3. a
OŠ Boris Vinter
ZREČE

Dragi dedek Mraz!

Pridi v vas, težko čakam te. Prinesi mi: čokolado in bombone, pa balone, smuči in sani. Predvsem pa sreče, dobre volje, in da bi na svetu bilo čim bolje!

MAJA OLUP, 3. b
OŠ STRANICE

Ključ

Ključ je za vrata, okna in za drugo. Le za svobodo ključa ni, ključa, ki preganjal bi nasilje in kri. Le upor v tebi proti nasilju je ključ, ki splahnel bo v noč. Če uporabiti ga ne znaš, le hlapčevstvo poznaš.

VANJA GOLOB, 6. r
OŠ bratov Letonje
SMARTNO OB PAKI

Bilo je pozimi

Nas dom stoji na Polzeli, ob rokavu reke Savinje, ki ga mi imenujemo Struga. Poleti Struga zaživi, saj se med igro mnogi otroci hladimo v njej, pa tudi pozimi ni sama, saj zaledeni in postane prav primerno drsališče.

Bilo je pozimi, ko sem bila še majhna. Skakljala sem ob potoku in metala kepe v mojega psa Soma, ki jih je vestno lovil s svojim gobcem, ter jih jedal. Som je bil res poseben pes, saj je pojedel svoj obrok le, če je bil spuščen, in če je kdo stal ob njem. Jedel je cigaretno ogorko, ki pa so morali še tleti, pa tudi pivo je pil. Vsako jutro je stekel do kioska po žemljo. Zame pa je bil tudi zelo dober varuh, saj me je spremljal na vsakem koraku, še ob gugalnici je sedel, kadar sta me starša gugala in pričel je lajati, če sem bila pre-

Fotokrožki!

Doslej ste fotografije izdelovali za domač stencas, morda še za šolsko glasilo in za spomin. Zdaj imate priložnost, da svoje izdelke pokažete večjemu številu gledalcev. Novi tednik, Fotolik in Fotokinoklub Celje vas vabita k sodelovanju!

Na tej strani bomo vsak teden objavili najuspešnejšo fotografijo tedna. Izbrali jo bomo med fotografijami, ki jih boste poslali na naš naslov.

Zakaj vas vabimo?

Vemo, da tudi v fotokrožkih nastajajo dobre fotografije, takšne, ki bi zaslužile pozornost tudi izven meja šole. Zakaj jih ne bi predstavili našim bralcem.

In zakaj še?

Morda bo to sodelovanje spodbuda za še boljše delo v vašem krožku, saj bo naš urednik fotografije k vsaki objavljeni fotografiji pripisal oceno, razen tega pa si bodo najuspešnejši fotokrožki pridobili pravico do enournega predavanja o sodobnem fotografiranju.

Kako se prijavite k sodelovanju?

Povsem preprosto. Vaše izdelke, opremljene z datumom nastanka, imeni avtorjev in polnim naslovom vaše šole pošljite na naslov NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3a, 63000 CELJE. Akcija bo tekla vsaj do konca šolskega leta.

Vaš trud bo nagrajen

Najboljši posamezniki bodo dobili posebna priznanja, fotokrožki pa tudi praktične nagrade FOTO-LIKA. Ob koncu šolskega leta pa bomo pripravili razstavo najuspešnejših fotografij vseh fotokrožkov, ki bodo sodelovali z nami.

Morda imate v svojem letošnjem arhivu že fotografije za katere menite, da bi jih lahko objavili v našem časopisu. Pošljite nam jih čimprej!

21 **detektivske prigode tejca tiperja**

LEPIZODA: LOV V SREDNOZEMLJU

Moje želje ob novem letu

Na svetu je mnogo želj. Vsak človek si nekaj želi. Želim si, da bi v našem razredu bilo več miru. V tem letu in še drugih naj ne bi bilo vojne. V našem mestu naj ne bi bilo onesnaženega zraka. Vsakemu človeku naj se izpolni najbolj skrita želja. Naj ne bi bilo prometnih nesreč, ne v Celju, ne drugje. Na svetu naj ne bo lačnih ljudi. Zima naj bo snežena, v snegu pričakajmo pomlad!

MOJCA URBAND, 4. a
OŠ I. celjske čete
CELJE

Praznovanje Novega leta

Novo leto smo praznovali doma. Na okna smo prilepili dedke Mraze. Sobo smo okrasili s trakovi, lučkami in smrekicami. Postavili smo tudi smreko. Na njej je bilo veliko lučk, bombonov in zvončkov. Lučke so bile rdeče in modre barve. Ob polnoči nekateri spuščajo petarde. Po polnoči smo imeli obisk. Nekaj časa smo gledali televizijo. Ko smo imeli obisk, smo tudi plesali. Spat smo šli proti jutru.

S stropa so viseli lampioni.

SIMONA SELIČ, 2. c
COŠ Fran Roš
CELJE

Pripravljamo se na novoletno praznovanje. V šoli izdelujemo darila in voščilnice, da bomo lahko obdarovali svoje najbližje. Pripravljamo tudi kulturno-zabavni program. Vsak oddelek mora pripraviti vsaj eno točko.

SIMONA OLSAK
SLEMENJAK BOJANA
OŠ 3. bataljona VDV
VITANJE

Leto 2000

Težko si je zamisliti leto 2000. Tehnika zelo hitro napreduje, vsak dan, vsak mesec, vsako leto je veliko novega. Pred 22 leti, 12.

aero

NAGRAJUJE ATKINE IZZREBANCE

Atkina zanka

Atka vam tokrat zastavlja spet nekoliko lažje vprašanje, saj ve, da imate ob Novem letu v glavah veliko drugih skrbi. Zadnji dan letošnjega leta, 31. december bo v soboto, Atka pa sprašuje, ali veste katerega leta bo isti datum znova v soboto.

Odgovore pošljite do torka, 10. januarja 1984 na NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3a, 63000 CELJE. AERO tudi tokrat prispeva lepo nagrado za enega med reševalci.

Pravilni odgovor na uganko iz prejšnje številke pa je seveda Ivo Andrič. Nagrado bo dobil: Andrej Primožič, Cankarjeva 13, 63000 Celje.

Zveza telesnokulturnih organizacij Telesnokulturna skupnost občine Celje

želita vsem osnovnim organizacijam,
delovnim ljudem in občanom Celja
uspešno Novo leto 1984.

Aero so obsodili sodniki

V 1. zvezni rokometni ligi sta se srečali ekipi Aera in Železničarja iz Sarajeva. Tekma se je končala neodločeno 25:25 pa čeprav so se nekaj minut pred koncem celjani vodili za dva gola in vse je kazalo, da bodo zmagali.

Žal pa so sami naredili nekaj neodpušljivih napak, ki so jih gostje s svojim znanjem in tudi znova s pomočjo sodnikov izkoristili in iztržili točko.

Tudi izjave zapisane v zapisniku si močno nasprotujejo, najočitnejša pa je od predstavnika Železničarja Čeda Kezunovića, ki je zapisal: »Sodnika sta mislila, da bomo lahko zmagali in sta nam ob koncu pomagala osvojiti točko.«

Še bolj nerazumljivo pa je to, da bosta ista sodnika Aleksander Agoš iz Novega Sada in Zvonimir Laurović iz Sombora znova sodila Celjanom v zadnjem kolu jesenskega dela v Beogradu proti Crveni Zvezdi. Vsi oblaki so se res nerazumljivo v tem letu spravili nad tabor celjskih rokometarjev. Na lestevici so Celjani zadnji s petimi točkami.

Toplak je bil ob Razgorju, Anderluhu in Ščurku igravec, ki se je najbolj trudil med ostrimi gosti. Na posnetku vidimo uspešen prodor med Aničem in Junuzovićem.

Foto: T. Tavčar

NA KRATKO

Danes najboljši hokejisti v Celju

Po daljšem času bo znova gostovala v Celju na drsališču v Mestnem parku jugoslovanska reprezentanca v hokeju na ledu, ki se bo danes srečala z okrepjeno ekipo HDK Cinkarna. V slednji bodo igrali tisti igralci Olimpije in Jesenic, ki niso prišli v pošteve za reprezentanco. Tekma bo ob 17. uri, program pa bodo popestrili tudi domači umetnostni drsalci. Tekma med Cinkarno in SFRJ je v počastitev 110-letnice delovne organizacije Cinkarna, kje je glavni pokrovitelj celjskih hokejistov.

Celjski strelci prvi v N. Gorici

V Solkanu pri Novi Gorici so ob otvoritvi novega avtomatskega strelišča med številnimi ekipami zmagali člani SD Celje v postavi Jože Jeram, Ervin Sršen in Tone Jager. Slednji so bili tudi najboljši med posamezniki. Med novoletnimi prazniki bodo celjski strelci nastopili v Zalcu na povabilo tamkajšnje strelske družine.

TONE JAGER

Vsem stalnim in občasnim sodelavcem,

ki so nam pomagali
pri urejanju in
oblikovanju športne
strani se za
sodelovanje v letu
1983 zahvaljujemo in
želimo njim in
celjskim športnikom
srečno v letu 1984

Novoletni vaterpolo v Rimskih Toplicah

Sekcija za nenavadne športe pri Partizanu v Rimskih Toplicah bo 1. januarja ob 12. uri pripravila tradicionalno tekmo v vaterpolu v bazenu v Rimskih Toplicah. Tokrat se bosta pomerili ekipi Orke in Piranhe.

Strelci Žalca za krajevni praznik

V počastitev krajevnega praznika Žalec so nastopili tudi strelci. Med sedmimi ekipami je zmagala SD Žalec pred Libojami in Preboldom. Žalec je nastopil v naslednji postavi: Franc Kotnik, Justin Smrkolj, Darko Paradiž in Janko Melanšek.

Vodita Žalec in F. Kotnik

V 3. kolu občinske strelske lige so znova slavili strelci Žalca pred Preboldom in Zalcem II. Med posamezniki pa je bil najboljši Franc Kotnik Zelec, za njim pa so bili Alojz Klovar Zelec, Jani Uplaznik in Slavko Urnkar oba Prebold, Justin Smrkolj Zelec itd. Po 3. kolih vodi SD Žalec pred Preboldom in Libojami, med posamezniki pa Franc Kotnik, ki je ta trenutek brez konkurence v občini pred Justinom Smrkoljem Zelec, Dragom Grešakom Grize itd. V 3. kolu je nastopilo 9 ekip z 41 strelci.

DRAGO GREŠAK

Plonirji v namiznem tenisu

V Zalcu je bilo občinsko prvenstvo v namiznem tenisu za pionirje SSD. Zmagal je Žalec pred Petrovcami in Preboldom, med posamezniki pa so bili najboljši Matej Maligoj Zelec, Anton Aškerc Petrovče, Milan Jošt in Borut Žuter oba Žalec.

MARTIN OJSTERSEK

Partizan Žalec pred ŽTP Celje

V namiznem tenisu je nastopilo v Zalcu ob krajevnem prazniku 12 ekip. Zmagali so domačini Partizan Žalec (Matjaž Diklić, Zoran Gajšek, Uroš Herić) pred ŽTP Celje, Aero Celje, Partizan Polzela itd.

8 ekip v nogometu

Na turnirju v malem nogometu v Zalcu je nastopilo osem pionirskih ekip. Zmagala je ekipa Soseske 5, vse tekme pa je dobro vodil Jereb iz Žalca.

GREGOR ČULK

Priznanja strelcem v laški občini

Občinska strelska zveza Laško je v domu strelcev v Rečici pri Laškem pripravila zaključno slovesnost, kjer je podelila priznanja najboljšim strelcem v letošnjem letu. Naziv »mojster« strelce so dobili: Roman Matek, Boris Gorišek, Damjan Pader, Andrej Brunšek in Vinko Lavrinc. Na občinskih prvenstvih pa so bili najuspešnejši Toni Kožar s petimi medaljami, Vinko Lavrinc s štirimi, sledijo pa Roman Matek, Damjan Pader, Aleksej Peklar in Helena Lavrinc. Podelili so 37 medalj, kar priča ne samo o množičnem, temveč tudi o kvalitetnem napredku strelstva v laški občini.

VINKO LAVRINC

EMO in Obrtnik v prvo ligo

Prvenstvena sezona v II. moški ligi območne kegljaške skupnosti Celje je končana. Prvi mesti sta osvojili ekipi EMO in Obrtnik, obe Celje ter se uvrstili v prvo ligo. Nastopilo je štirinajst ekip.

Vrstni red: EMO 43 točk, Obrtnik 40, Rogaska Rogaska Slatina 36, Kovinar Store, Obnova Celje, Avto Celje, TIM ESOT Laško, Partizan Sentjur, Cinkarna, Kovinotehna, Zična, Klima, Libela in Savinja.

MARTIN OJSTERSEK

Hokejisti obstali?

V prvi tekmi zaključnega dela državnega prvenstva so celjski hokejisti Cinkarne doživeli v Celju pravo katastrofo. Mlado moštvo Kranjske gore jih je popolnoma zaslužno premagalo z 8:0 (2:0, 3:0, 3:0).

Igra Celjanov je bila blede, slaba, predvsem pa neborbena in nepovezana. S takšnimi igrami se Celjani ne bodo oddržali v prvi ligi, kajti tudi Partizan, ki zaostaja za Celjani po prvem delu prvenstva samo za točko, lahko preseneči v Celju. Poškodba celjskega igralca in trenerja je morda nekoliko presenetila vse igralce, toda leti niso pozneje pokazali prav

nič. Igrali so slabo v napadu in pobrambi in tako velikega poraza proti poprečni ekipi že več kot deset let nismo doživeli v Celju.

Baje celjsko moštvo v zadnjem času slabo vadi, nekateri starejši igralci pa bolj za rekreacijo kot za šport še igrajo v moštvo. Če je to resnica, potem bo potrebno nekaj storiti, predvsem nastopati z mladimi, ki naj vrnejo celjskemu hokeju nekdanje mesto. Takšnih nastopov, kot je bil petkov, pa si ne želimo več.

Celjani bodo 7. januarja igrali v Celju proti Partizanu in 8. januarja proti Spartaku.

J. KUZMA

Premalo igralcev

To se je pokazalo na srečanju med košarkarji Libele in vodilnim Radničkim iz Beograda v dvorani Tehničnega centra v nadaljevanju drugega dela prvenstva v I. B zvezni ligi.

Srečanje so Celjani visoko izgubili 120:94, saj so nastopili brez Tovornika in Mirta. Mladi

igralci kljub znanju niso bili kos bolj izkušenim gostom. Ostaja bojazen, da se bodo takšni izpadi najboljših igralcev ponavljali in potem je končni uspeh Libele vprašljiv. Dejstvo je, da ima trener Mile Čepin na razpolago premalo enakovrednih igralcev, saj vse breme večinoma nosijo člani prve peterke Golc, Tovornik, Mirt, Kahvedžić in Aničić. In če izpade eden ali celo dva, je to še kako usodno.

Samo dobra volja in borbenost še nista dovolj za nadomestitev izkušenosti, kar še posebej velja za srečanje proti takšni ekipi, kot je Radnički. Celjani so po 12. kolu na petem mestu, v 13. pa gostujejo pri Metalcu, ki je sicer predzadnji, vendar na domačem terenu vedno izredno nevaren. Celjani bodo nastopili kompletni in to vzbuja nekaj upanja.

J. K.

Karateisti v Trbovljah

V počastitev Dneva JLA so v Trbovljah pripravili turnir v karateju, kjer je nastopilo 23 tekmovalcev iz osmih klubov. To je bil doslej najmočnejši turnir te vrste pri nas. Sodelovali so tudi predstavniki Društva za karate iz Celja. Čretnik iz Celja je osvojil tretje mesto, potem ko je v polfinalu izgubil dvoboj s kasnejšim zmagovalcem domačim Romihom. To je lep uspeh Celjanov in plod načrtnega dela novega vodstva, ki je bilo izvoljeno 21. decembra na letni skupščini.

Črepan in Kristan

V Celju so pripravili novoletni hitropotezni turnir. Nastopilo je 32 šahistov. Po predtekmovanju so se najboljši uvrstili v finale, to pa ni uspelo Bervarju in Streherju.

Mladi žalski šahist Črepan in Kristan iz Titovega Velenja sta imela največ uspeha! Zmagala sta z 8 in pol točkami pred Štucdom iz Celja 8, Francem Peščem 7,5, Matkom (Titovo Velenje) 5,5 in Lesjakom (Celje) 5,5 točke.

Turnir v Libeli

V celjski Libeli so priredili novoletni šahovski turnir na katerem je zmagal Janez Pešec s 15 točkami pred Brodejem 12, Širco. Kovacičem 11 točk itd.

Mozirski kegljači pred novo sezono

Vodja kegljaškega kluba: ZKZ Mozirje bo tudi v prihodnjem letu Viktor Kovač trener pa bo Danilo Sivka. Tako so sklenili na zadnji razširjeni seji kegljaškega kluba: kjer so ocenili tudi minulo sezono.

Klub, ki obstoja drugo leto, tem da mu nudi prostore za trening pa ga podpira Zgornje-savinjska kmetijska zadruga je v letošnji sezoni v 1. regijski ligi zasedel četrto mesto. To je za vse kegljače v Mozirju uspeh, saj so v tej konkurenci nastopali šele prvo leto. Podobno uvrstitev načrtujejo tudi v novi tekmovalni sezoni, v prihodnjih letih pričakujejo uvrstitev pri vrhu lestvice. Kegljaci tudi pričakujejo, da bo organizacija lige v bodoče boljša, saj so končne rezultate letošnjega tekmovanja dobili šele sedaj. Želijo, da bi bilo objavljanje lestvice sprotno, pravtako pa si želijo več reda pri sojenju. Nekaj Mozirjanov je že pred dvema leti opravilo izpite za kegljaške sodnike in inštruktorje, pa še sedaj nimajo izkaznic.

Klub šteje 25 članov, od tega jih 16 redno trenira. S tekmovanjem v celjski zvezi bo pričela tudi ženska ekipa z imenom Obrtnik.

TV

RADO PANTELIC

Neptunu uspela organizacija

V bazenu Golovca je bilo letos že drugič zimsko državno prvenstvo za člane in članice v plavanju.

Pomerilo se je osem ekip, že četrty zapored pa je zmagal kranjski Triglav na čelu z bratom Petrič in drugimi odličnimi plavalci. Celjani zaenkrat še nimajo tako močne ekipe, da bi lahko nastopili v takšni konkurenci, zato pa so se izredno izkazali z organizacijo tega zahtevnega tekmovanja. Vseh pohval pa je bil tudi tokrat deležen celjski plavalni objekt, ki je med najlepšimi, če ne celo najlepši v Jugoslaviji.

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA 48

Naš znani vele mojster je s 16. leti postal mojster, kasneje pa je bil kar enajstkrat šampion Jugoslavije. Dosegel pa je tudi celo vrsto izrednih uspehov v svetovni šahovski areni. Kdo je bil to?

**dr. MILAN VIDMAR
BORA IVKOV
SVETOZAR GLIGORIĆ**

Izpolnjene kupone sprejemamo do 10. januarja 1984! Nagraduje LK Savinja, ki letos slavi 30-letnico!

NOČNE
CVETKE

● Ivan K. iz Parjega dola je prišel že vinjen na celjsko avtobusno postajo in zahteval še pijačo. Natakariji so mu pokazali na določilo, kjer piše, da vinjenim osebam ne smejo več točiti alkohola, lahko pa mu postrežejo s kakšnim sokom. Ampak Ivanu je bilo takrat malo mar za paragrafe. Začel je razbijati pepelnice in kozarce, prišlo so miličniki in ga prenočili na postaji milice. Tačas pa je odpeljal v Parji dol že nekaj avtobusov...

● Draganu D. je bilo zadosti praznih polic v trgovinah z rezervnimi deli za avtomobile. Imel je (oziroma še ima) zlizane gume, akumulator je opešal in Dragan se je odločil, da bo nabavil rezervne dele po nepošteni poti. V okrilju teme je na pokritem parkirišču Rent-a-car v Celju z Zastave 101 odvil dve gumi s plastičnimi in akumulator. Vse skupaj je naložil v svoj avtomobil in se že veselil, da ga nihče ni zalotil, ko ga je v Lovcu zaustavila miličniška patrulja. Malo bolj so pobrskali po njegovem avtomobilu in Dragan je bil brž ob pravkar ukradene dele, čaka pa ga še obisk pri sodniku.

● Pred Dvorano Golovec sta se stopla Zoran S. in Zoran P. Zoran S. je najprej obrcal svojega nasprotnika, potem pa še njegov avtomobil.

● Saidu S., ki v Celju služi vojaški rok, je nekaj časa zasledoval dekle D. K. Na Bregu, kjer je bilo temneje, pa je stekel za njo in ji začel trgati obleko. Dekle je vpilo in iz bližnjih hiš so pritekli stanovanjci. Nepotešeni Saidu se je odločil za hiter umik. Toda očitno to ni bil teren, ki bi ga dobro poznal, zakaj skočil je na levo, kjer je štiri metre visoka škarp. Pristal je malo trše in si zlomil nogo ter stokajoč pričakal miličnike.

● Fikret F. je prišel v stanovanje Marije K. v Štorah in jo začel pretepati. Marija je poklicala miličnike, Fikret pa se je še pred njihovim prihodom previdno umaknil.

● Vse je bilo kot ponavadi v takšnih primerih: Marjan Z. je vinjen sedel za volan, ustavili so ga miličniki, pihal je v balonček, izgubil vozniško dovoljenje. Miličniki so mu tudi prepovedali nadaljnjo vožnjo, toda Marjan se je na vsak način hotel peljati. Potem so miličniki upoštevali njegovo željo, poklicali intervencijsko vozilo in ga prepeljali na postajo milice, kjer je Marjan prespal in se streljal.

S. S.

Natakariji v precepu

«Vinjenim osebam ne točimo alkohola pijačo», napis, ki v teh bolj vinsko obarvanih predprazničnih dneh marsikomu predčasno prekine praznovanje in večkrat povzroči precej hude krvi.

– Restavracija «Koper»: Borislavu B. natakariji niso hoteli več postreči, ker ga je imel že precej pod kapo. V «zahvalo» je začel razbijati pepelnice.

– «Mignon»: Radomir S. v tem bifeju ni dobil več alkohola, ker se ga je že preveč nacedil, za sok pa ni bil ravno preveč ogret. Radomir se ni kar tako potolažil, zato je začel razbijati steklenice in skodelice za kavo.

– Bife «Izletnik» na avtobusni postaji: Jože D. iz Kostanjevice je razgrajal in grozil natakariji, ker je njegov kozarec ostal prazen, druge-

ga pa mu niso hoteli naliti, ker se je že preveč majal. Jože je moral prespati na postaji milice in domov v Kostanjevico je prišel dan kasneje, kot je sprva računal.

To so le trije primeri iz teh predprazničnih dni, ko so se vinjeni gostje tako razjezili, da so morali posredovati miličniki, podobnih «prepričevanj» pa je bilo v teh dneh še veliko in marsikateremu natakariju so zagrenila delovni dan. Verjetno tudi zaradi tega so se nekateri odločili drugače.

– Ivica B. je obležala v jarku pri Dvorani Golovec. Očitno so ji v eni izmed celjskih gostiln predolgo točili alkohol.

– Marjan V. iz Braslovca je razbijal v disku v Dvorani Golovec. Razbil je šipo in se ves okrvavljen opotekal po

dvorani. Osebe v disku mu je točilo pijačo, čeprav je bil že precej vinjen. K sodniku za prekrške bodo odšli vsi trije: Marjan, natakari in odgovorna oseba Sportno rekreacijskega centra Golovec.

Republiški predpis o poslovanju gostinskih lokalov določa, da v gostilnah ne bi smeli točiti alkohola mladostnim in vinjenim osebam. Natakariji se v teh primerih večkrat znajdejo v precepu, zakaj, če ne napolnijo kozarcev, gostje ponavadi postanejo žaljivi in agresivni. V primerih, ko popustijo, pa jim «sede za vrat» sodnik za prekrške. Toda predpis je predpis in natakariji ga morajo upoštevati, čeprav tisti, ki zahteva pijačo, vidi opozorilni napis bolj megleno ali pa dvojno.

S. S.

PROMETNE
NESREČE

Poledenelo cestišče

Del cestišča v Veliki Pirešici je bil jutraj poledenel. Tega ni pričakoval voznik osebnega avtomobila IVAN KAMPUŠ, 50 iz Velike Pirešice, ki ga je zato na desnem ovinku zaneslo najprej na bankino, nato pa v levo, kjer je trčil v tovornjak, ki ga je nasproti pripeljal VIKTOR OBLAK, 32, iz Raven. Pri čelnem trčenju se je voznik Kampuš huje ranil, škode pa je za 400.000 dinarjev. Cestno podjetje je ta del cestišča posipalo šele po nesreči.

Utrujen voznik

Po cesti skozi gozd med Gornjim gradom iz Radmirjem je vozil s tovornjakom MARTIN KAREK, 29, iz Primoža. Nenadoma pa je zapeljal v levo v jarek in nato močno trčil v drevo, ki se je prelomilo in padlo na kabinu. Udarce je bil tako hud, da je voznik Kavek na kraju nesreče umrl.

Naravnost namesto v ovinek

Iz Žalca proti priključku na obvoznico je vozil voznik osebnega avtomobila DRAGO STOJANČIČ, 21, iz Prnjavorja. Zaradi prehitre vožnje mu ni uspelo speljati levega ovinka in je zapeljal naravnost izven cestišča, kjer se je avtomobil večkrat prevrnil. Voznik in sopotnik sta se pri tem huje poškodovala, škoda pa so ocenili na 250.000 dinarjev.

Pobegnili po nesreči

S parkirišča pri gostišču «Rimljan» v Šempetru je zapeljal na magistralno cesto in zavijal v desno proti Celju neznan voznik osebnega avtomobila. Pri tem pa je zapeljal na levi vozni pas in oplazil osebni avtomobil, ki ga je iz smeri Žalca pripeljal JANEZ PAŽ, iz Griž. Voznik, ki je nesrečo povzročil, na kraju nesreče ni ustavil, temveč se je odpeljal. Že naslednji dan so ga izsledili – nesrečo in za 120.000 dinarjev škode na avtomobilu Janeza Paža, je povzročil JOŽE TRAVNER, 36, iz Letuša.

Led na mostu

Cesta preko mostu v soteski pred Crnavo je bila v ponedeljek jutraj poledenela. To je bil vzrok, da je voznika kombija PAVLA PODLUNŠKA, 37, iz Pragerskega začelo zanašati in je trčil v avtomobil, ki ga je nasproti pripeljal IVAN SKAZA, 49, iz Slovenj Gradca. Pri trčenju sta se oba voznika poškodovala in so ju prepeljali v celjsko bolnišnico, škode na vozilih pa je za 350.000 dinarjev.

Hmezd

SOZD HMEZAD ŽALEC

Komisija za delovna razmerja delovne skupnosti
Skupne službe SOZD Hmezd Žalec
objavlja
prosta dela in naloge:

1. organiziranje in nadziranje
izvedbe investicij v oddelku za
pripravo in izvedbo investicij

pogoji: Višja strokovna izobrazba gradbene ali strojne smeri, 2 leti delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih in nalogah ter opravljen strokovni izpit,

2. vodenje osnovnih sredstev v
knjigovodstvu delovne skupnosti
Skupne službe

pogoji: Srednja strokovna izobrazba ekonomske smeri ter 2 leti delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih in nalogah.

Kandidati bodo sprejeti na delo za nedoločen čas. Kandidati naj pošljejo pisne vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev v roku 15 dni od dneva objave na naslov: SOZD Hmezd – DS Skupne službe, Žalskega tabora 1, 63310 Žalec.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v roku 30 dni po poteku roka za zbiranje vlog.

Je bil pretep?

Na cesti med Doblato in Polznico (blizu Svetine) je na cesti obležal Silvo S. Bil je v nezavesti, kasneje, ko se je ovedel, pa je zatrjeval, da se je peljal v osebnem avtomobilu skupaj s še tremi znanci, ki naj bi ga pretepli in potem vrgli iz avtomobila.

Kasnejša preiskava je pokazala, da se je Silvo res peljal v tem osebnem avtomobilu in, da se je ponoči oglašil pri A. J. v Polznici in zatrjeval, da so ga pretepli. Vendar pa se izjave Silva in ostalih treh potnikov v avtomobilu zelo razlikujejo. Trdijo, da je bil Silvo vinjen, dobil pa je tudi epileptični napad, zato so ga pustili ob avtomobilu, ko jim je zmanjkalo bencina. Ko pa so gorivo dobili, Silva ni bilo več tam. Laški miličniki zadevo še raziskujejo, vendar pa je zdravniški pregled pokazal, da Silvo ni imel nobenih poškodb in da si je verjetno pretep kar izmislil.

VABIMO

NA SILVESTRSKO NOČ, ki bo

v soboto, 31. 12. 1983 ob 20.00 uri

Zabavali vas bodo:

ansambel PRIZMA, Marjan Kralj, gost večera – presenečenje, disco, srečolov, vsaka 50. vstopnica nagrada, bari presenečenja.

ponedeljek, 2. 1. 1984 ob 20.00 uri

novoletni ples z ANDREJEM ŠIFRERJEM in njegovimi gosti, glasbeniki, pevci in drugimi.

Predprodaja vstopnic za silvestrovanje pri TTG, Bazen, Izletnik.

Predprodaja vstopnic za novoletni ples: pri blagajni bazena Golovec in na dan prireditve pri glavni blagajni Golovca.

Zavod Golovec želi vsem obiskovalcem in poslovnim partnerjem srečno in uspešno Novo leto 1984.

MERX
ZDRAVILIŠČE DOBRNAZDRAVO · ŠPORTNO · PRIJETNO
V DOBRNISILVESTRUJTE Z NAMI NA
DOBRNI

Za novoletne praznike smo vam pripravili bogat družabni program, možnost pa boste imeli tudi koristiti zdraviliške objekte za sprostitev in rekreacijo.

SILVESTROVANJE

31. 12. 1983 ob 20. uri – igra ansambel «VE-NUS»
HOTEL DOBRNA
cena 1.500 din

ZDRAVILIŠKI DOM
cena 1.200 din

NOVOLETNI PLESI IN DRUŽABNE
PRIREDITVE

1. 1. 1984 ob 20. uri – igra ansambel «VE-NUS»
HOTEL DOBRNA
cena 300 din

2. 1. 1984 ob 15. uri – zabavni kabaret
OTROŠKA ZABAVNA
PRIREDITVE

VELIKA ZDRAVILIŠKA DVORANA
vstopnina za starše
150 din

2. 1. 1984 ob 20. uri – igra ansambel «CMOK»
ZDRAVILIŠKI DOM
cena 200 din

REKREACIJA IN SPROSTITIV

Bazena s termalno vodo v HOTELU DOBRNA in ZDRAVILIŠKEM DOMU bosta odprta vsak dan od 10. do 20. ure.

V kabinah ZDRAVILIŠKEGA DOMA se lahko odločite za termalno ali osvežujočo – smrečno kopel vsak dan od 7. do 18. ure.

Ročno masažo lahko koristite v HOTELU DOBRNA vsak dan od 8. do 14. ure.

Sauna, trim kabinet in kegljišče bodo odprti vsak dan od 8. do 20. ure.

ZA VSE TISTE, KI SI ŽELITE VEČ SPROSTITVE IN DRUŽABNOSTI, SMO PRIPRAVILI 4 DNEVNE PAKETE za 5.600 din V HOTELU DOBRNA IN ZA 4.600 din V ZDRAVILIŠKEM DOMU.

V ceno aranžmana so vključeni 4 polni pensioni, svečana silvesterska večerja, kopanje v bazenu, enkratna uporaba saune ali trim kabineta, novoletni ples v Hotelu Dobrna ali v Zdraviliškem domu in turistična taksa. Za enoposteljno sobo boste doplačali v Hotelu Dobrna 500 din oz. v Zdraviliškem domu 200 din.

POSTREGLI VAS BOMO TUDI Z BOGATO IZBIRO JEDI, IZBRANIMI PIJAČAMI IN KOKTEILI. ZA NAJMLAJŠE PA BOMO PRIPRAVILI POSEBNO IZBIRO SLADIC.

VESELITE SE Z NAMI, MI PA VAM ŽELIMO SREČNO NOVO LETO 1984!

Hmezd

Hotel PREBOLD vas vabi
na veliko SILVESTROVANJE

Rezervacije sprejemajo v recepciji Hotela Prebold.

Igrala bosta dva ansambla, odprt bo disco bar.

Vabijo vas tudi na novoletni ples 1. januarja 1984.

bodeči NOVI TEDNIK

Novoletna

Pikali, zbadali smo preko leta, da bi pomagali, kjer se zapleta.

So kaj pomagale naše bodice? So se poboljšali spravljeni v vice?

Če so kateri ob tem zardeli, mi smo v polno vendar zadeli.

Če pa se kdo je ob tem še popravil, BODEČI je TEDNIK veliko napravil.

Za leto pa novo to posvetilo: TEDNIKA BODEČEGA ne bo še obrilo!

Dokler bo treba TEDNIK bo bodel, in če nanese - jo komu zagodel!

Tekoče

Pravi, da pri nas pri vseh stvareh vse ne gre najbolj tekoče.

Kljub temu pa so na mnogih zadnjih sejah pred novim letom obravnavali v večini organov največ »tekočih« zadev.

POMENI TO VMEŠAVANJE DRŽAVE V CERKVENE ZADEVE, KER SMO LETOS NAMESTO NOVOLETNEGA DOBILI BOŽIČNI PAKET?!

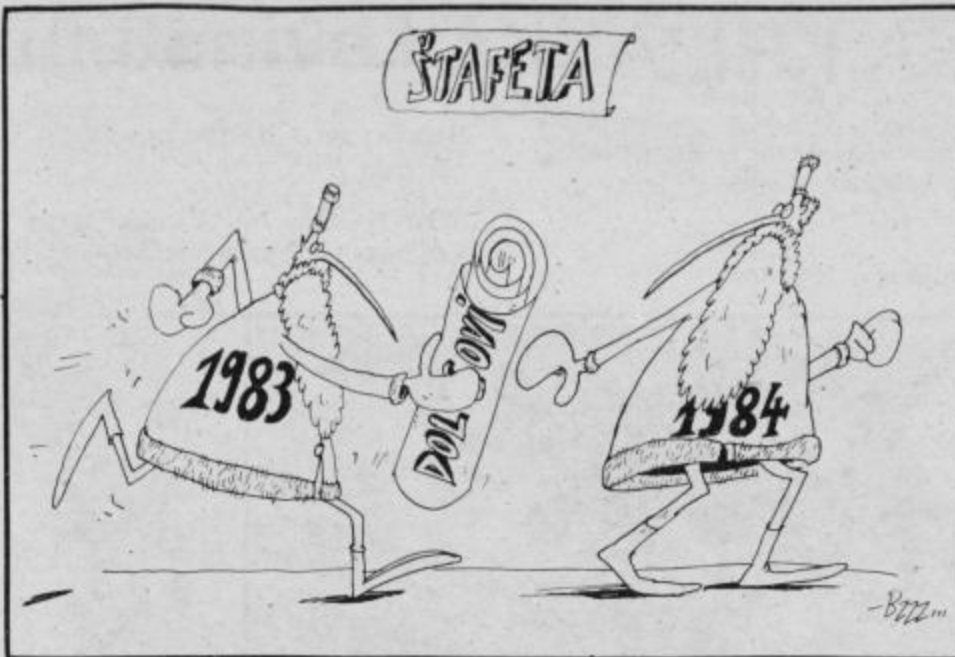
CC RADA PROIZVAJALA ŠE VEČ BI BELILA, ČE BO LE SRENJA TO CELJSKA PUSTILA! GLEJTE KAKO TA STVAR SE OBRAČA - ZDAJ SE ZA MNENJE OBČANA ŽE VPRAŠA!

Športna

V zadnjem času se na celjskem športnem področju ni zgodilo nič šokantnega.

Če k temu ne prištejemo rezultata hokejske tekme med Cinkarno in Kranjsko goro.

Še sreča, da nekateri pravijo, da je s tem le Cinkarna pomagala drugemu moštvu, da ne bi izpadlo iz I. lige!

Vse narobe

Ob letošnjem koncu leta nam gre pa vse narobe:

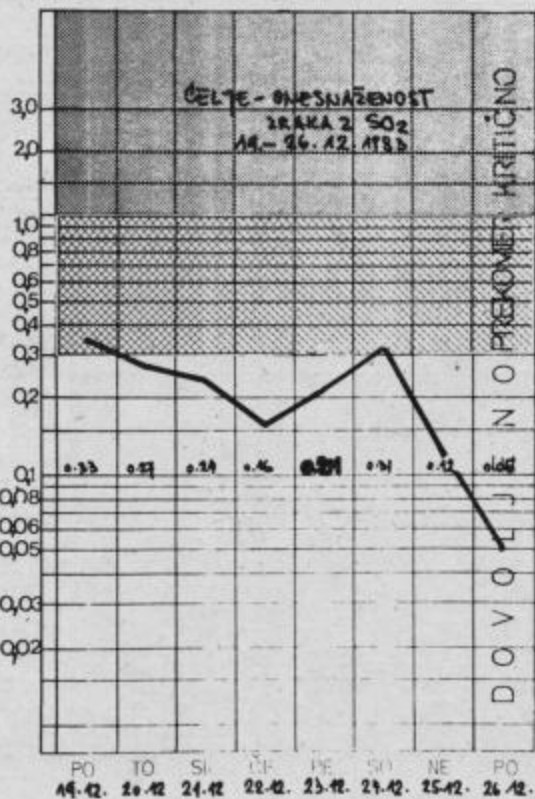
Načrtovali smo veliko SVEČANIH sej in drugih SVEČANIH prireditev, pa je bilo konec redukcije.

Dedek Mraz s kočijo

Celjski dedek Mraz se že nekaj dni vsak dan okrog 16.30 s kočijo la mladim in malo manj mladim.

Kaj pa hoče drugega - za sani ni snega, za avtomobil ni bencina, da le še sena za konje ne zmanjka.

Letos se je v Celju zgodilo veliko zanimivih stvari. Še več se jih bi moralo, pa se jih ni!

Zrak v Celju

Oblačno vreme s padavinami, ki je prevladovalo v sredini prejšnjega tedna, je znižalo stopnjo onesnaženosti zraka do sprejemljivih meja.

Stabilno vreme z jutranjo inverzijo v soboto je povzročilo, da se je onesnaženost ponovno dvignila nad dovoljeno mejo, sicer lepo vendar vetrovno vreme zadnja dva dni pa je pripomoglo, da so se koncentracije SO₂ ponovno znižale.

HEDVIKA BARIŠIČ - ŽENSKO FRIZERSTVO
Drapšinova 6 (Dečkovo naselje)
CELJE

Čestita vsem strankam, delovnim ljudem in občanom SREČNO NOVO LETO 1984!

KANUS OBJAVO JE OMOGOČIL KANUS

Potep po pacifiškem paradižu

Piše
Stane Žilnik (3)

Kot je bilo videti, plesalce kamenje prav nič ne peče. Nasprotno, vse skupaj izgleda kot obred človekovega prezira do bolečin. Nekateri razlagajo to čudežno neobčutljivost s tem, da se plesalci popolnoma koncentrirajo na hojo po žarečem kamenju. Meni se je zdela verjetnejša druga razlaga. Preden začno s plesom, si vse dele telesa razen stopal namažejo s posebno rastlinsko mastjo. Mastni premaz naj bi služil kot folija, ki preprečuje znojenje. Ves znoj se tako izloča le na podplatih in tako blaži hojo po kamenju.

Podoben obred poznajo tudi Indijci, ki živijo na Fidžijskih otokih. To so kamenje zamenjali z žerjavico, ki jo nasujejo pet do deset centimetrov na debelo. K plesu sodi tudi prebadanje z železnimi iglami in podobno. Toda medtem, ko pri Fidžijcih obred nima nikakega religioznega pomena, je pri Indijcih močno povezan z njihovo hinduistično veroizpovedjo. Hindujske obrede mučenja lastnega telesa je v matični Indiji vlada prepovedala. Drugod po svetu, kjer živijo njihove narodnostne ločine pa so ti obredi še vedno v navadi.

Utrip tržnice

Moje potovanje po Fidžiju se je začelo v mestu Nandi, kjer je mednarodno letališče. Po moji navadi sem najprej zavil na tržnico, saj tam najhitreje začutiš utrip življenja prebivalcev nekega kraja.

Prodajalci posedajo ob cesti, se gnetejo za stojnicami in ponujajo sadje, zelenjavo, ribe ter uvoženo ovčje meso. Prav posebno pozornost zbuja debela domačinka v kričeh oblačilih,

ki iz pletenih listnatih košar ponujajo zeleno sluzasto snov, močno podobno žabjemu mrestu.

Drugi ponujajo jam in taro, koruzo in tako dalje in tako naprej. Mene je seveda najbolj privlačilo eksotično sadje, ki ga je tu kolikor ga srce poželi. Tako sem si lahko potešil vse skomine po teh, res okusnih sadežih, ki jih pri nas bolj redko vidimo, nekaterih pa sploh ne.

Karneval prijaznosti

V Nandiju prireajo vsako leto teden dni trajajoči festival, ki ga imenujejo Bula festival. Bula pomeni v njihovem jeziku prijaznost in pozdrav. In ker je prijaznost pri njih skoraj vedno prisotna, nosi to karnevalsko vzdušje kar pravo ime.

Imel sem srečo, da sem bil v tem mestu prav v času festivala. Vsak dan se vrstijo razne prireditve, v številnih kolibah, ki so postavljene povsod po mestu pa lahko človek kupi razno razne pribliške. Na svoj račun pridejo stari in mladi. Medtem ko se otroci zabavajo na gugalnicah in toboganih, starejši poskušajo srečo pri raznih igrah, ki so sicer uradno prepovedane. V času festivala v številnih kolibah pišejo tudi njihovo »kavo« o kateri sem že pisal.

Višek doseže praznovanje zadnji dan, ko priredijo veličasno povorko in izberejo Miss Fidžija. S transparenti in zastavicami okrašene mestne ulice zapolnijo ljudje, ki navdušeno spremljajo bogat sprevod. Na čelu je cvetlični voz s tremi dekleti v domačih svečanih

oblačilih. To so kandidatke za najlepšo med najlepšimi na otočju. Naslednji cvetlični vozovi predstavljajo nekatere hotele v mestu. Prav posebno pozornost, predvsem tujca, pa vzbujajo njihova policijska godba na pihala, ki je za to priložnost oblečena naj nenavadno - v rdeče suknjice in bela krilca z nazobčanim robom. Tudi sicer, se pravi v službi, so njihove uniforme prav takšne, le da so sive barve. Kot orožje jim - razen v izjemnih primerih - služijo leseni pendreki. Res nenavadno!

V povorko so vključene tudi skupine, ki predstavljajo različne dejavnosti domačinov in življenje na otočju Fidži. Veliko je pesmi, igranja in plesa.

Z lepoto do položaja

Po povorki se začne najbolj vznemirljiv del dneva, predvsem za tri dekleta s cvetličnega voza, ki se bodo potegovala za naslov MISS. Posebna žirija strogo oceni kandidatke in se potem odloči za eno med njimi.

Za novo izbrano Miss fidžijskega otočja pomeni ta dogodek resnično prelomnico v njenem življenju, saj se zanjo poslej vse suče drugače. V trenutku postane zelo znana in slavna osebnost. Temu primerno nova lepota tudi v trenutku prilagodi svoje vedenje. S tribune se prešerno smehlja in kaže roko v pozdrav - prav v stilu slavnih zvezdnikov.

Nič čudnega. Nov, zvonec nalsov pomeni zanjo mnogo več, kot najbrž za katerokoli drugo miss na svetu. Čaka jo dobra služba in - kar tudi ne gre spregledati - vstop v fidžijsko visoko družbo.

NAGRADNA KRIŽANKA kovinotehna

Dragi bralci, pri reševanju novoletne križanke vam skupno s pokroviteljem želimo veliko zadovoljstva ter SREČNO NOVO LETO 1984. Žreb bo razdelil 13 nagrad, in sicer:

1. nagrada 500.- din
2. nagrada 300.- din
3. nagrada 200.- din in 10 nagrad po 100.- din.

Rešitve (samo KUPON) pošljite do 9. januarja 1984
na naslov:

NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3a, 63001 CELJE
s pripisom: nagradna križanka KOVINOTEHNA.

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	

[illegible]

VELIKO
DELOVNIH
USPEHOV
V LETU 1984

CINKARNA

CELJE

veliko delovnih uspehov
in zadovoljstva
v novem letu

1984 srečno

Celje, Mariborska 45
telefon 27-586

Aškerčeva 20
tel. 25-420

vam nudita

izdelke iz svežega in suhega cvetja

ŠOPKE

ARANŽMAJE

VENCE

Naročila po telefonu 25-420 odpremimo tudi z avtobusom.
Odprto – ob delavnikih od 6.30 do 20. ure
– nedelja od 12. do 16. ure

VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM, ZNANCI IN
DELOVNIM LJUDEM ŽELI SREČNO NOVO LETO 1984

CVETLIČARNA ZAGOŽENI

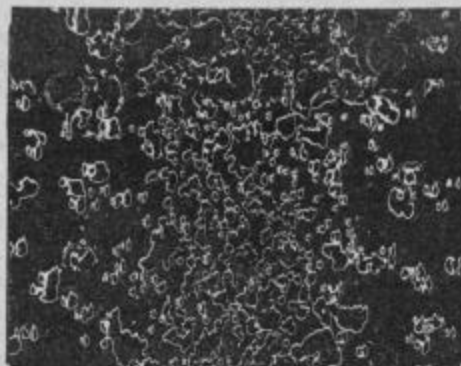
**NAJ ISKRA MIRU IN SOŽITJA
MED NARODI VZPLAMTI V
SVETU ZA SREČNO PRIHOD-
NOST NAŠIH NAJMLAJŠIH**

TO SO ŽELJE V LETU
1984
NAŠIH DELAVCEV

BLAGOVNICA	
TKANINA	Celje – Prešernova 10
TRIM	Celje – Miklošičeva 1
DEKOR	Celje – Stanetova 10
GREGOR	Celje – Ljubljanska 6
VERONIKA	Celje – Zidanškova 4
CICIBAN	Celje – Tomšičev trg 16
IGOR	Celje – Stanetova 16
TINA	Celje – Lilekova 1
DONAT	Rogaška Slatina
MOJCA	Titovo Velenje
STILLES	Sevnica

TKANINA CELJE
TOZD MALOPRODAJA

kovinotehna

vsem občanom
in poslovnim partnerjem
se zahvaljujemo za zaupanje

in jim želimo

srečno
novo
leto

kovinotehna

»AVTO CELJE« že celih 35 let posluje brez izgub

V teh pogojih gospodarjenja ne more nihče nuditi strankam boljših uslug

Prodajno servisna organizacija »AVTO CELJE« že celih 35 let obstoja posluje brez izgube in beleži hitro rast in razvoj. Število zaposlenih se je v tem času povečalo za več kot desetkrat, površina zemljišča za več kot dvajsetkrat in celotni prihodek od 162.000 v letu 1948 na 1.328.036.721 dinarjev v letu 1982.

Med 404 zaposlenimi delavci prevladujejo delavci s štiriletno srednjo šolo in s poklicno srednjo šolo. Prvi dolgoročni program razvoja delovne organizacije za obdobje 1965–1985 so uresničili v celoti. Nekatera investicijska vlaganja, ki so si jih začrtali do leta 2000, so že realizirali oziroma so v fazi priprav. Za glavno nalogo v prihodnjem srednjeročnem obdobju so si zastavili izgradnjo novih prodajno-servisnih zmogljivosti za osebna vozila. Delovno organizacijo sestavljajo: delovna enota za tovorna vozila, delovna enota za osebne avtomobile, de-

lovna enota za prodajo rezervnih delov in skupne službe. Glavna dejavnost je vzdrževanje in popravila motornih in priklopnih vozil, stranske dejavnosti pa so: izdelava, predelava in vzdrževanje opreme na vozilih, trgovanje na debelo in drobno z motornimi vozili, dvokolesi, kmetijsko mehanizacijo, orodjem, elektro in strojno opremo mehaničnih delavnic, nakup in prodaja rabljenih in karamboliranih motornih in priklopnih vozil in delov, ter tehnični pregledi motornih in priklopnih vozil. Danes je to moderna prodajno-servisna organizacija, ki s svojo dejavnostjo pomembno vpliva na privlačno moč mesta Celja. Privlačna je tudi za kupce iz ostalih regij, kar zagotavlja celjskemu gospodarstvu določene ekonomske prednosti.

Delovna enota za tovorna vozila

Delavnica je zatrpna z vozili, ker je nastopila sezona.

Delavci imajo največ dela s tekočim vzdrževanjem vozil in z generalnim remontom posameznih agregatov. Poleg tega popravljajo poškodovana vozila in servisirajo vozila, ki so v garancijski dobi. Vsa dela opravljajo za vozila TAM-MAGIRUS, FAP-MERCEDES in OM-ZASTAVA. Včasih sprejmejo tudi vozila drugih znamk.

Servis se zavzema za to, da bi popravila opravljali po sistemu zamenjave. S takšnim načinom popravila se bistveno zmanjša čas. Ker je po sistemu zamenjave popravilo končano v treh dneh in ker ni bistvene razlike v ceni, se zamenjave motorja poslužuje več kot 60 odstotkov strank. Drugače se čaka tudi mesec dni. Ostale zamenjave, kot so zamenjave menjalnikov, diferencialov in raznih elektro-agregatov, stranke izkoriščajo v manjši meri. Zamenjave motorjev se stranke poslužujejo tudi zato, ker so celjski motorji znani po vsej Jugoslaviji.

Delovna enota si prizadeva na razne načine ugoditi strankam. Svoje delavce pošilja na dodatna izobraževanja, ki jih organizirajo proizvajalci vozil. Strojni park nenehno posodablja z novimi obdelovalnimi stroji. Pravkar so podpisali pogodbo za nabavo stroja za obdelavo ojnica. Z novim strojem bodo prihranili prenekatero devizo, ker ojnica, ki so za nekatere tipe vozil uvožene, ne bo treba zamenjati. V načrtu imajo še nabavo stroja za obdelavo ležišč glavnih ležajev. Stranke poznajo njihove napore, zato občasno pomanjkanje uvoženih rezervnih delov sprejemajo z razumevanjem. Dobro vedo, da jim v teh pogojih gospodarjenja nihče ne more nuditi boljših uslug.

Delovna enota za osebne avtomobile

Prodajni center za osebne avtomobile obiskujejo tako kupci iz širšega celjskega območja kot kupci iz drugih delov Slovenije. Tu lahko dobi stranka resnično vse, kar potrebuje za svoj avto na enem mestu, kar je edinstveni primer v Sloveniji. Celje se je tako prebilo na drugo mesto med prodajnimi centri, kljub temu, da je po velikosti znatno manjše od Maribora.

Kupci so s prodajnim centrom izredno zadovoljni, saj se skoraj nikoli ne zgodi, da bi jim rekli: »Tega pa ne moremo narediti, ker nimamo rezervnega dela«. S ponudbo servisa so zadovoljni tudi inšpektorji in proizvajalci. Proizvajalci kontrolirajo prodajni center večkrat na leto. Enkrat na leto ga obiščejo tudi Fiatovi strokovnjaki, ker so licenčni partner ZASTAVE. Fiatovi strokovnjaki pravijo, da je celjski prodajni center na zahodno evropski ravni. Ker je ponudba tako zanesljiva, delavcem nikoli ne zmanjka dela. Dnevno pripeljejo stranke na popravilo od 200 do 300 vozil.

Delovna enota prodaja

V preizkuševalnici motorjev delavci generalno obnavljajo motorje tovornih vozil. Ko zamenjajo vse izrabljene in pokvarjene dele, naredijo še test na »probnem stolu«, kot se popularno imenuje naprava za preizkus motorjev. Napravo so uvozili lani in ima moč 400 kilovatov. Doslej je to najmočnejši »probni stol« v Jugoslaviji.

V oddelku za strojno obdelavo brusijo motorne gredi, bloke, glave, obdelujejo ležaje in številne druge avtomobilске dele. Na sliki je stroj za obdelavo motornih gredi, ki je izredno precizen in star šele leto dni. Slovenija razpolaga le z osmimi takšnimi stroji.

osebne avtomobile ZASTAVA, zamenjuje rabljene avtomobile za nove, podaljšuje registracijo, opravlja tehnične preglede vseh vrst motornih vozil in servis osebni avtomobilov ZASTAVA in IMV. Kupci se zelo radi poslužujejo zamenjave rabljenih avtomobilov za nove, ker vedo, da delavci servisa vsak odkupljen rabljen avto popravijo, tako da je tehnično brezhiben. Za avtomobile, ki se prodajajo na sejmih, jim tega nihče ne more zagotovo trditi.

Delovna enota za prodajo rezervnih delov

Maloprodajne enote so v Celju, Titovem Velenju, Zalcu, Radečah in v Sentjurju. Delovna enota obsega tri agro referate in sicer: referat za prodajo rezervnih delov ZASTAVA, referat široke potrošnje (avtoelektrika in oprema za vozila) in referat avtopnevmatike in avtokoles. V skladišču ima veliko zalogo rezervnih delov. Letos bo ustvarila dohodek v višini 500 milijonov din.

Zaradi bencinskih omejitev in manjše kupne moči se je zmanjšal obseg poslovanja. Ljudje kupujejo samo najnujnejše rezervne dele za svoja vozila in letno prevozi okoli 5000 kilometrov manj kot so jih prevozili prej. Ker vozijo manj, je življenjska doba posameznih delov avtomobila veliko daljša. Tako je ostanek dohodka minimalen, kar se pozna pri osebnih dohodkih zaposlenih in pri sredstvih za akumulacijo. Zaradi nizke akumulativnosti ni možnosti za razširitev in za modernizacijo.

Delavci se zavedajo, da so storitvena organizacija in da so povsem vezani na potrošnika, zato se na razne načine poskušajo prilagoditi trgu in odjemalcem. Ker so cenovna razmerja neurejena, se direktno povezujejo s proizvajalci. Z njimi stopajo v pogodbene odnose, kajti le ta-

ko lahko zagotovijo razmeroma normalno oskrbo. Kontinuirano dobavo rezervnih delov si zagotavljajo s predplačili, kljub temu da je sistem predplačil s finančnega vidika neugoden ker najemajo kredite za predplačila po normalni obrestni meri (36 odstotkov), proizvajalcem pa nakazujejo predplačila brez obresti. V takšnem načinu pridobivanja rezervnih delov je veliko rizika, kajti če delov, ki jih pridobijo na račun predplačila, ne prodajo takoj, se ustvari zaloge, kar pomeni velik izpad dohodka. Toda to je trenutno najbolj smiseln način, zato se ga bodo posluževali tudi prihodnje leto.

Delovna enota se skuša približati kupcem tudi z vzgojo kadrov, s temeljito izdelanim letnim planom potrebnih in s prilagajanjem delovnega časa. Prodajalce vzgajajo tako, da dobi kupec v isti osebi trgovca in strokovnega svetovaleca. Prodajalci kupca vsestransko informirajo in mu ponudijo resnično tisto, kar nujno potrebuje za redno vzdrževanje svojega vozila. Kot že rečeno, skušajo delavci enote tudi letni plan potrebnih optimalno približati potrebnim kupcem. V letnem planu so zajeti vsi sezonski vplivi, tako da nabavljajo resnično tiste rezervne dele, ki so v neki sezoni potrebni. Delovni čas pa so prilagodili terminom, ki ustrezajo najširšemu krogu kupcev.

Potrošniki se veliko premalo poslužujejo knjige pohval in pripomb. Knjigo vodilni delavci redno prebirajo, vendar ker je med strankami premajhno zanimanje zanjo, ne vedo na kakšen način naj se ustrezajo kupcem. Zato pade v vodo tudi marsikatera zamisel o dodatnih programih, kajti delovna enota si ne more privoščiti prevelikih zalog. Ker uspeh trgovine krojijo kupci in ker jo na koncu koncev tudi vodijo, so vse njihove sugestije izredno dobrodošle. Naj jih bo v letu, ki prihaja več in zadovoljni bodo tako kupci kot trgovci.

Celje smatrajo za center vzdrževanja tovornih vozil. Delovna enota za tovorna vozila vzdržuje vozila TAM-MAGIRUS, OM-ZASTAVA in FAP-MERCEDES. Na sliki so tovorna vozila OM-ZASTAVA.

zavarovalna skupnost triglav

OBMOČNA SKUPNOST CELJE

Včasih pri zavarovanju ne mislimo dovolj na svoje najmlajše

V mislih imamo seveda nezgodno zavarovanje, ki ima v zimskem času in tudi med počitnicami še posebno težo. Na to opozarjajo v Zavarovalni skupnosti TRIGLAV, območni skupnosti Celje, češ da zmože se zavarovati svoje premoženje, hišo pred požarom in osebna vozila, vključno z nezgodnim zavarovanjem voznika in potnikov, dostikrat pa pozabimo na nezgodna zavarovanja svojih otrok, od najmlajših v vzgojno varstvenih ustanovah do šolske mladine.

Pričenja se otroško zimsko veselje, zimski šport, šole v naravi s smučanjem in sank-

njem - upajmo, da bo kmalu kaj snega - s poledico smo se sicer že seznanili tik pred nastopom letošnje uradne zime... Skratka, nešteto manjših in večjih nevarnosti preži na nas in naše otroke še posebno v času takoj po vstopu v Novo leto 1984.

In prav na to dejstvo vas želimo spomniti z nekaj podatki in informacijami o možnostih primerne zavarovanja, s katerim lahko omogočite sebi in svoji mladeži zavarovalno zaščito, z izplačilom odškodnine pa vsaj finančno lahko omili posledice nezgode.

Zavarovalnica TRIGLAV je pripravila naslednje načine zavarovanj:

Za vzgojno varstvene organizacije:

nezgodna smrt	trajna invalidnost	dnevna odškodnina	letna premija
50.000	100.000	50	150
50.000	100.000	-	75

Za zavarovanje šolske mladine:

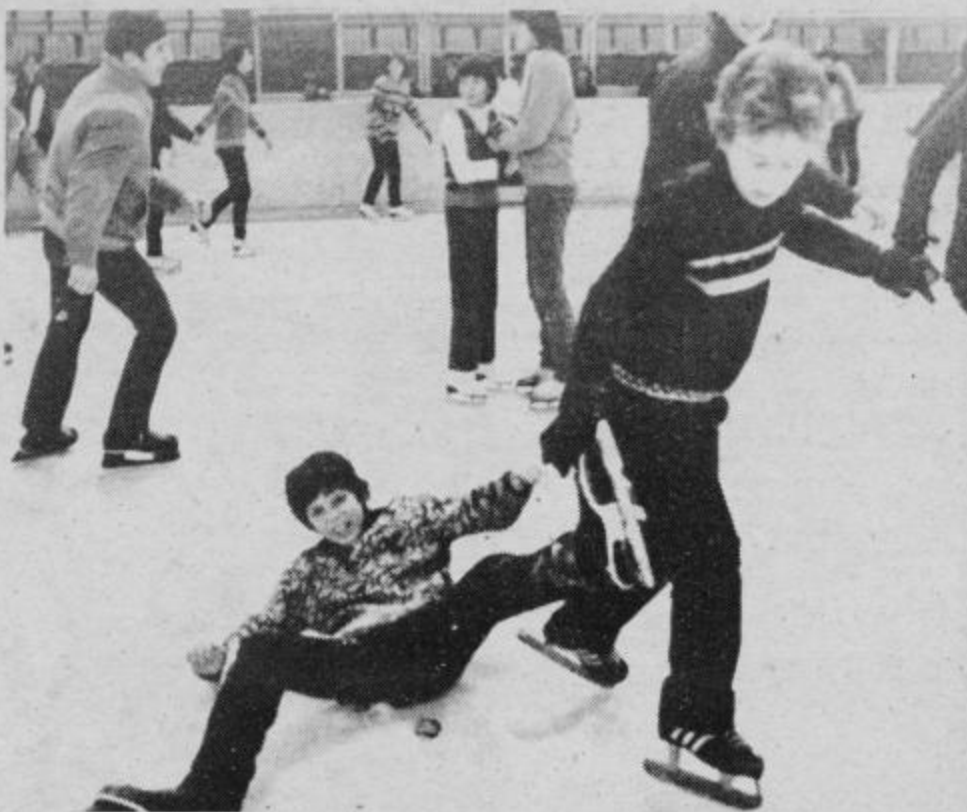
60.000	240.000	100	80
38.000	152.000	60	50
30.000	120.000	50	40
22.000	88.000	40	30

Poleg teh zavarovanj lahko starši še dodatno zavarujejo svoje otroke po naslednjem načinu:

60.000	240.000	100	300
60.000	240.000	-	150

V preteklem letu je bilo pri območni skupnosti Celje, Zavarovalni skupnosti TRIGLAV zavarovanih 300.000 otrok, od tega števila se jih je poškodovalo 9277, žal so nekateri izgubili tudi svoja mlada življenja. Če se zavarovani otrok ponesreči, je po-

trebno o tem obvestiti zavarovalnico na posebnem obrazcu Prijava nezgode. Obrazec lahko dobite v vrtcu, šoli ali pri zavarovalniškem inkasantu. Prijavi je potrebno priložiti še zdravniško dokumentacijo, pripadajoča odškodnina bo nato čimprej izplačana.

Tudi v nedolžni igri in otroški razposajenosti se kaj 'ahko pripeti nesreča. Mislite na to danes, zavarujte svoje otroke.

lesnina Ljubljana

PRODAJNI CENTER LEVEC

SEDEŽNA GARNITURA

Če je izbira velika, ni težko izbrati, in izbrati pravo.

Strokovnjaki Lesnine iz Levca vam bomo pomagali.

SREČNO 1984

SREČNO 84

Tovarna športnih in konfekcijskih izdelkov

toper Celje

IVAN JEŽ
EXPRES KEMIČNA
ČISTILNICA
Ipavčeva 8, CELJE

Opravljamo strokovno čiščenje vseh vrst tkanin in usnja.
Informacije dobite na tel.: 063 21-415

VSEM STRANKAM, DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM
ŽELIMO SREČNO 1984!

Priporoča se Expres kemična čistilnica Ivan Jež,
Ipavčeva 8, Celje

aero^x kemična, grafična in papirna industrija celje - jugoslavija

Obiskali smo novo odprti Boutique »MICHEL« na Kardeljevem trgu 1 v Titovem Velenju ter zastavili nekaj vprašanj lastnici Zdenki Čok.

Kako dolgo je že odprti boutique »Michel« in kako ste prišli na zamisel, da v Titovem Velenju odprete boutique?

Lokal sem odprla 5. 12. 1983. Lokacija na Kardeljevem trgu 1 v Titovem Velenju mi zelo ustreza, zato sem se odločila, da odprem ekskluzivni lokal - boutique. To idejo je pogojevalo dejstvo, da v Titovem Velenju še ni lokala, kjer bi interese lahko kupili izdelke, v tem primeru predvsem obleke, ki so čisti unikati in to ob veliki izbiri in sprejemljivih cenah.

Kot je opaziti imate na razpolago le unikatne. Kakšen je odziv, oz. interes kupcev?

Vsi izdelki, ki jih lahko stranke opazijo v mojem lokalu, imenujem unikatni predvsem zaradi tega, ker nikoli ne izdelujem enakih izdelkov ali izdelkov po naročilu. Zaradi dviga cen konfekcijskim izdelkom menim, da so cene mojih izdelkov za stranke zelo sprejemljive, kar opazam tudi iz velikega števila obiskovalcev. K meni pridejo po nakupih ne le domačini, ampak tudi stranke iz bližnje in daljnje okolice, obiščejo me tudi tujci.

Sedanjí gospodarski položaj ni rožnat. Kakšne težave imate vi z nabavo tkanin, volne, svile, okrasnih trakov, itd.?

Velika težava zame je v tem, da pri nakupu blaga ne potrebujem večjih količin, zato sem pri nakupu vezana izključno na maloprodajo, kjer so cene, kot je znano, za približno tretjino večje kot v veleprodaji. Zato moram tudi sama to ceno vkalkulirati v svoj izdelek, kar je v končni ceni tudi opazno. Kljub temu je interes še dokaj velik, saj so izdelki unikatni.

S težavami se srečujem tudi pri nakupu volne, saj večkrat ni mogoče dobiti kvalitetne volne, cene pa ji rastejo iz dneva v dan. Zelo težko oz. nemogoče pa je dobiti npr. indijsko in kitajsko svilo, ter katerikoli prvovrstni material kot

BOUTIQUE »MICHEL« ZDENKA ČOK

Kardeljev trg 1
TITOVO VELENJE

je usnje ali določene tkanine, saj so takšni artikli namenjeni predvsem za izvoz. Z izdelovalci tkanin se sicer dogovarjam in upam, da se bo situacija v prihodnje vsaj malo izboljšala.

In kakšne izdelke ponujate kupcem?
Stranke lahko pri meni kupujejo več vrst eno in dvodelnih oblek, bluz, kril, pletenin, pasov, telovnikov, gamaš...
V prihodnje nameravam nabaviti

barvne lake za lase, katerih barva se bo lahko v določenih odtenkih prilagajala barvi oblačila. Stranke bodo poleg oblačil lahko kupile pri meni tudi razne modne dodatke, kot so broške, zapestnice, okrasni nakit, ipd. Sedaj lahko stranke dobijo bogato novoleto in ostalo kolekcijo izbirnih praktičnih ženskih modnih oblačil, pletenin, ročno poslikanih oblačil in ostalega.

Izdelki, ki jih vidimo, so namenjeni izključno ženskam. Verjetno boste v prihodnje dali v prodajo tudi izdelke za »manj lepši spol«?

Točno! Tudi za moške bom izdelovala unikatne - moške srajce vseh števil, hlače, obleke športnih krojev, kravate vseh vrst, oblik in velikosti, metuljčke za slavnostne priložnosti, moške kape v nordijskem stilu, itd.

V prihodnjem letu nameravam vključiti v izbor tudi izdelke z modnimi vzorci za močnejše postave in obleke za slavnostne priložnosti, kot so poroke, vatele...

Vsem strankam, delovnim ljudem in občanom želim
SREČNO 1984!

HELEDI

Nedaleč od Celja je v Arclinu št. 82, majhna, toda lično urejena obrtna delavnica, last Edija in Helene Flis. Čez dobra dva meseca bosta zakonca slavila 20-letni jubilej, 20 let dela s plastiko...

14. 2. 1984 boste slavili 20-letni jubilej. S katerimi proizvodi ste odprli obrt plastičarja?

Leta 1964 smo začeli z izdelavo avtogalanterije in emblemov za električne bojlerje. Kmalu zatem smo prešli na proizvodnjo izdelkov za industrijo, kot so npr. cedila za olje, noge za oljne peči in števci za olje. Pozneje smo v svoj program vključili tudi ročke za vodovodne pipe iz pleksi stekla in še vrsto drugih proizvodov.

Kot je videti, izdelujete sedaj compact cassette za magnetofonske trakove. S kakšnimi problemi se srečujete pri svojem delu?

V začetku smo se srečali predvsem s tehničnimi težavami, kot npr. že pri izdelavi orodja. Tovrstno orodje je bilo tehnično zelo zahtevno, saj mora biti kaseta funkcionalno brezhibna.

Začeli smo z izdelavo C-0 kaset, ki smo jih izdelovali za kasetno produkcijo RTV Ljubljana, za RTB, za glasbeni center Jugoton in Suzy - Zagreb ter za Discos in Discoton - Sarajevo.

V tem času so se pojavili tudi drugi proizvajalci kaset, kot npr. Kovinoplastika Lož in Phonoplast Čakovec, ki sedaj zalagajo našete glasbene centre s kasetami C-0. Morda je to pogojevalo odločitev, da smo proizvodnjo preusmerili na izdelovanje kaset s trakom, kot so: C-45, C-60, C-90 ter vse našete kasete v različnih kvalitetah traku, kot so: železov oksid, ferocrom in kromdioksid.

Poleg naštetih kaset izdelujemo tudi kasete za čiščenje magnetofonskih glav, stojala za kasete in plošče, v program pa smo vključili še kasete za pisalne trakove Olympia ES 100, katerih naročnik je Aero Celje ter vse spremljajoči program za čiščenje akustičnih aparatov. V programu imamo tudi kompletan asortiman embalaže za zlati nakit Zlatarn Celje.

Iz vsega lahko razberemo, da za izdelavo omenjenih artiklov potrebujemo več vrst surovin, kot je npr. granulat.

Kljub temu, da je to domača surovina, so pri nabavi velike težave, še večje težave pa nastopijo pri nabavi uvoženih surovin, npr. magnetnih trakov.

Zaposlenih imate pet delavcev. S kakšnimi težavami se obrtniki srečujete pri najemanju delavcev?

Glede kadrovanja trenutno težav ni. Pri meni zaposleni delavci imajo zagotovljen prevoz na delo, nadomestilo za prehrano, regres za letni oddih, večkrat pa poleg osebnega dohodka prejmejo za dobro opravljeno delo tudi stimulacijo. Osební dohodek delavca pri izdelavi kaset je nad povprečjem OD v SRS.

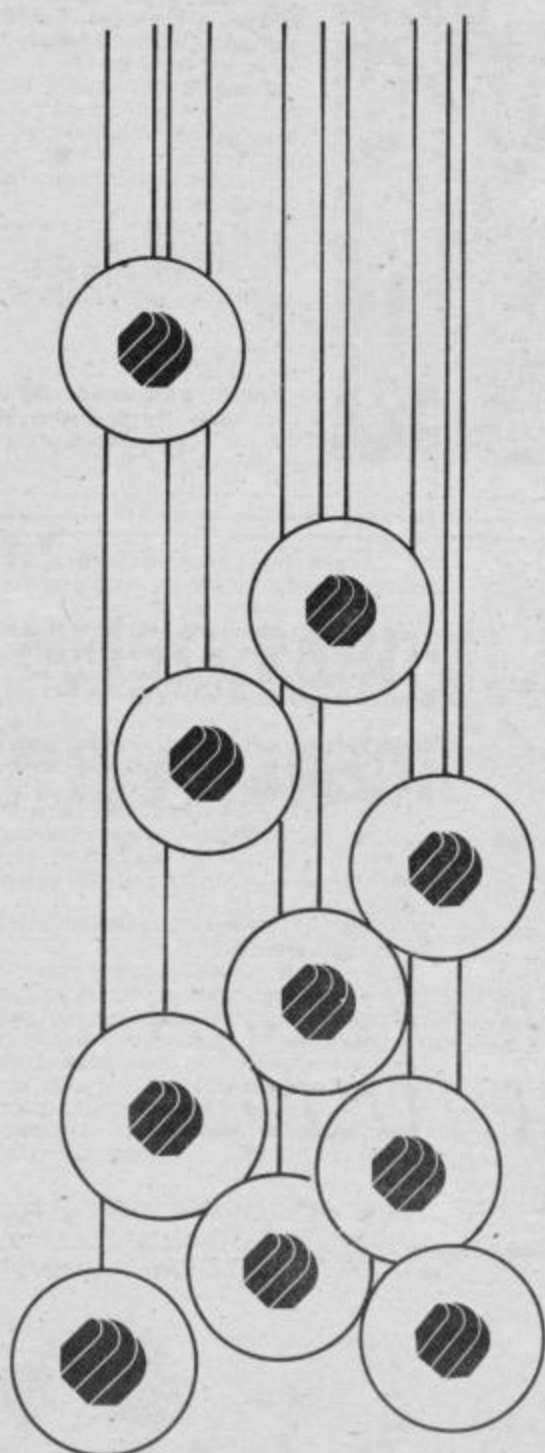
Veliko število obrtnikov želi zaposliti še večje število delavcev od dovoljenja, toda zakonodaja tega ne dopušča. Narava dela pri nas je takšna, da imamo finalno izdelavo pretežno ročno in iz tega sledi, da bi lahko zaposlil vsaj še dva delavca.

Vsi obrtniki stremijo k razširitvi in modernizaciji obrti. Kaj menite o tem vi?

Mislím, da je največji problem v tem, da ni dovoljen uvoz strojev in strojne opreme, znano pa je tudi to, da domači proizvajalci tega ne izdelujejo, če pa že kje zasledimo ustrezno tehnologijo, so cene le-te pretirano visoke. Vsekakor bi v srednjeročnem obdobju želel razširiti in izpopolniti dejavnost pri izdelavi kaset ter spremljajočega programa, to pa ni odvisno le od naših želja, ampak tudi od ostalih faktorjev, kot so stimulativna davčna politika, ugodnejši bančni krediti pri nabavi reprovromateriala, itd.

VSEM POSLOVNIM PARTNERJEM, DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM ŽELIM VELIKO OSEBNE SREČE IN POSLOVNIH USPEHOV V LETU 1984.

srečno
1984

MERX

SOZD KMETIJSTVA,
PREHRAMBENE INDUSTRIJE,
TRGOVINE, GOSTINSTVA
IN TURIZMA

AVTOTEHNIKA

BLAGOVNI CENTER
CELJE

DRAVINJSKI DOM
SLOVENSKE KONJICE

GOSTINSKO PODJETJE
CELJE

HOTELI
GOSTINSTVO

KMETIJSKA ZADRUGA
CELJE

KMETIJSKA ZADRUGA
LASKO

KMETIJSKA ZADRUGA
SLOVENSKE KONJICE

KMETIJSKI KOMBINAT
ŠENTJUR

KOŠENJAK

MLINSKO PREDELOVALNA
INDUSTRIJA CELJE

MODA CELJE

POTROŠNIK CELJE

REKLAMA CELJE

SAVINJA MOZIRJE

TEKO CELJE

TKANINA CELJE

TURIST NAZARJE

ZDRAVILIŠČE
DOBRNA

želi vsem potrošnikom
in poslovnim partnerjem
veliko uspeha v novem letu

SOZD SLOVIN TOZD VITAL MESTINJE

**ŽELI
OBILO ZDRAVJA
IN USPEŠNO LETO
1984**

Hmezzad

**CELJSKA MESNA
INDUSTRIJA
CELJE**

Komisija za delovna
razmerja
OBJAVLJA
prosta dela in naloge

1. električarska dela 2. dela na parovodih

Poleg ostalih pogojev, ki jih
za posamezna dela določa
razvid del in nalog, se za
objavljena dela zahtevajo
še naslednji pogoji:

pod 1: poklicna šola elek-
tro smeri in 6 mesecev de-
lovnih izkušenj;

pod 2: poklicna šola kovi-
narske smeri – monter
ogrevalnih naprav in 6 me-
secev delovnih izkušenj.

Poskusno delo traja 1 me-
sec.

Kandidati naj pošljejo prija-
ve v roku 8 dni po objavi v
kadrovske službe.

O izbiri bodo kandidati ob-
veščeni najkasneje v 30
dneh po izteku roka za pri-
javo.

SP »Steklar«, Celje, Kosova 6

komisija za delovna razmerja
OBJAVLJA naslednja prosta dela oziroma naloge:

1. skladiščnika in vodenje avtoparka

pogoji:

- a) srednja strokovna izobrazba
- b) 3 leta delovnih izkušenj ali VK delavec ustrezne
smeri in 5 let delovnih izkušenj

2. nabavno prodajni referent

pogoji:

- a) srednja strokovna izobrazba
- b) 3 leta delovnih izkušenj ali VK delavec ustrezne
smeri in 5 let delovnih izkušenj

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas. Za
vsa dela je poskusno delo v skladu s pravilnikom o
delovnih razmerjih. Kandidati naj pošljejo prijave z
dokazili o izpolnjevanju pogojev v osmih dneh po
objavi na gornji naslov.

Kandidate bomo o izbiri obvestili najkasneje v 30
dneh po zaključku objave.

SLOVIN SLOVENIJAVINO TOZD »ŽALEC«

Odbor za delovna razmerja,
objavlja
naslednja prosta dela in naloge:

- 1. Voznik viličarja – 2 delavca
- 2. Strojni polnilec tekočin – 1 delavec
- 3. Prekladanje zabojev – več delavcev

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjeva-
ti še naslednje

- pod 1. – izpit za voznika viličarja, 3 mesece delovnih
izkušenj na enakih delih, 2 meseca poskusno delo
- pod 2. – strojni polnilec tekočin, 6 mesecev delovnih
izkušenj, poskusno delo 2 meseca
- pod 3. – osnovna šola, 15 dni delovnih izkušenj,
poskusno delo 1 mesec

Pod točko 2 sprejemamo za dela in naloge tudi vloge
kandidatov, ki ne izpolnjujejo razpisnih pogojev in
so se pripravljene interno izobraževati.
Kandidati naj vloge s potrebnimi dokazili pošljejo v
15 dneh po objavi na gornji naslov.

OBNOVA

gradbeno in
obratno podjetje
Celje

**ŽELI VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN POSLOVNIM
PARTNERJEM MNOGO
USPEHOV V LETU 1984
IN SE PRIPOROČA S
STORITVAMI GRADBENIH,
ZAKLJUČNIH IN STROJNO
INSTALACIJSKIH DEL TER
NUDENJU IZDELKOV IZ
NARAVNEGA KAMNA –
OKENSKE POLICE, TLAKI,
SPOMENIKI IN BETONI VSEH
KVALITET.**

**ZDRAVILIŠČE
ROGAŠKA SLATINA**

**OBILO ZDRAVJA
V LETU 1984**

NOVI TEDNIK

NOVI TEDNIK
63000 CELJE
Trg V. kongresa 3a

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »NOVI TEDNIK«

Začnite mi ga pošiljati dne _____

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

V _____ dne _____

podpis naročnika

PRODAM

ZASTAVO 101, letnik 76, prodam. Eržen Ludvik, Bukovžlak 8, Teharje, tel.: 28-069.

VSELJIVO starejšo stanovanjsko hišo z vrtom v Celju, Opekarniška 12, tlorisna površina hiše s pritlikinami 133 m² ter vrtom 607 m², možna nadomestna gradnja, ugodno za zdomce, cena po dogovoru, prodam. Ogled in informacije dne 5. in 6. januarja 1984 od 16. do 18. ure na Opekarniški 12. Ogled in informacije samo za resne kupce.

PARCELA, njiva, sadno drevje in brajda, ugodno napredaj na najlepšem kraju v Celju. Šifra: UGODNOST.

DOMAČE VINO, belo in črno, prodam, llovca 15c pri Vojnku. Kostanješek Jurij, Male dole.

Z 101 GTL 55 nov in NSU 1200, prodam. Martin Tomše, Pucova 2 (Na Lavi). Ogled od 15. ure dalje.

Z 101, letnik 74, ugodno prodam. Tel.: 701-214 od 16. ure dalje.

DVIGALO za nosilnost 1000 kg, višina dviga je ca. 30 m in razne traverze ugodno napredaj. Planinšek, Mariborska 81.

ŠKODO 110 LS, letnik 76, reg. do oktobra 84, prodam za 12 M. Tratar Alojz, Stari dvor 16, 61433 Radeče.

KRAVO, 8 mesecev brejo, drugo tele, prodam. Pušnik Matilda, Lože 10, Rimske toplice.

ZAMRZOVALNIK prodam. Jožeta Kovačič, Marof 40, 63261 Lesično.

HIŠO v gradnji, I. faza, prodam po ugodni ceni. Džurič Aleksa, Ulica XIV. divizije 54, 63250 Rogaška Slatina.

ZASTAVO 101, letnik 75, po delih ali skupaj, prodam. Adrinek Miran, Prebold 127 b.

R 4 TL, letnik 76, karamboliran, prodam. Bračič Drago, Luterje 11, 63232 Ponikva.

BARVNI TV ISKRA MEDITERAN SENZOR poceni prodam. Flego, Šarhova 7, Žalec.

DVOSTANOVANJSKO HIŠO v Strančah prodam. Tel.: 32-112 int. 383. Sojč Jožica.

SEDEŽNO GARNITURO, staro 3 mesece, ugodno prodam. Ristič, Miklošičeva ulica 1, tel.: 23-723.

TELICO FRIZIJKO, 5 mesecev brejo, prodam. Potočnik Marija, Straža 14, Strmec, pot na Socko.

VSELJIVO HIŠO v Žalcu prodam. Tel.: 24-064.

TRAJNO GOREČO PEČ in svinjsko mast prodam. Helena Moteh, Arcin 39, Škofja vas.

SENO ter les prodam. Šifra: UGODNO.

NEDOKONČANO HIŠO (pod streho), smer Šmartno v Rožni dolini, čudovita lega, prodam. Mariborska 24a, Celje.

KRAVO SIMENTALKO, 9 mesecev brejo, prodam. Frece Štefan, Ljuboje 70, Petrovče.

1,5 ha zemlje, elektrika, vodovod, asfalt do parcele, prodam. Primerno za zidanje farne ali obrtne delavnice 20 km iz Celja. Šifra: RAVNINA

R 4 letnik 80/81, prodam. Vse informacije po tel.: 27-769.

HARMONIKO GE EF BE, skoraj novo, primerno za učenje, prodam. Cesta v Šmartno 6, Vojnki.

STANOVANJSKO HIŠO v IV. fazi gradnje, na relaciji Celje, Šmarje ob glavni cesti, z vrtom in njivo, elektrika in voda je že v hiši, okolica urejena, prodam. Šifra: IKS.

KRAVO SIMENTALKO, ki bo povrgla čez 8 dni, 3. tele, prodam ali zamenjam za telico ali bika. Odlična mlekarica. Leber, Zelče 2, Vojnki.

ŽENSKI črn plašč in kostim za močnejše postave, moder buklo plašč št. 36 in moder plašč št. 38, prodam. Inf. 31-627 popoldne.

ZASTAVO 101, malo karambolirano, letnik 77, neregistrirano, prodam po ugodni ceni. Ogled v soboto in nedeljo. Čalasar Srečko, Cesta na Dobrovo 70, Celje.

HIŠO z vrtom, klet, graha, centralna, telefon, 3 km iz Celja, takoj vseljiva, prodam. Tel.: 28-577 zvečer.

GLOBOK VOZIČEK za dvojčke-tri-buna, prodam po ugodni ceni. Ogled v nedeljo popoldan. Kotnik Gabriela, Čopova 5, Žalec.

MOPED APN 4 78, prodam. Trnovlje 121a.

Z 101, letnik 73, reg. do maja 1984, ugodno prodam. Vrečko Martin, Ponikva, tel.: 748-121.

TURŠKE RACE prodam. Šket, Vrhe 33, Teharje, tel.: (063) 26-268.

MOTOR E 90, prodam. Ulica bratov Frece 9, Ostrožno.

ZAMRZOVALNO skrinjo 200 l in vinograd na lepi sončni legi, nov nasad na žičnico, dostop z vsakim vozilom, primerno za vikend, prodam. Jože Smole, Predenca 10, Šmarje pri Jelšah. Oglasite se lahko vsak dan ali pismeno.

180 l kurilnega olja in novo peč na olje EMO 5 prodam. Šentjur, tel.: 741-397.

GLOBOK in športni otroški voziček, prodam. Ferk Greta, Okrogarjeva 5, Celje, ogled vsak dan od 17. ure dalje.

PRAŠIČA za zakol prodam. Čokan Marija, Gorica 43, Celje.

BARVNI TV color v dobrem stanju prodam. Tel.: 35-097.

OTROŠKO SOBO Peter in kuhinjske elemente, ugodno prodam. Inf. tel. 24-970.

FIAT 126 p, letnik 78, ugodno prodam. Arzenšek, Štore 129, popoldne.

PRAŠIČA prodam. Fidler, Goričica 23, Šentjur.

GS, letnik 77, ugodno prodam. Inf. vsak dan po tel.: 751-395 popoldan.

VW 1200, starejši letnik, vozen, neregistriran, ugodno prodam. Rak, Parizlje 31.

PRAŠIČA 100 kg, krmiljenega z domačo hrano, prodam. Plahuta, Lopata 24c, Celje.

PRAŠIČA za zakol, 140 kg težkega, prodam. Pečnik Franc, Gorica 2, Šmartno v Rožni dolini.

STARINSKO STISKALNICO za uporabo ali okras in enobrazdni plug za hribovit predel, prodam. Verčnik Adolf, Kovaška 32, Zreče.

EMO CENTRAL 20 etažno centralno peč, Grudfos črpalko, Flekson ter 100 členov radiatorjev z ventili ugodno prodam, ter ojačevalec Steelphone 80 W, mikrofoni in stojala. Korošec Ivan, Titov trg 8, Celje.

VINOGRAD v Dramljah prodam. Vprašajte po tel.: (063) 27-693.

MLADE TEŽJE VOLE, prodam. Jelenc Karl, Javornik 14, Štore 63220.

ZAMRZOVALNO SKRINJO 410 litrov Gorenje-novo, prodam. Dečman Milan, Osenca 15, 63220 Štore.

200 kg svinjo prodam. Knez, Babno 19b, Celje.

ZELO DOBRO OHRANJEN plinsko električni štedilnik prodam. Križnik Mira, Kašova 9, Vojnki.

PRIKOLICO za osebni avtomobil in stroj za rezanje kovin, prodam. Konec Vera, Začet 25.

DVE ZIMSKI GUMI za Škodo, original Barum, prodam. Tel.: 28-053 Celje.

CAMP PRIKOLICO IMV 305, s tremi ležišči, novim baldahinom in lesenimi tlemi, prodam. Cena 100.000 din. Kličite po tel.: (063) 36-346.

POIŠČITE V...
prodajnem centru hudinja

kovinotehna tozd tehnična trgovina

Prodajamo

počitniški dom na Črncu

s 150 m² uporabne bivalne površine.

Dom leži v izredno bogatem gozdnatem predelu v bližini Gornjega grada. Cena po dogovoru.

Interesenti dobijo vse podrobne informacije v službi družbenega standarda, Cestno podjetje Celje, Lava 42.

R 4, letnik 78, nujno prodam. Tel.: 21-668.

KITARO FENDER STRATOCASTER in ojačevalec HH z Marshall boxom 100 W prodam. Zdravko Zidar, Solensko 6, Šentjur pri Celju, ali tel.: 741-411 int. 29 popoldne.

SEDEŽNO GARNITURO in sestavljivi program VIVA ter preprogo, prodam. Tel.: 36-046 vsak dan od 19. do 20. ure.

HARMONIKO HOHNER, klavirsko, Verdi V, 120 basno, prodam. Zvone Zadravec, Ljubljanska c 62, Celje.

TRAKTOR PASQUALLI 21 KS, obračalnik Maraton 140 za BCS, dobro ohranjeno, prodam. Bergele Franc, Kamna gorca 10, 63241 Podpiat.

KAVČ s foteljem, trosed, posteljo z vložkom, sobno peč na trda goriva in lestenec prodam. Cesta na grad 50/a.

DVOSTANOVANJSKO HIŠO - dvojček, z vrtom v Celju prodam, (ali samo eno etažo). V račun vzamem tudi eno in pol sobno stanovanje se centralno. Ponudbe pod šifro: HIŠA-dvojček.

ŠTIRIDELNO OMARO, predobno, odlično ohranjeno, ugodno prodam. Pogačnik, Ulica Frankolovskih žrtve 15, Celje.

4 t sladkega sena prodam. Milnarič Silvo, Stopče n. h., Grobelno.

ENOOSNO PRIKOLICO 2,5 t za traktor ali tovornjak, prodam. Piki Jurij, Konjsko 5, Vojnki.

KRAVO, vozno, z mlekom, prodam. Zabukošek, Slance 16, Teharje.

TRISOBNO STANOVANJE v centru mesta Celja prodam. Vseljivo takoj. Tel.: 710-431.

KOMBI ZASTAVA 412 NF Diesel, letnik 79, prodam ali zamenjam za manjši osebni avto. Milnarič Silvo, Stopče n. h., Grobelno.

V OKOLICI CELJA prodam stanovanje z garažo in kletjo. Tel.: 33-616 od 18. ure dalje.

PLINSKO PEČ in štedilnik, prodam. Delavska 8, Celje.

6 tednov stare pristne nemške ovčarje prodam. Zgornje Grušovlje 21, Šempeter, tel.: 701-269.

DVA KAVČA in tri fotelje, poceni prodam. Inf. od 8. do 14. ure po tel.: 720-010, tovarna Nogavič Polzeia, int. 70.

PRAŠIČA 130 kg, prodam. Vrbje 35, Žalec.

SIMENTALKO s teletom, starim 10 dni, prvo tele, prodam. Je rodovniška. Rečica 28, Laško.

EHCENTER PREŠO-štanco 10 tonsko in trčno žago za razrez hlovdovine, prodam. Šifra: UGODNO.

KURILNO OLJE 300 l in peč na olje, narabljeno, prodam. Koprivnik Vili, Selce 4, Strmec pri Vojnku.

KUPIM

STROJ in menjalnik za R 4, kupim. Ponudbe pod: BREZHIBNO.

ROČNO motorno žago, kupim. Inf. tel.: 35-097.

TRAKTOR ZETOR 25 KM ali Stayer novejši v dobrem stanju, kupim. Turnšek Alojz, Belo 24, Šmarje pri Jelšah.

MALO HIŠO ali dvosobno stanovanje, možna zamenjava za enosobno, kupim. Šifra: DOBRA MENJAVA.

ZAPOSLITEV

DVA AVTOMEHANIKA zaposli takoj avtomehanična delavnica MAN, Šentrupert, Boris Fišer, Šentrupert, Gomilsko.

STANOVANJA

DEKLE išče sobo v centru ali okolici Celja. Šifra: JANUAR.

TAKOJ ODDAM opremljeno sobo s kopalnico solidnemu intelektualcu. Oblakova ulica 3, od 16. ure dalje.

MLAD PAR nujno išče stanovanje. Šifra: NUJNO.

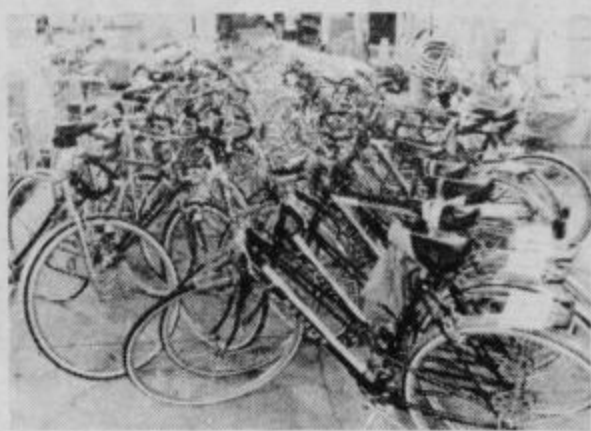
60 letna išče skromno sobo v kmečki hiši. Šifra: MIRNA.

Ljubecna Celje

izotal

termoizolacijski pod
tel. (063) 25-800

Skozi vso leto smo pograščali kolesa. V Prodajnem centru Hudinja imajo veliko izbiro, tudi tekmovalnih. Pridite in se prepričajte

CENA MALIH OGLASOV

- do 10 besed

200 din

- vsaka nadaljnja heseda

15 din

Hkrati obveščamo bralce Novega tednika, da bo mali oglas objavljen v tekoči številki v primeru, da ga naročite najkasneje do ponedeljka do 9. ure zjutraj. Naslovov oglaševalcev, ki so objavljeni pod šifro, v uredništvu nimamo. Vsi interesenti morajo oddati pismeno ponudbo, skladno z vsebino oglasa in navedbo šifre v oglasni oddelek. Naročniki Novega tednika imajo pravico do enega brezplačnega oglasa na leto.

TRIČLANSKA družina srednjih let išče enosobno ali dvosobno stanovanje za dobo dveh let. Poleg plačila pomagamo pri raznih opravilih. Ponudbe pod: JANUAR.

DVOSOBNO konfortno stanovanje s centralno menjam za enosobno s centralno v centru. Šifra: PRILOŽNOST.

RAZNO

IŠČEMO starejše ljudi s kmetijo, lahko tudi odkupimo. Šifra: POMLAD.

IŠČEM varstvo na domu za leto dni stari dvojčci. Rener, Ljubljanska 60.

OBRTNIKI! Sestavljam davčne napovedi in vodim poslovne knjige. Tel.: (063)35-164.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi ljubeče žene, marnice, sestre in tete

NEŽIKE
ZALOKAR

Ulica II. bataljona 34,
Šentjur

ki nas je zapustila v 42 letu starosti, izrekamo iskreno zahvalo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem in znancom, ki so sočustvovali z nami v tej neizmerni bolečini, ji darovali vence in cvetje in jo tako številno pospremili na njeno zadnji poti in vsem, ki so nam kakorkoli pomagali. Posebno zahvalo izrekamo celotnemu kolektivu DO Elegant Šentjur, direktorju za poslovilne besede ob odprtem grobu, hvala tudi duhovniku za poslovilne besede in opravljen obred. Hvala tudi pevskega društvu.

Žalujoči:

mož Milan, sinova Živko in Dušan ter ostali.

lesnina LEVEC
TRGOVINA GRADBENEGA
MATERIALA

Kupite gradbeni material v zimskih mesecih, prijazni uslužbenci vam bodo radi svetovali in pomagali pri izbiri v bogato založeni prodajalni. Informacije na telefon (063) 27-230 ali 27-201. Za nakup se priporoča LESNINA - TRGOVINA GRADBENEGA MATERIALA LEVEC.

9. DECEMBER 1983

TV SPORED

NEDELJA, 1. 1.

20 POROČILA; 8.05 ŽIV ŽAV, otroška matineja; 9.05 MODRO POLETJE, janska mladinska nanizanka – ponovitev; 9.45 UČNA LETA IZUMITELJA PLŽA, slovenski film; 11.15 FANTJE S HILL STREETA, ameriška nanizanka; 1.05 POROČILA; 12.10 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.15 Dunaj; NOVOLETNI DANCERT, prenos; 13.30/35 Garmisch; SVETOVNI POKAL V SMUČARSKIH KOKIH / 90 m, prenos; 15.30/40 MUPPETKI IN MOJSTRI, angleški poljudno-janstveni film; 16.25/35 OČARANJE, glasbena oddaja; 17.25/35 IZ NOVOLETNEGA SPOREDA TV ZAGREB; 17.45 POROČILA; 17.50 BUFK – SREČNO NOVO ETO, madžarski film; 19.10 RISANKA; 19.23 TV IN RADIO NOCOJ; 19.25 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 G. Mihić: SOFERJA, nadaljevanje TV Beograd; 20.55 THOMMY'S POP HOW, 2. del zabavno glasbene oddaje zahodnonemške TV; 21.55 POZEJDOVA PUSTOLOVŠČINA, ameriški film; 23.50 POROČILA

Dodatek II. TV mreže:

20 P.J., ameriški film; 11.00 LEPE ŽELJE ZA LETO 1984, otroški spored; 12.00 EVETO SRCE, češkoslovaški film; 13.30 IZ NOVOLETNEGA SPOREDA TV DVI SAD; 15.30 IZ NOVOLETNEGA SPOREDA TV SARAJEVO; 18.30 HUJARJI, v nadaljevanje; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 EDITH PIAF, glasbena oddaja; 21.30 EV V SRCU, jugoslovanski film; 23.00 DOKUMENTARNA ODDAJA; 23.30 OČK PARADA; 00.00 POROČILA (do 00.05)

ONEDELJEK, 2. 1.

15 POROČILA; 8.20 ŽIV ŽAV, otroška matineja; 9.10 MI SMO SMEŠNA RUŽINA, otroška serija TV Novi Sad; 9.40 J. Kislinger: IZLET, mladinska predstava SNG Maribor; 10.35 PLEENITI TOM, angleško-poljski risani film, iz SILVESTRSKIH SPOREDOV; 12.00 HO-RUK V NOVO LETO; 13.25 NOVOLETNA KOLEDNICA; 13.45 FOLK PARADA, glasbena oddaja TV Beograd; 14.35 ROCK INSAMBLI, oddaja TV Sarajevo; 14.50 XXI. OLIMPIJSKE IGRE – MONTREAL, kanadski dok. film; 16.45 POROČILA; 16.50 DELO ZA DOLOČEN ČAS, jugoslovanski film; 18.15 ŠPORT V LETU 1983; 19.15 RISANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.25 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 J. B. Molire: NAMISLJENI BOLNIK, predstava mestnega gledališča Ljubljana; 21.55 GLASBENI VRTILJAK – EDITH PIAF; 23.55 POROČILA

Dodatek II. TV mreže:

120 POROČILA; 9.30 SKRIVNOSTNI ZAŠČITNIK, ameriški film; 11.00 SUPERBAJKA, otroška oddaja; 11.50 KRATEK FILM (samo za LJ 2); 12.10 PLEENITI TOM, angleško-poljski film; 13.30 IZ NOVOLETNEGA SPOREDA TV SKOPJE; 15.30 IZ NOVOLETNEGA SPOREDA TV ZAGREB; 18.30 HUJARJI, TV nadaljevanje; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 ORWELLOVO 1984; 22.00 BANOVIC STRAHUJA, jugoslovanski film; 23.30 «BERNSTEIN: West side story»; 00.00 POROČILA (do 00.05)

TOREK, 3. 1.

3.40 POROČILA; 8.45 PEDENJEDOVA URICA; 9.45 S. Simčič: O PTIČKI, KI JE UKRADLA ZLATO JABOLKO, predstava Lutkovnega gledališča Ljubljana; 10.30 MALI VELIKI HOKEJIST, češkoslovaški film, iz SILVESTRSKIH SPOREDOV; 11.55 MOPED SHOW; 12.20 SUPER HIT LETA, zabavno glasbena oddaja TV Beograd; 13.50 TV IZBIRA ŠPORTNIKE LETA; 14.50 VRAG ZA PETAMI, kanadski film; 16.30 VISOK PRITISK, zabavno glasbena oddaja TV Koper; 17.00 ČAS, KI ŽIVI: Partizansko Novo leto; 17.30 GRENKA ŽETEV, ameriški film; 19.10 RISANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK (za JRT 2); 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 V. Moberg: RASKENOVI, švedska nadaljevanje; 21.00 THOMMY'S POP SHOW, 3. del zabavno glasbene oddaje zahodnonemške TV; 22.00 POROČILA

Dodatek II. TV mreže:

20 POROČILA; 9.30 ZALJUBLJENI BOLNIČAR, ameriški film; 11.00 OLIMPIJSKA BAJKA; 12.00 STAROGRADSKES PESMI; 12.45 LEPA JELENA, opera; 14.15 MUPPET SHOW; 15.15 TA NORI, NORI SVET, ameriški film; 18.15 NEKAJ DOMAČIH POPEVK (samo za LJ 2); 18.30 HUJARJI, TV nadaljevanje; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA; 20.45 ŽREBANJE LOTA; 20.50 «KOČOPERITIS», zabavno glasbena oddaja; 21.55 A. RUBINSTEIN IGRA CAMILLA SAINT SAENSA; 22.50 POROČILA (do 22.55)

OPOMBA: 16.30–18.30 Ljubljana predvaja za JRT 2: 16.30 OČARANJE, glasbena oddaja; 17.30 Z AVSENIKI V NOVO LETO, 18.00 NOVOLETNA KOLEDNICA

SREDA, 4. 1.

18.00 POROČILA; 18.05 CIBIBAN, DOBER DAN: Čarobna košara; 18.25 POMURSKI OBZORNİK; 18.40 SAMOSTAN PIVA, reportaža TV Titograd; 19.10 RISANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 FILM TEDNA: KO PRIDEJO KOBILICE, ameriški film; 22.15 TV DNEVNIK II

ČETRTEK, 5. 1.

17.40 POROČILA; 17.45 P. Zidar: UTONILO JE SONCE – Kukavičji Mihec, otroška nadaljevanje; 18.25 POSAVSKI OBZORNİK; 18.40 OBRAMBA IN SAMOZAŠČITA; 19.10 RISANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 TEDNIK; 21.00 DIAMANTI NA NEBU, angleška nanizanka; 21.50 TV DNEVNIK II

PETEK, 6. 1.

12.54 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.55 Bischofshoten; SVETOVNI POKAL V SMUČARSKIH SKOKIH – 90 m, prenos (do 15.30/40); 16.35 POROČILA; 16.40 JAZZ NA EKSPANU: Kvintet David Schnitter – 1. oddaja; 17.00 MODRO POLETJE, španska mladinska nanizanka; 17.24 PROPAGANDNA ODDAJA; 17.25 SMUČARSKI SKOKI, posnetek z Bischofshotna; 18.25 OBZORNİK LJUBLJANSKEGA OBMOČJA; 18.40 PRED IZBIRO POKLIKA: Poklici v metalurgiji; 19.10 RISANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 D. Butler-V. Labella-G. Montaldo: MARCO POLO, italijanska nadaljevanje; 21.15 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.20 NE PREZRITE; 21.35 TV DNEVNIK II; 21.50 ZASLEDOVANJE IN UMOR JEANA-PAULA MARATA, angleški film; 23.45 POROČILA

Dodatek II. TV mreže:

17.25 TV DNEVNIK; 17.45 SPREHOD S PESNIKOM, otroška oddaja; 18.15 PRESTOPNIŠTVO MLADOLETNIKOV, izobraževalna oddaja; 20.45 RADENCI '83: Plesni orkester RTV Ljubljana; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 A. Srebotnjak: TROBENTA IN VRAG, balet; 20.40 ZAGREBSKA PANORAMA; 20.55 MIMOŠREDE Povedano, dokumentarna oddaja; 21.45 VSI TI LJUBENZIVI TUJCI, ameriški film (do 23.25)

SOBOTA, 7. 1.

3.00 POROČILA; 8.05 CIBIBAN DOBER DAN: Čarobna košara; 8.25 MI SMO SMEŠNA DRUŽINA, otroška serija TV Novi Sad; 8.55 I. Otrin: PESEM GIBA – Amerika in Balanchine; 9.20 PRED IZBIRO POKLIKA: Poklici v kovinarstvu in strojništvu; 9.50 ČLOVEK IN ZEMLJA: Narodni park v Daimielu – 1. del, španska dokumentarna serija; 10.15 DOKUMENTAREC MESECA; 10.55 POROČILA (do 11.00); 16.55 POROČILA; 17.00 P.J. V KOŠARKI – BUDUČNOST: CZ, prenos, v odmoru...; 18.25 PLANET OPIC, ameriška nadaljevanje; 19.15 RISANKA; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 ZELENI POTNI LIST – KABARET O SOČITJU, prenos iz Cankarjevega doma; 20.50 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.55 ŽRČALO TEDNA; 21.15 KAJ SI POČEL V VOJNI, OČKA, angleški film; 22.55 POROČILA

Dodatek II. TV mreže:

15.30 ČUDOTVORNI MEČ, jugoslovanski film; 17.00 AKORDI KOSOVA '83, polinetek otroškega festivala; 18.00 KOŽE, ponovitev TV nadaljevanje; 19.00 VARIOBNA GLASBA; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 KVA-KVA TOP, zabavna oddaja; 20.30 POEZIJA; 21.05 POROČILA; DOM UPOKOJENCEV, feljton; 21.55 ŠPORTNA SOBOTA; 22.15 ŽIVLJENJE BERLIOZA, TV nadaljevanje (do 23.00)

RADIO CELJE

ČETRTEK, 29. 12.: 8.00 Poročila, 8.05 Dedek Mraz vam poklanja pravljico, 8.10 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.30 Kronika, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.00 V živo: Kako smo gospodarili letos in kako bo prihodnje leto, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 30. 12.: 8.00 Poročila, 8.05 Dedek Mraz vam poklanja pravljico, 8.10 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Žveplometer, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.30 Poročila, 15.35 Namig za konec tedna, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Mladi mladim, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 31. 12.: 8.00 Poročila, 8.05 Dedek Mraz vam poklanja pravljico, 8.10 Silvestrski program Radia Celje, 18.00 zaključek sporeda.

NEDELJA, 1. 1. 1984: NI SPOREDA

PONEDELJEK, 2. 1.: NI SPOREDA

TOREK, 3. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dedek Mraz vam poklanja pravljico, 8.10 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Esperanto, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.30 Poročila, 15.35 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Iz delovnih organizacij, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 4. 1.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Koledar prireditve, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Obvestila, 15.30 Poročila, 15.35 Iz krajevnih skupnosti, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Dogodki in odmevi, 16.30 Čestitke in pozdravi, 17.00 kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

ROJSTVA

Celje

Rodilo se je 61 dečkov in 55 deklic.

Šmarje pri Jelšah

Rodil se je 1 deček in 1 deklica.

POROKE

Celje

Poročilo se je 16 parov, od teh: ŽGAJNER Dušan in KUNŠEK Marija oba iz Celja, JELENCIČ Željko iz Sentjurja in UPLAZNIK Cvetka iz Dobriše vasi, GLINŠEK Gregor iz Celja in ZALOKAR Irena in Košnice pri Celju, BALON Mitja iz Črpolice in ZAJC Metka iz Bukovžlaka, BOJOVIĆ Mičeta iz Gradine in KLJAJIČ Kata iz Celja, POLUTNIK Stanislav iz Loke pri Žusmu in TRUPEJ Marija iz Verač, PTIČAR Marjan in DOKLER Dolores oba iz Celja, REPNİK Bojan in PLAHUTA Maja, oba iz Kamnika.

Šmarje pri Jelšah

Poročil se je en par.

Elkroj

INDUSTRIJSKA
PRODAJALNA NAZARJE

odprta od 8. do 19. ure
sobota od 8. do 12. ure

MERX

TEKO CELJE

VSE ZA NOVOLETNE PRAZNIKE
NA ENEM MESTU!

Veleblagovnica T – Teko Celje ima veliko izbiro artiklov primernih za darila:

– svečana oblačila, okraski za novoletne jelke, pestra izbira prehranbenih proizvodov in pijač.

Po novoletna darila v veleblagovnico T – TEKOCELJE.

MERX

TEKO CELJE

Lestvici zabavnih
in domačih melodij

Zabavne melodije:

1. KARMA CHAMELEON – CULTURE CLUB
2. ČOKOLADA – IDOLI
3. SUNSHINE REGGAE – LAID BACK
4. DOLCE VITA – RYAN PARIS
5. I LIKE CHOPIN – GAZEBO

Domače melodije:

1. V VINSKI KLETI – OGLARJI
2. TE DOMAČE VIŽE – FANTJE Z VSEH VETROV
3. DOM POD BLEGOŠEM – SLOVENIJA
4. DOLENJSKI GADJE – SLAVČEK
5. PREVEČ JE PREVEČ – ALPSKI KVINTET

Prodajalna MELODIJA v Cankarjevi ulici v Celju vam nudi bogat program plošč in kaset. Prodajalna MELODIJA – TDO »TEKO« CELJE – SOZD MERX

KUPON

lestvica zabavnih melodij _____

izvajalec _____

lestvica domačih melodij _____

izvajalec _____

ime in priimek _____

naslov _____

Nagrajenca: Primož Lipavac, Liptovska 10, Slovenske Konjice
Mira Stermecki, Goriška 2, Celje

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. Kongresa 3a, Celje
Vsakič – nagrada velika plošča, ki jo izžrebanci dvignejo v prodajalni MELODIJA.

5. januarja 1984 izide prvi

NOVI TEDNIK

v letu 1984

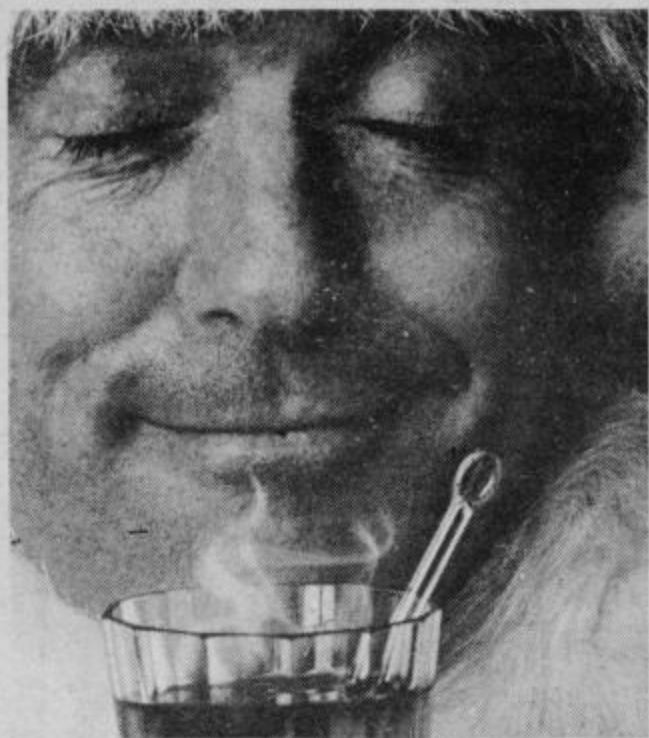
V njem vam bomo, dragi bralci, izpolnili dolgoletno željo. Poobjavili bomo roman RAZBOJNIK GUZAJ. Ob tem pa bomo objavili še podlistek PO GUZAJEVH SLEDEH.

Naročite Novi tednik še danes!

NOVI TEDNIK

Ob 35-letnici izhajanja je Predsedstvo SFRJ odlikovalo Novi tednik z redom zaslug za narod s srebrno zvezdo. Glasilo občin celjskega območja Novi tednik so ustanovile občinske konference SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec na osnovi družbenega dogovora o prevzemu ustanovitelskih pravic in zagotavljanju materialnih pogojev za izhajanje Novega tednika in oddajanje Radia Celje.

Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3a, tel. 23-105, 22-369. Glavni urednik in direktor TOZD Boris Rosina. Odgovorni urednik Novega tednika Branko Stamejčič. Odgovorni urednik Radia Celje Miran Korošec. Redakcija: Marjela Agrež (Šmarje, mladina), Vili Einspieler (Sentjur), Violeta Vatovec Einspieler (Laško, izobraževanje), Mateja Podjed (Slov. Konjice, kultura), Milena Brečko Poklič (Celje, notranja politika, zdravstvo), Rado Pantelič (Mozirje, turizem), Zdenka Stopar (Celje, socialna politika), Srečko Srot (reportaža, kronika-kriminal), Mitja Umnik (gospodarstvo, kmetijstvo in namestnik odgovornega urednika NT), Janez Vedenec (Zalec, zamejstvo), Tone Vrabl (Titovo Velenje, šport) Franček Pungertič (glasba in glasbeni urednik RC). Urednik fotografije Edi Masnec. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Tisk: CGP Delo, Ljubljana. Cena posameznega izvoda je 12 dinarjev. Celoletna naročnina 540 dinarjev, polletna naročnina 270 dinarjev. Za tujino je cena dvojna. Štev. žiro računa 50700-603-31198 – CGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

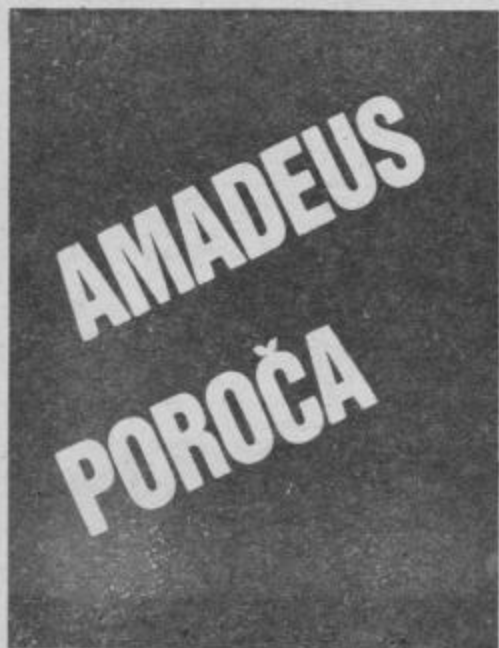
Tudi jaz, DEDEK MRAZ, lahko sem pijan,
a ŽELJE so iste kot leto poprej.
Ko se bom streznil, še bolj bom predan
in poln stabilizacijskih idej...

ŽELIM, da vsi vlekli na enem bi koncu –
od kmeta, delavca, do tistih tam zgoraj,
da vsi bi smejali se polnemu loncu,
da to bo že jutri in ne »skoraj«...

ŽELIM si roko polno deviz,
to garancija je za poln trebuh.
To poroštvo je za milione prepolnih miz.
Za dolar dobil boš najboljši kruh...

ŽELIM si, da bi oživel delegate,
da pričaral bi polne »štacune«,
da pocenil bi derivate,
da prepričljivejše bi imeli
tribune...

ŽELIMO si čimmanj cenzure.
Kritika naj bo učinkovito zdravilo.
Prepričajmo vse omahljive figure,
da tišina ne more biti svarilo...

ŽELIM, da složno, tako kot doslej,
vsi trobimo v isti rog.
Ponižnost naša naj ne pozna mej!
Štirioglat je lahko tudi krog...

ŽELIM, da si vedno gledamo
v oči
in da iskrenost postala bi
splošna vrлина.
Da se ne praskamo tam, kjer
nas nič ne srbi,
pa čeprav še tako močna nas
matra skomina...

ŽELIVA dobre pitne si vode,
da izgine tisti okus po grenkobi
in z njim večletne zablode.
Kdor greši, temu se ne sodi...

AMADEUS odslej bo le še gobe nabiral,
tudi ZIS mu jih ne bo podražil,
tu in tam bo še koga obiral
in ob misli na boljše čase pod »marel-o« vedril...

SREČNO, ZDRAVO, OLIMPIJSKO, STABILIZACIJSKO NOVO LETO 1984
Amadeus